

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. gruodžio 10 d.*

„Konkurencija — Karteliai — Prancūzijos biomedicininų tyrimų rinka — Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 101 straipsnio pažeidimas — Įmonių asociacija — Profesinė asociacija — Patikrinimo ir tyrimo objektas — SESV 101 straipsnio taikymo sąlygos — Pažeidimas dėl tikslo — Minimali kaina ir kliūtys laboratorijų grupių vystymuisi — Vienas ir tęstinis pažeidimas — Įrodymai — Faktinių aplinkybių vertinimo klaidos ir teisės klaidos — Baudos dydis — 2006 m. baudų apskaičiavimo gairių 37 punktą — Neribota jurisdikcija“

Byloje T-90/11

Ordre national des pharmaciens (ONP), įsteigta Paryžiuje (Prancūzija),

Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (CNOP), įsteigta Paryžiuje,

Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens (CCG), įsteigta Paryžiuje,

atstovaujamos advokatų O. Saumon, L. Defalque, T. Bontinck ir A. Guillerme,

ieškovės,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą F. Castilla Contreras, C. Giolito, B. Mongin ir N. von Lingen,

atsakovę,

palaikomą

Labco, atstovaujamos advokatų N. Korogiannakis, M. Coppet ir B. Dederichs,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo panaikinti 2010 m. gruodžio 8 d. Komisijos sprendimą C(2010) 8952 *final* dėl procedūros pagal [SESV] 101 straipsnį (byla 39510 – *Labco / ONP*) arba, nepatenkinus pagrindinio reikalavimo, dėl prašymo sumažinti baudą

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas G. Berardis, teisėjai O. Czúcz (pranešėjas) ir A. Popescu,

posėdžio sekretorė C. Heeren, administratorė,

* Proceso kalba: prancūzų.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. vasario 6 d. posėdžiui,
priima šį

Sprendimą

Faktinės bylos aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

- 1 2010 m. gruodžio 8 d. Sprendimu C(2010) 8952 *final* dėl procedūros pagal [SESV] 101 straipsnį (byla 39510 – *Labco / ONP*) (toliau – ginčijamas sprendimas) Europos Komisija konstatavo, kad ieškovės, t. y. *Ordre national des pharmaciens* (ONP) (Nacionalinė farmacininkų asociacija) ir jos sprendimus priimančios organai – *Conseil national de l'Ordre des pharmaciens* (CNOP) (Farmacininkų asociacijos nacionalinė taryba) ir *Conseil central de la Section G de l'Ordre national des pharmaciens* (CCG) (Nacionalinės farmacininkų asociacijos G skyriaus centrinė taryba) (toliau visos kartu – Asociacija), pažeidė SESV 101 straipsnį, nes, pirma, priėmė sprendimus, kuriais siekta nustatyti minimalias kainas Prancūzijos biomedicininį tyrimų rinkoje, ir, antra, sprendimus, kuriais siekta nustatyti laboratorijų grupių vystymosi apribojimus šioje rinkoje (ginčijamo sprendimo 1 straipsnis), ir iš jų priteisė kartu ir solidariai sumokėti 5 milijonų EUR baudą (ginčijamo sprendimo 3 straipsnis).
- 2 Kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 44 ir 45 konstatuojamosiose dalyse, ONP yra Prancūzijos profesinė asociacija, kuriai Prancūzijos valstybė pavedė keturias pagrindines viešosios paslaugos užduotis. ONP ir jos tarybų veiklą reglamentuoja Prancūzijos visuomenės sveikatos kodeksas (*Code de la santé publique français*; toliau – CSP), kurio L 4231-1 straipsnyje nustatyta:

„[ONP] tikslas:

- 1) užtikrinti, kad būtų vykdomos profesinės pareigos;
- 2) užtikrinti, kad būtų ginami profesijos garbė ir nepriklausomumas;
- 3) užtikrinti farmacininkų kompetenciją;
- 4) dalyvauti gerinant visuomenės sveikatą ir sveikatos priežiūros paslaugų kokybę, ypač profesinių veiksmų saugumą.

[ONP] vienija Prancūzijoje dirbančius farmacininkus.“

- 3 ONP veikla ir užduotys, farmacininkų profesinės etikos kodeksas ir ONP struktūra aprašyti ginčijamo sprendimo 44–62 konstatuojamosiose dalyse. Iš jų matyti, kad, be kita ko, ONP sudaro ir tvarko nacionalinį farmacininkų sąrašą (toliau – sąrašas), o įrašymas į šį sąrašą yra išankstinė teisės akte nustatyta sąlyga, norint verstis su farmacininko profesija susijusia veikla (CSP L 4221-1, L 4232-3 ir L 4232-16 straipsniai).
- 4 Nagrinėjama rinka yra Prancūzijos biomedicininį tyrimų paslaugų rinka. Ji aprašyta ginčijamo sprendimo 5–38 konstatuojamosiose dalyse. Kiek tai susiję su rinkos dalyviais, ginčijamame sprendime nurodyta, kad Prancūzijoje biomedicininis tyrimus atlieka daugiausia farmacininkai, todėl ONP vaidmuo yra svarbesnis, o Gydytojų asociacija atlieka toki patį vaidmenį, kiek tai susiję su biomedikais (11 konstatuojamoji dalis). Biomedicininiai tyrimai gali būti atliekami tik biomedicininį tyrimų laboratorijose (toliau taip pat – laboratorijos), už kurių veiklą atsakingi jų vadovai ir vadovų pavaduotojai (12 konstatuojamoji dalis). Dažnai laboratorijos yra mažos (50 % laboratorijų apyvarta mažesnė nei 1,5 milijono EUR ir 30 % jų veikia kaip individualios įmonės), nors Prancūzijoje veikia ir kelios laboratorijų grupės (13 ir 14 konstatuojamosios dalys).

- 5 Pagrindinė laboratorijų grupė *Labco*, įstojusi į bylą šalis, – tai Europos laboratorijų grupė, vykdanči veiklą daugiausia Prancūzijoje ir Ispanijoje, taip pat keliose kitose Europos šalyse, aprašyta ginčijamo sprendimo 14–17 konstatuojamosiose dalyse. Kitos Prancūzijoje veiklą vykdančios didelės laboratorijų grupės yra *Unilabs SA*, taip pat veikiančios keliose Europos Sąjungos ir ne Europos Sąjungos valstybėse, ir kontroliuojančioji bendrovė *Générale de santé* (18 ir 19 konstatuojamosios dalys). Dar yra dvi specializuotos laboratorijų grupės, t. y. *Pasteur Cerba* bei *Biomnis*, siūlančios kitokias nei kitų laboratorijų grupių paslaugų rūšis ypač sudėtingų techninių tyrimų srityse (20–22 konstatuojamosios dalys).
- 6 Laboratorijų veiklą reglamentuojantys Prancūzijos teisės aktai aprašyti ginčijamo sprendimo 63–109 konstatuojamosiose dalyse.
- 7 Procedūra pradėta 2007 m. spalio 12 d. *Labco* pateikus skundą dėl Asociacijos priimtų sprendimų, kuriais siekta trukdyti *Labco* vystymui ir riboti jos pajėgumą konkuruoti biomedicininė tyrimų rinkoje su kitomis laboratorijomis, kurių savininkai renka Asociacijos vadovus (ginčijamo sprendimo 110 ir 111 konstatuojamosios dalys).
- 8 2008 m. lapkričio 12 d. ir 13 d. patikrinimai atlikti Asociacijos ir laboratorijos *Champagnat-Desmoulins-Philippakis* patalpose pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [EB] 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 20 straipsnio 4 dalį. Dėl abiejų sprendimų, kuriais remiantis atlikti šie patikrinimai, vienas iš sprendimų – 2008 m. spalio 29 d. Komisijos sprendimas C(2008) 6494 byloje COMP/39510, kuriuo nurodyta atlikti Asociacijos patikrinimą (toliau – sprendimas atlikti patikrinimą), pareikšti ieškiniai Bendrajame Teisme (2010 m. spalio 26 d. Bendrojo Teismo sprendimas *CNOP ir CCG prieš Komisiją*, T-23/09, Rink. p. II-5291, ir 2010 m. birželio 16 d. Bendrojo Teismo nutartis *Biocaps prieš Komisiją*, T-24/09, neskelbiama Rinkinyje).
- 9 2009 m. Komisija išsiuntė prašymus pateikti informacijos Asociacijai ir penkioms laboratorijoms eksploatuojančioms bendrovėms, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija (toliau – SEL); jos į šiuos prašymus atsakė. 2009 m. spalio 19 d. priimtas pranešimas apie kaltinimus. Asociacija į jį atsakė 2010 m. sausio 11 d. Ji buvo išklaudyta 2010 m. vasario 10 d. 2010 m. vasario 26 d. Komisija Asociacijai išsiuntė prašymą pateikti papildomos informacijos ir ši į jį atsakė.
- 10 Ginčijamame sprendime Komisija iš esmės konstatavo, kad Asociacija priėmė įmonių asociacijos sprendimus, kuriais ribojama konkurencija dėl tikslo ir kurie sudaro vieną tęstinį SESV 101 straipsnio pažeidimą, pradėtą daryti ne vėliau kaip nuo 2003 m. spalio mėn. ir akivaizdžiai nenutrauktą net įteikus pranešimą apie kaltinimus. Nurodyti veiksmai susiję su visais Asociacijos sprendimais, priimtais siekiant jos narių daugumos ekonominių interesų, o ne bendrojo intereso, kuriais papildomai ir visais kartu siekiama, pirma, trukdyti laboratorijų grupių vystymuisi ir, antra, mėginti nustatyti minimalią kainą Prancūzijos biomedicininė tyrimų rinkoje.
- 11 Kiek tai susiję su baudos dydžio apskaičiavimu, Komisija nurodo, jog atsižvelgdama į tai, kad nuo Reglamento Nr. 1/2003 įsigaliojimo ši byla yra pirmoji, kurioje galima remtis įmonių asociacijos narių finansine atsakomybe siekiant užtikrinti dalies asociacijai skirtos baudos sumokėjimą, kad gali būti, jog nariai nevisiškai suvokė nagrinėjamų teisės aktų nuostatų apimtį, ir kad veiksmai, kuriais kaltinama Asociacija, nebuvo slapti, ji taiko Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairių (OL C 210, 2006, p. 2, toliau – gairės) 37 punktą. Taigi ji nukrypsta nuo šiose gairėse nustatyto metodo ir ONP, CNOP ir CCG skiria bendrai ir solidariai mokėtiną 5 milijonų EUR baudą, kurios dydis neviršija 10 % visų jos narių, veikiančių šio pažeidimo paveiktoje rinkoje, bendros apyvartos.

Procesas ir reikalavimai

- 12 2011 m. vasario 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo pareiškimą, kuriuo Asociacija pareiškė šį ieškinį.
- 13 2011 m. liepos 22 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktais raštais *Labco* ir *Unilabs* pateikė prašymus leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. 2011 m. lapkričio 8 d. nutartimi Bendrojo Teismo trečiosios kolegijos pirmininkas šioms dviem bendrovėms leido įstoti į bylą. 2011 m. gruodžio 19 d. raštu *Unilabs* Bendrajam Teismui pranešė, kad atsiima prašymą leisti įstoti į bylą, todėl 2012 m. vasario 15 d. Bendrojo Teismo trečiosios kolegijos pirmininko nutartimi ji buvo išbraukta iš bylos.
- 14 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į devintąją kolegiją, todėl ši byla paskirta šiai kolegijai.
- 15 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (devintoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnį, šalims raštu pateikė klausimus; šalys į juos atsakė per nustatytą terminą.
- 16 Per 2014 m. vasario 6 d. posėdį buvo išklaustytos šalių pastabos žodžiu ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.
- 17 Asociacija Bendrojo Teismo iš esmės prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
  - nepatenkinus pirmojo reikalavimo, sumažinti jai skirtą baudą atsižvelgiant į egzistuojančias lengvinančias aplinkybes ir jos, kaip įmonių asociacijos, ypatumus,
  - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 18 *Labco* palaikoma Komisija Bendrojo Teismo iš esmės prašo:
- atmesti ieškinį,
  - priteisti iš Asociacijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 19 Pirma, Asociacija pateikia prašymą dėl panaikinimo, kuriam pagrįsti nurodo devynis ieškinio pagrindus, ir, antra, jei nebūtų patenkintas pirmasis reikalavimas, pateikia prašymą sumažinti baudą, o šiam prašymui pagrįsti nurodo vienintelį ieškinio pagrindą dėl vertinimo ir aiškinimo klaidos, susijusios su Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 ir 4 dalių ir gairių 37 punkto taikymu.
1. *Dėl prašymo panaikinti*
- 20 Grįsdama prašymą dėl panaikinimo Asociacija iš esmės pateikia devynis ieškinio pagrindus.
- 21 Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su SESV 101 straipsnio aiškinimo ir taikymo klaida atsižvelgiant į 2002 m. vasario 19 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Wouters ir kt.* (C-309/99, Rink. p. I-1577, toliau – Sprendimas *Wouters*).

- 22 Antrasis, trečiasis, ketvirtasis, penktasis ir šeštasis ieškinio pagrindai susiję su veiksmais, darančiais poveikį laboratorijų grupių vystymuisi.
- 23 Konkrečiau kalbant, antrasis ir trečiasis ieškinio pagrindai susiję su bendrovių, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija, pareiga pranešti apie jų veiklos pokyčius. Antrasis ieškinio pagrindas iš esmės susijęs su vertinimo klaida, padaryta dėl to, kad klaidingai aiškinti Prancūzijos teisės aktai, susiję su atitinkamu prefekto ir CCG vaidmeniu vykstant bendrovės, kurios vykdoma veikla yra laisvoji profesija, veiklos pokyčiams. Trečiasis ieškinio pagrindas iš esmės susijęs su Prancūzijos teisės aktuose nustatytos pareigos pranešti taikymo srities ir CCG vaidmens vykdant užduotį *a posteriori* tikrinti įmonės dokumentus nepaisymu.
- 24 Ketvirtasis ir penktasis ieškinio pagrindai susiję su bendrovių, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija, kapitalo formavimo ir keitimo tvarka. Iš esmės ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su CCG, kaip asociacijos narių profesinio nepriklausomumo, kiek tai susiję su šių narių minimaliomis bendrovės, kurios veikla laisvoji profesija, kapitalo dalimis, garanto, vaidmens nepaisymu. Penktasis ieškinio pagrindas iš esmės susijęs su klaida, padaryta vertinant įstatymų leidėjo ketinimą dėl kapitalo dalių nuosavybės teisių padalijimo viršijant 25 % ribą, ir su bendrovių, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija, kapitalo dalių nuosavybės teisės išskaidymui taikytinų teisės aktų nepaisymu.
- 25 Šeštasis ieškinio pagrindas iš esmės susijęs su SESV 101 straipsnio aiškinimo ir taikymo klaida tiek, kiek skirtos drausminės nuobaudos sustiprina atitinkamų sprendimų potencialius ir realius padarinius.
- 26 Septintasis, aštuntasis ir devintasis ieškinio pagrindai susiję su elgesiu, kuriuo kišamasi į rinkos kainas.
- 27 Pagrindiniam reikalavimui pagrįsti nurodytas septintasis ieškinio pagrindas iš esmės susijęs su įgaliojimų viršijimu, nes Komisija peržengė įgaliojimo atlikti patikrinimą ribas. Subsidiariai pateikti aštuntasis ir devintasis ieškinio pagrindai iš esmės susiję atitinkamai su taikytinų teisės aktų taikymo srities ir teisės aktų leidėjo valios dėl nuolaidų apibrėžties ir taikymo praktikos vertinimo klaida ir su faktų vertinimo klaida, dėl kurios padaryta teisės klaida.
- 28 Galiausiai, atrodo, kad dublike Asociacija ginčija ir Komisijos išvadą dėl vieno ir tęstinio pažeidimo buvimo, o Komisija ginčija šio pagrindo priimtinumą.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su SESV 101 straipsnio aiškinimo ir taikymo klaida atsižvelgiant į Sprendimą „Wouters“

- 29 Asociacija tvirtina, kad jos užduotis – užtikrinti profesijos nepriklausomumą ir dalyvauti gerinant visuomenės sveikatą ir sveikatos priežiūros paslaugų kokybę, ypač profesinių veiksmų saugumą, kaip tai patvirtinta 2010 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo sprendime *Komisija prieš Prancūziją* (C-89/09, Rink. p. I-12941). Anot Asociacijos, Komisija turėjo nuspręsti, kad jos veikla, pirma, yra viešosios valdžios institucijos veikla, kuriai netaikomas SESV 101 straipsnis, ir, antra, net tuo atveju, jeigu ji priima sprendimus kaip įmonių asociacija, jos veikla pateisinama visuomenės sveikatos apsauga.
- 30 Dėl konkrečių inkriminuotų veiksmų Asociacija pažymi, jog laboratorijoms nustatytos pareigos pateikti dokumentus apie akcijų perleidimą, suvaržytų nuosavybės teisių į akcijas ir akcijų uzufrukto išskyrimą ir įstatų pakeitimus tikslas yra patikrinti, ar laikomasi Prancūzijos teisės.
- 31 Kiek tai susiję su bendrovės, kurios veikla yra laisvoji profesija, įstatų pakeitimu ir vadovų pasikeitimu bendrovės veiklos laikotarpiu, CCG kompetencija yra susijusi, nes galutinį sprendimą dėl tokių pokyčių priima prefektas, todėl Asociacija veikia kaip valdžios institucija, kaip tai nurodyta šio sprendimo 21 punkte minėtame Sprendime *Wouters*. Tas pats pasakytina ir dėl CSP nustatytos pareigos pranešti apie šiuos pokyčius, nes CCG užduotis *a posteriori* tikrinti bendrovių, kurių

vykdoma veikla yra laisvoji profesija, ir laboratorijų sudarytus susitarimus nustatyta įstatyme, o gauta informacija perduodama prefektui, kuris priima galutinį sprendimą. Be to, dublike Asociacija teigia, kad atsižvelgiant į tai, jog, kaip tvirtina Komisija Bendrajame Teisme, dėl CCG ir prefektų atitinkamo vaidmens vykstant bendrovių, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija, veiklos pokyčiams ginčijamas sprendimas susijęs tik su sprendimais dėl įrašymo į sąrašą, šio sąrašo tvarkymas priklauso nuo patvirtinimų.

- 32 Kiek tai susiję su ginčijamame sprendime pateiktais kaltinimais dėl drausminės atsakomybės, Asociacija teigia, kad naudojimas drausminės atsakomybės taikymo įgaliojimais yra viešosios valdžios prerogatyva.
- 33 Galiausiai Asociacija teigia, kad ginčijamame sprendime Komisija nepateikė nuomonės dėl šio sprendimo 21 punkte minėto Sprendimo *Wouters* taikymo jos veiksmams, kuriais siekiama uždrausti pernelyg didelės nuolaidas. Asociacija teigia, kad tokį elgesį taip pat pateisina visuomenės sveikatos apsauga.
- 34 *Labco* palaikoma Komisija teigia, kad visomis nurodytomis aplinkybėmis Asociacija priėmė įmonių asociacijos sprendimus, kuriems taikomas SESV 101 straipsnis, nes nė vienu atveju ji neveikė kaip viešosios valdžios institucija.
- 35 Šiuo klausimu pažymėtina, kad šio sprendimo 21 punkte minėtame Sprendime *Wouters* Teisingumo Teismas priminė kelis principus, pagal kuriuos galima nustatyti, kokiomis aplinkybėmis profesinės asociacijos veiksmai gali būti pripažinti įmonių asociacijos sprendimu, kuriuo ribojama konkurencija ir pažeidžiama SESV 101 straipsnio 1 dalis.
- 36 Pirma, SESV nustatytos konkurencijos normos netaikomos veiklai, kuri dėl savo pobūdžio, jai taikomų taisyklių ar savo dalyko nepatenka į ekonominės veiklos sritį arba kuri yra susijusi su viešosios valdžios prerogatyvų įgyvendinimu (21 punkte minėto Sprendimo *Wouters* 57 punktą ir 2013 m. vasario 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas*, C-1/12, 40 punktą).
- 37 Antra, ne bet kokiam įmonių asociacijos sprendimui, varžančiam šalių ar vienos iš jų laisvę, taikomas SESV 101 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas draudimas. Norint taikyti šią normą konkrečiu atveju, visų pirma reikia atsižvelgti į bendrą tos įmonių asociacijos sprendimo priėmimo ar jo padarinių kontekstą ir ypač į tokio sprendimo tikslus, šiuo atveju susijusius su būtinybe suteikti būtinas garantijas galutiniams nagrinėjamų paslaugų vartotojams. Be to, reikia įvertinti, ar siekiant šių tikslų konkurenciją ribojantys tokio sprendimo padariniai yra neišvengiami (21 punkte minėto Sprendimo *Wouters* 97 punktą ir 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Consiglio nazionale dei geologi ir Autorità garante della concorrenza e del mercato*, C-136/12, 53 punktą).
- 38 Iš šios teismo praktikos matyti, kad bendrojo intereso pagrindai, visų pirma – gero profesijos vykdymo interesas, gali pateisinti SESV 101 straipsnio 1 dalies netaikymą tam tikriems konkurencijos apribojimams, jeigu jie būtini.
- 39 Šiuo atveju ginčijamo sprendimo 684–961 konstatuojamosiose dalyse Komisija nagrinėja šio sprendimo 21 punkte minėto Sprendimo *Wouters* taikytinumą. Be kita ko, jame atmeta atsakyme į pranešimą apie kaltinimus pateiktą Asociacijos argumentą, kad nustatyti apribojimai pateisinami visuomenės sveikatos apsauga, t. y. bendrojo intereso pagrindu, dėl kurio jos veiksmai nepatenka į SESV 101 straipsnio taikymo sritį. Anot Komisijos, iš esmės Asociacija remiasi biologo nepriklausomumo principu kaip priemone visuomenės sveikatos apsaugos tikslui pasiekti ir pateikia platų ir ginčytiną šio principo aiškinimą, kuris, pirma, visada nepalankus išorės kapitalo įnašams į šią profesiją, net kai šie įnašai nesusiję su biologo sprendimų priėmimo laisve, ir, antra, ji nustato konkurencijos apribojimus, be Prancūzijos teisės aktų leidėjo nustatytųjų, nors pati Asociacija neturi įgaliojimų priimti teisės aktus. Komisija remiasi ir Asociacijos praktika kainų srityje, kuria siekiama ne ginti bendrąjį interesą ar profesijos nepriklausomumą, o apsaugoti biomedicininį tyrimų rinkoje dirbančių biofarmacininkų

ekonominius interesus konkurencijos ir pacientų nenaudai. Kadangi išaiškinti apribojimai nėra būtini bendrojo intereso tikslui pasiekti, Komisija daro išvadą, kad minėtame Sprendime *Wouters* nustatyta išimtis netaikytina šioje byloje.

- 40 Šiuo klausimu nustatyta, kad, priešingai nei šio sprendimo 21 punkte minėtame Sprendime *Wouters* aptariama profesinė asociacija, Asociacija neturi įgaliojimų priimti teisės aktus.
- 41 Svarbu pažymėti ir tai, kad, priešingai nei byloje, kurioje priimtas 8 punkte minėtas Sprendimas *CNOP ir CCG prieš Komisiją*, šioje byloje neginčijama, kad Asociacija yra farmacininkus vienijanti profesinė asociacija, kurių bent dalis verčiasi ekonomine veikla ir gali būti pripažįstami įmonėmis (to sprendimo 70–72 punktai).
- 42 Iš esmės Asociacija teigia, jog ginčijamame sprendime jai inkriminuoti veiksmai, apibendrinti šio sprendimo 10 punkte, buvo atlikti arba naudojantis viešosios valdžios įgaliojimais, todėl nepatenka į ekonominę sferą ir negali būti kvalifikuojami kaip įmonių asociacijos sprendimai, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį, arba priskiriami prie įmonių asociacijos sprendimų, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį, bet, nors jais ribojama konkurencija ir jie neatitinka pagal SESV 101 straipsnio 3 dalį keliamų reikalavimų, tie veiksmai yra esminiai ar būtini su vartotojams suteiktomis garantijomis susijusiam teisėtam tikslui pasiekti.
- 43 Nepaisant tam tikrų neatitikimų Asociacijos rašytiniuose dokumentuose, kuriuos nurodė Komisija, iš bylos medžiagos matyti, jog Asociacija mano, kad jai inkriminuoti veiksmai nesusiję su valstybės priemonėmis, o, kadangi tai yra įmonių asociacijos sprendimai, patenka į SESV 101 straipsnio taikymo sritį, vis dėlto jie neturi būti draudžiami. Iš tikrųjų jų ribojamasis poveikis būtinas teisėtam tikslui pasiekti, t. y. šiuo atveju visuomenės sveikatai apsaugoti, prireikus remiantis biofarmacininko profesinio nepriklausomumo principo laikymusi. Vienintelė išimtis – veiksmai, susiję su bendrovių, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija, įstatų keitimu, dėl kurių Asociacija teigia veikusi kaip valdžios institucija, atlikdama vaidmenį, kuris siejamas su galutinį sprendimą priimančiu prefektu.
- 44 Dėl daugumos nagrinėjamų veiksmų, kad būtų nuspręsta dėl šio sprendimo 21 punkte minėtame Sprendime *Wouters* nurodytų principų taikytinumo, reikia atsakyti į svarbiausią klausimą, ar Asociacijos veiksmai, kaip ji pati teigia, atlikti paisant Prancūzijos teisės aktuose nustatytą ribą. Jei taip, jos veiksmai yra susiję su teisės aktų taikymu ir jais siekiama įstatyme nustatyto tikslo. Tas pats pasakytina ir dėl jos veiksmų, susijusių su laboratorijų grupių vystymusi, kaip ir veiksmų nuolaidų srityje.
- 45 Vis dėlto, kiek tai susiję su šio sprendimo 21 punkte minėtame Sprendime *Wouters* nurodytų principų konkrečiu taikymu nagrinėjamiems veiksams, nors Asociacija šį pagrindą nurodo kaip nagrinėtiną pirmiau nei kitus, Bendrasis Teismas mano, kad į šį klausimą tikslinga atsakyti išnagrinėjus Asociacijos kaltinimus, pateiktus kituose pagrinduose, susijusiuose su taikytinų teisės aktų nuostatų aiškinimu ir jos konkrečiais veiksmais. Todėl šio sprendimo 21 punkte minėtame Sprendime *Wouters* nurodytų principų taikytinumas šioje byloje bus aptariamas išnagrinėjus pagrindus, susijusius su prašymu dėl panaikinimo.
- 46 Vis dėlto šiame etape tikslinga išnagrinėti Asociacijos argumentą, susijusį su 29 punkte minėtu Sprendimu *Komisija / Prancūzija*. Kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 695 ir 696 konstatuojamosiose dalyse, tame teismo sprendime nagrinėjamas klausimas, ar biomedicininis tyrimų laboratorijoms taikoma Prancūzijos sistema, pagal kurią asmenims, kurie nėra biologai, nustatyti su turima kapitalo dalimi susiję apribojimai, suderinama su SESV 49 straipsniu dėl įsisteigimo laisvės.
- 47 Tame sprendime Teisingumo Teismas nusprendė, kad norma, pagal kurią narių, kurie nėra biologai, turima laboratorijos kapitalo dalis negali būti didesnė nei 25 %, kuri šiuo metu įtvirtinta CSP R 6212-82 straipsnyje, neviršija to, kas būtina nurodytam visuomenės sveikatos tikslui pasiekti (80–89 punktai). To sprendimo 82 punkte Teisingumo Teismas primena, kad valstybė narė turi

diskreciją nustatyti, kad yra pavojus praktiškai pažeisti teisės aktais nustatytas taisykles, kuriomis siekiama užtikrinti profesinį biologų nepriklausomumą, nes asmens, kuris nėra biologas, interesus gauti pelno nėra sumažinamas kaip nepriklausomų biologų, ir dėl to, kad pagal darbo sutartį dirbantys biologai yra pavaldūs ribotos atsakomybės bendrovei, kurios vykdoma veikla yra laisvoji profesija, eksploatuojančiai biomediciniui tyrimų laboratorijas, kurių daugumą kapitalo turi asmenys, kurie nėra biologai, jiems gali būti sunku nepritari ti šių asmenų, kurie nėra biologai, duotiems nurodymams. Be to, tame pačiame punkte Teisingumo Teismas nurodo, jog negali būti atmesta galimybė, kad tie asmenys, kurie nėra biologai, bandys atsisakyti kai kurių ekonominiu požiūriu mažiau rentabilių ar sudėtingesnių tyrimų arba sumažinti pacientų konsultavimo veiklą priešanalitiniame ir postanalitiniame etapuose, kurių buvimas būdingas organizuojant su biomedicina susijusią veiklą Prancūzijoje.

- 48 Nors tai yra tos pačios rūšies taisyklės, kurių taikymą Asociacija teigia užtikrinanti elgesiu, už kurį ji baudžiama ginčijamame sprendime, ginčijamo sprendimo 102 konstatuojamojoje dalyje Komisija teigia, kad nė vienas iš Asociacijai pateiktų kaltinimų nesusijęs su Asociacijos sprendimais, kuriais laikomasi CSP R 6212-82 straipsnio. Šis klausimas dar bus nagrinėjamas ir pagrinduose dėl veiksmų, susijusių su laboratorijų grupių vystymusi.
- 49 Bet kuriuo atveju Komisija teisingai mano, kad ši teismo praktika nėra lemiama nagrinėjant klausimą, ar Asociacijai inkriminuoti veiksmai yra SESV 101 straipsnio 1 dalies pažeidimas. Iš tikrųjų, kaip Komisija tvirtina ginčijamo sprendimo 696 konstatuojamojoje dalyje, tai, kad valstybėms narėms pripažinti įgaliojimai nustatyti įsisteigimo laisvės apribojimų remiantis visuomenės sveikatos apsauga, privatiems subjektams ar jiems atstovaujantiems organams nesuteikia teisės pažeisti Sutartyje nustatytas konkurencijos teisės taisykles ir nustatyti konkurencijos apribojimų, kurių pati valstybė nenustatė.
- 50 Todėl klausimas, ar Komisija teisingai taikė šio sprendimo 21 punkte minėtą Sprendimą *Wouters*, taigi ir galutinis sprendimas dėl pirmojo ieškinio pagrindo, bus aptariami išnagrinėjus ieškinio pagrindus dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

Dėl ieškinio pagrindų, susijusių su veiksmais, darančiais poveikį laboratorijų grupių vystymuisi

- 51 Prieš pradėdant nagrinėti konkrečius Asociacijos pateiktus kaltinimus dėl nagrinėjamų veiksmų pirmiausia reikia priminti su tais veiksmais susijusius pagrindinius ginčijamo sprendimo turinio aspektus, įrodinėjimo srityje taikomus principus ir teisminės kontrolės apimtį ir išnagrinėti Asociacijos pateiktų kaltinimų apimtį.
- 52 Su laboratorijų grupių vystymusi susiję Asociacijos veiksmai apima keturių rūšių sprendimus, nurodytus ginčijamo sprendimo 127 konstatuojamojoje dalyje: pirma, sprendimai, kuriais siekiama uždrausti išskaidyti bendrovių, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija, kapitalo dalis; antra, sprendimai, kuriais siekiama nustatyti, kad apie akcijų judėjimą būtų tuoj pat pranešta; trečia, sprendimai, kuriais siekiama nustatyti, kad biofarmacininkai valdytų minimalią kapitalo dalį; ir, ketvirta, sprendimai, kuriais siekiama nustatyti, kad bet kokiems įstatų pakeitimams ar vadovo skyrimui reiktų išankstinio Asociacijos pritarimo. Šie veiksmai išsamiai išnagrinėti ginčijamo sprendimo 5 skirsnio 2 skyriuje (222–494 konstatuojamosios dalys). 667–676 konstatuojamosiose dalyse jų padariniai apibendrinti taip:

„<...>

- (667) <...> kaip nurodyta 5 skirsnio 2 skyriuje, šiuo atveju įrodymai patvirtina, kad sprendimais dėl į grupes susijungusių laboratorijų siekta sulėtinti ir, jei įmanoma, sustabdyti šių grupių vystymąsi, taip pat siekiama apriboti ar kontroliuoti gamybą, techninį vystymąsi ir investicijas.

- (668) Be kita ko, šis tikslas matyti iš 2003 m. kovo 27 d. ONP organo susirinkimo ataskaitos[:] „Visiškai teisiniu požiūriu, atrodo, neįmanoma paprieštarauti bendrovės, kurios vykdoma veikla yra laisvoji profesija, dalių ar akcijų išskaidymui <...> Taryba nusprendžia pradėti rengti išsamią nuomonę, pagal kurią išskaidymo, kurį naudojo *Stés Unilabs*, būtų atsisakyta profesinės etikos sumetimais.“ Šis tikslas matyti ir iš G skyriaus vadovų 2005 m. rinkimų dokumento projekto, kuriame minimos finansinės grupės: „Jokios abejonės, pasiekėme taikinį, jį reikia sunaikinti.“
- (669) Nagrinėjami sprendimai pasirodė nuo 2003 m. kovo mėn., kai pradėjo ryškėti ONP veiklos gairės, siekiant plėtoti „naują doktriną“, pagal kurią „išskaidymo, kurį naudojo *Stés Unilabs*, būtų atsisakyta“ vėliausiai nuo 2003 m. spalio mėn., paskui, nuo 2004 m., ONP siuntė laiškus į grupes susijungusioms laboratorijoms. Komisijos žiniomis, šie ONP veiksmai nenutraukti iki šiol.
- (670) Keletas aplinkybių apibūdina ONP siekiamą ekonominį tikslą riboti konkurenciją rinkoje atliekant šios antros rūšies veiksmus. ONP greitai konstatavo konkurencinę grėsmę, kurią laboratorijų grupių vystymasis kelia daugybei rinkoje veikiančių mažų laboratorijų, ir ji savo veiksmus sutelkė į vieną elementą, t. y. kapitalo kontrolę. Todėl ONP nubaudė už tariamą pareigų, susijusių su kapitalo nuosavybe ir su bendrovių, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija, veikla susijusių dokumentų pateikimu, neįvykdymą, siekdama sutrukdyti ir (arba) sulėtinti šių laboratorijų grupių vystymąsi.
- (671) Šiuo tikslu ONP pradėjo nuolat stebėti laboratorijų grupes, kaip tai patvirtina daugybė bylos medžiagos dokumentų, nurodytų 5 skyriaus 2 skirsnyje, kaip antai pažymos „Biomedicina ir finansininkai“ ar „Bendrovių, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija, *Labco* pateiktų skundų sąrašas“. Tuo pačiu metu ONP sistemingai pradėjo taikyti drausminę atsakomybę nagrinėjamoms laboratorijoms ir jose veiklą vykdančioms farmacininkams (žr. 5 skyrių). 5 skyriaus 2 skirsnyje minėtuose dokumentuose ir sprendimuose nurodytas laboratorijas ir farmacininkus sieja tai, kad jie priklauso laboratorijų grupėms (visų pirma *Labco*, *Unilabs* ir *Confindex*), kurios, anot ONP, kelia konkurencinę grėsmę daugumai jos narių.
- (672) Iš tikrųjų grupių dalyvavimas valdant laboratorijų kapitalą šioms suteikia galimybę investuoti į labai kokybišką įrangą, kad pasiektų masto ekonomiją, vystyti siūlomų tyrimų asortimentą ir greičiau pateikti rezultatus, kaip tai nurodyta 2 skyriaus 2 skirsnio 2 dalies 2 podalyje. ONP, ypač G skyriaus vadovai, negali nežinoti apie kokybės, greitumo ir produktyvumo teikiamą pelną, kurį leidžia pasiekti naujausia laboratorijos įranga, ypač dėl to, kad G skyriaus centrinėje taryboje posėdžiauja du liginės medicinos biologai.
- (673) Antra, nors drausminės nuobaudos, kurias ONP skyrė vienai iš šiuose sprendimuose nurodytų laboratorijų grupių, yra teisiškai pagrįstos, šios nuobaudos objektyviai neproporcingos, visų pirma, palyginti su tomis, kurios skirtos beveik trečdaliui rinkoje veikiančių laboratorijų už kokybės standarto nesilaikymą (nuo 1994 m. privalomas standartas), ir ONP paprastai skiriamomis bendrovėms, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija, ar biofarmacininkams dėl rimtų su visuomenės sveikata susijusių priežasčių, kaip nurodyta 5 skyriaus 4 skirsnyje.
- (674) Galiausiai, 5 skyriaus 2 skirsnyje įrodyta, kad ONP pateikti pateisinimai jos sprendimams, kuriais siekiama riboti laboratorijų grupių vystymąsi rinkoje, pagrįsti prieštarauja tiems, kuriuos ji nurodė grįsdama savo nuomonę dėl vadinamųjų referencinių laboratorijų, tiesiogiai nekonkuruojančių su didele dauguma rinkoje veikiančių laboratorijų.
- (675) Taigi, anot ONP, „praktikuojančių profesijos atstovų nepriklausomumo“ gynimas gali būti grindžiamas kitais kriterijais, jeigu laboratorijos, kuriose dirba šie profesijos atstovai, nekonkuruoja su tomis, kurių finansinius interesus gina ONP. Ir, maža to, ONP ginčytų teisinių schemų teisėtumą ne kartą aiškiai patvirtino Prancūzijos valstybė. Be to, ONP negali teigti ginanti profesijos atstovus, nors Prancūzijos valstybė nenusprendė, kad būtina nustatyti apribojimus, taikomus vien tik tarp profesijos atstovų [biologų, t. y. fizinių asmenų ar juridinių

asmenų (bendrovių, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija)] sudaromiems sandoriams, kad nebūtų pakenkta profesiniam nepriklausomumui. Šiuo atveju ONP, neturinti įgaliojimų priimti teisės aktus, negali nustatyti šių apribojimų vietoj įstatymų leidžiamosios valdžios.

(676) Todėl, sudarydama kliūtis rinkoje veikiančių profesijos atstovų ekonominei veiklai ar trukdydama išorės kapitalo investicijoms rinkoje, ONP siekia riboti ar kontroliuoti gamybą, techninį vystymąsi ir investicijas.“

- 53 Kiek tai susiję su įrodinėjimo tvarka, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, Komisija turi nustatyti įrodymus, kurių pakanka konstatuoti, jog yra faktinių aplinkybių, sudarančių pažeidimo sudėtį (1998 m. gruodžio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Baustahlgewebe prieš Komisiją*, C-185/95 P, Rink. p. I-8417, 58 punktas ir 2006 m. rugsėjo 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Dresdner Bank ir kt. prieš Komisiją*, T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP ir T-61/02 OP, Rink. p. II-3567, 59 punktas).
- 54 Todėl būtina, kad Komisija pateiktų tikslų ir neprieštarinčių įrodymų, patvirtinančių, kad pažeidimas tikrai buvo padarytas (1984 m. kovo 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Compagnie royale asturienne des mines et Rheinznk prieš Komisiją*, 29/83 ir 30/83, Rink. p. 1679, 20 punktas ir 2008 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Lafarge prieš Komisiją*, T-54/03, 55 punktas). Komisijos pateikti įrodymai turi leisti be jokių pagrįstų abejonių daryti išvadą, kad padarytas pažeidimas (53 punkte minėto Sprendimo *Dresdner Bank ir kt. prieš Komisiją*, 137 ir 144 punktai).
- 55 Dėl įrodinėjimo priemonių, kuriomis galima remtis įrodant pažeidimą pagal SESV 101 straipsnį, pagal Sąjungos teisę visų pirma reikia remtis laisvo įrodymų vertinimo principu (2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Dalmine prieš Komisiją*, T-50/00, Rink. p. II-2395, 72 punktas ir 2011 m. liepos 12 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Hitachi ir kt. prieš Komisiją*, T-112/07, Rink. p. II-3871, 64 punktas).
- 56 Ginčijamame sprendime Komisijos naudoti įkalčiai įmonės padarytam SESV 101 straipsnio 1 dalies pažeidimui įrodyti turi būti vertinami ne kiekvienas atskirai, o kaip visuma (1972 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *ICI prieš Komisiją*, 48/69, Rink. p. 619, 68 punktas ir 2008 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BPB prieš Komisiją*, T-53/03, Rink. p. II-1333, 185 punktas). Atskiri įrodymai gali vieni kitus sustiprinti (2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *JFE Engineering ir kt. prieš Komisiją*, T-67/00, T-68/00, T-71/00 ir T-78/00, Rink. p. II-2501, 275 punktas).
- 57 Kiek tai susiję su sprendimo taikyti SESV 101 straipsnį teismine kontrole, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, Bendrasis Teismas, nagrinėdamas ieškinį dėl tokio sprendimo panaikinimo, paprastai turi vykdyti išsamią kontrolę, siekdamas patikrinti, ar buvo tenkinamos visos šio straipsnio taikymo sąlygos (1985 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Remia ir kt. prieš Komisiją*, 42/84, Rink. p. 2545, 34 punktas ir 2000 m. spalio 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bayer prieš Komisiją*, T-41/96, Rink. p. II-3383, 62 punktas). Iš tikrųjų Sąjungos teismas turi patikrinti ne tik nurodytų įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą padėtį, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas (žr. 2011 m. gruodžio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Chalcor prieš Komisiją*, C-386/10 P, Rink. p. I-13085, 54 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 58 Šiuo atveju iš ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 2 skirsnio ir šio sprendimo 52 punkte cituotos 7 skyriaus ištraukos matyti, jog Komisija remiasi rašytiniais įrodymais grįsdama išvadą, kad padarytas pažeidimas, nes priimtais sprendimais siekiama kliudyti laboratorijų grupių vystymuisi ir šie sprendimai kvalifikuotini kaip kliūtis gamybai, techniniam vystymuisi ir investicijoms reikšmingoje rinkoje, todėl tai yra akivaizdus Europos Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimas (755 konstatuojamoji dalis dėl pažeidimo sunkumo).

- 59 Šią išvadą pagrindžiantys reikšmingi rašytiniai įrodymai aptariami ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 2 skirsnio 1 dalyje (222–237 konstatuojamosios dalys). Šioje ginčijamo sprendimo dalyje Komisija, remdamasi visais dokumentais ir tam tikrais veiksmais, aprašo tai, kas, jos nuomone, yra Asociacijos „suplanuota strategija“, kuria siekiama trukdyti laboratorijų grupėms.
- 60 Dėl šios ginčijamo sprendimo dalies Asociacija nepateikė jokių konkrečių argumentų, bet iš esmės tvirtina, be kita ko, antrajame, trečiajame, ketvirtajame ir penktajame ieškinio pagrinduose, kurie bus nagrinėjami vėliau, kad Komisija neteisingai aiškino Prancūzijos teisę ir teisės aktų leidėjo ketinimą, kuriais remdamasi ji atliko veiksmus. Be to, Asociacija nepateikia argumentų ir dėl ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 3 skirsnio, kuriame Komisija nusprendė, jog Asociacija palankiau vertino ir specializuotas laboratorijų grupes, kurios yra kitų laboratorijų subrangovės, todėl nėra tiesioginės konkurentės. Asociacija neįžvelgė problemos, kad šiose struktūrose dirbantys biofarmacininkai valdo tik 15 % procentų kapitalo, o, kiek tai susiję su rinkoje konkuruojančiomis laboratorijų grupėmis, reikalavo ne mažiau kaip pusės turimo kapitalo dalies. Galiausiai, šiame ieškinyje Asociacija nepateikia konkrečių argumentų ir dėl ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 5 skirsnio 2 dalies (537–547 konstatuojamosios dalys), kurioje Komisija nusprendė, kad, pirma, Asociacijos vadovai pranešė apie jos antikoncepcinius tikslus per šių Asociacijos instancijų rinkimus, visų pirma rinkimų programose arba leidiniuose. Pavyzdžiui, ginčijamo sprendimo 527 konstatuojamojoje dalyje minimas CCG pirmininko išreikštas noras „sutrukdyti finansinių grupių kapitalistinėms ambicijoms ir tam tikrų biologų turtinei strategijai“. Šioje konstatuojamojoje dalyje Komisija aprašo ir ekonominius tikslus, apie kuriuos pranešė Asociacijos organai.
- 61 Vis dėlto aplinkybė, kad naudodama šiuos įrodymus Komisija nustatė, jog egzistuoja Asociacijos vadovaujančių organų iš anksto apgalvotas elgesys, o gal net strategija laboratorijų grupių atžvilgiu, reikšminga vertinant konkrečias aplinkybes, kuriomis atlikti šie veiksmai, t. y. kai siekiama griežtai ginti ir taikyti įstatymo aiškinimą tokiomis aplinkybėmis, nors galimi keli jo aiškinimo variantai, o tai, anot Komisijos, įrodo įstatymo aiškinimą siekiant ekonominio tikslo. Iš tikrųjų, nors valia nėra būtinas elementas nagrinėjamų veiksmų ribojamam poveikiui nustatyti (šiuo klausimu žr. 2013 m. kovo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Allianz Hungária Biztosító ir kt., C-32/11*, 54 punktą ir nurodytą teismo praktiką), šiuo atveju ji gali būti reikšminga, atsižvelgiant į teisės aktų leidėjo Asociacijai priskirtas užduotis, kurios apibrėžia jos veiksmų ribas.
- 62 Atsižvelgiant būtent į šiuos argumentus reikia nagrinėti, ar Komisija, kaip teigia Asociacija, klaidingai aiškino taikytinus teisės aktus, ir galiausiai nuspręsti (šio sprendimo tolesni 343–348 punktai), ar Asociacija gali teigti, jog už savo veiksmus neturėjo būti baudžiama pagal SESV 101 straipsnį, turint omeny šio sprendimo 21 punkte minėtą Sprendimą *Wouters*.
- 63 Bendrasis Teismas mano, kad pirmiausia tikslinga nagrinėti pagrindus, susijusius su bendrovių, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija, kapitalo formavimu ir keitimu (ketvirtasis ir penktasis ieškinio pagrindai), tada – pagrindus, susijusius su bendrovių, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija, pareiga pranešti apie veiklos pokyčius (antrasis ir trečiasis ieškinio pagrindai), ir, galiausiai, – šeštąjį ieškinio pagrindą.
- Dėl pagrindų, susijusių su bendrovių, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija, kapitalo formavimu ir keitimu
- 64 Ketvirtasis ir penktasis ieškinio pagrindai susiję su taikytinų teisės aktų raidos padariniais bendrovių, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija, struktūrai šių bendrovių kapitalą atvėrus išorės finansuotojams. Teisės aktai, kurių aiškinimas kvestionuojamas, nagrinėjami ginčijamo sprendimo 91–102, 431 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse.

- 65 1990 m. gruodžio 31 d. Įstatymo Nr. 90-1258 dėl vertimosi įsteigus bendrovės laisvosiomis profesijomis, kurioms taikomas įstatymuose arba įstatymo įgyvendinamuose teisės aktuose įtvirtintas statusas ar kurių pavadinimas yra saugomas, ir kapitalo bendrovių, įsteigtų siekiant verstis laisvosiomis profesijomis (*Loi n° 90-1258, du 31 décembre 1990, relative à l'exercice sous forme de sociétés des professions libérales soumises à un statut législatif ou réglementaire ou dont le titre est protégé et aux sociétés de participations financières de professions libérales* (JORF, 1991 m. sausio 5 d., p. 216)), 1 straipsnyje nustatyta: „Siekiant verstis laisvąja profesija, kuriai taikomas įstatymuose ar įstatymo įgyvendinamuose teisės aktuose įtvirtintas statusas ar kurios pavadinimas yra saugomas, gali būti steigiamos ribotos atsakomybės bendrovės, akcinės bendrovės ar komanditinės akcinės bendrovės, kurioms taikomas [Prekybos kodeksas], nepažeidžiant šio įstatymo 1 antraštinės dalies nuostatų.“ Vadinasi, bendrovės, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija, gali būti steigiamos, siekiant eksploatuoti laboratorijas, ir, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 91 konstatuojamojoje dalyje, joms gali būti suteikiamos įprastos komercinių bendrovių teisinės formos, būtent – ribotos atsakomybės akcinė bendrovė, kurios vykdoma veikla yra laisvoji profesija (SELARL), ir akcinė bendrovė, kurios vykdoma veikla yra laisvoji profesija (SELAFA). Taip pat gali būti steigiama komanditinė akcinė bendrovė, kurios vykdoma veikla yra laisvoji profesija (SELCA). Vėliau atsirado galimybė steigti supaprastintą akcinę bendrovę, kurios vykdoma veikla yra laisvoji profesija (SELAS).
- 66 Įstatymo Nr. 90-1258 5 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta: „Daugiau nei pusė akcinio kapitalo ir balsavimo teisių <...> turi priklausyti bendrovėje dirbantiems specialistams.“
- 67 Be to, reikia priminti CSP R 6212-82 straipsnį, įtrauktą 1992 m. birželio 17 d. Dekretu Nr. 92-545 dėl bendrovių, įsteigtų siekiant verstis biomedicininį tyrimų laboratorijų vadovo ir vadovo pavaduotojo laisvąja profesija (*Décret no 92-545, du 17 juin 1992, relatif aux sociétés d'exercice libéral de directeurs et directeurs adjoints de laboratoires d'analyses de biologie médicale*; JORF, 1992 m. birželio 21 d., p. 8106), t. y. Įstatymo Nr. 90-1258 įgyvendinimo dekretu. Ši nuostata nagrinėta šio sprendimo 29 punkte minėtame Sprendime *Komisija prieš Prancūziją*. Tame straipsnyje nustatyta:
- „Vienam ar daugiau asmenų, neatitinkančių <...> Įstatymo Nr. 90-1258 5 straipsnio pirmos pastraipos <...> sąlygų, gali priklausyti daugiausia ketvirtadalis [SEL], įsteigtos turint tikslą verstis biomedicininį tyrimų laboratorijų vadovo ir vadovo pavaduotojo laisvąja profesija, kapitalo.“
- Vis dėlto, kai [SEL] yra įsteigta kaip akcinė komanditinė bendrovė, kitų nei nurodytieji minėto 1990 m. gruodžio 31 d. įstatymo 5 straipsnyje asmenų turima kapitalo dalis gali būti didesnė, nei nustatyta ankstesnėje pastraipoje, tačiau bet kuriuo atveju negali pasiekti pusės šio kapitalo.“
- 68 Be to, pagal 2001 m. gruodžio 11 d. Įstatymą Nr. 2001-1168 dėl ekonominio ir finansinio pobūdžio reformų skubių priemonių (*Loi n° 2001-1168, du 11 décembre 2001, portant mesures urgentes de réformes à caractère économique et financier*; JORF, 2001 m. gruodžio 12 d., p. 19703, toliau – *Murcef* įstatymas) buvo suteikta galimybė išorės finansuotojams turėti SEL kapitalo leidus atskirti turtines teises ir balsavimo teises. Todėl į Įstatymą Nr. 90-1258 buvo įtrauktas 5-1 straipsnis; šis straipsnis įsigaliojo 2001 m. gruodžio 12 d. Šio 5-1 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta: „Nukrypstant nuo 5 straipsnio pirmos pastraipos, daugiau nei pusė [SEL] kapitalo gali valdyti ir fiziniai ar juridiniai asmenys, besiverčiantys profesija, kuri yra [bendrovės] veiklos tikslas.“
- 69 2005 m. rugpjūčio 2 d. Įstatymu Nr. 2005-882 (JORF, 2005 m. rugpjūčio 3 d., p. 12639) 5-1 straipsnis papildytas, kiek tai susiję su mažosiomis ir vidutinėmis įmonėmis. Į 5-1 straipsnį įtraukta antra pastraipa, pagal kurią Prancūzijos *Conseil d'État* (Valstybės taryba) dekretuose, atsižvelgiant į kiekvienos profesijos, išskyrus teises ir teismines profesijas, specifinius poreikius, galima nustatyti, kad pirmoji pastraipa netaikoma, jeigu ši leidžianti nukrypti nuostata gali pakenkti atitinkamos profesijos vykdymui, jos narių nepriklausomumo paisymui ar atitinkamoms profesinės etikos taisyklėms.
- 70 Šių nuostatų aiškinimui reikšmingi ir keli ministerijos aplinkraščiai.

- 71 Pirma, 1997 m. sausio 29 d. Aplinkraštyje DCIS Nr. 970019 (toliau – Aplinkraštis Nr. 970019) nurodyta: „Pagal dabar galiojančius teisės aktus laboratorijos vadovas gali turėti minimalią [SEL] kapitalo dalį.“
- 72 Antra, 1998 m. rugsėjo 22 d. Aplinkraštyje DGS / SQ 3 Nr. 98-585 (toliau – Aplinkraštis Nr. 98-585) nustatyta: „Kitos sveikatos priežiūros profesijos atstovas negali turėti [SEL] kapitalo dalių uzufukto teise. Vertybinių popierių uzufuktas apima tam tikras naudojimosi teises (teisė gauti dividendus, teisė pakeisti nesantį savininką, kurio teisės suvaržytos, rezervų paskirstymo ar kapitalo didinimo atveju) ir valdymo įgaliojimus (dalyvavimas eiliniuose visuotiniuose akcininkų susirinkimuose, teisė pareikšti tam tikrus ieškinius).“
- 73 Trečia, 2005 m. lapkričio 14 d. Aplinkraštyje DHOS/05 Nr. 2005-506 (toliau – Aplinkraštis Nr. 2005-506) nustatyta, kad „<...> įstatymo [Nr. 90-1258] 5-1 straipsnyje įtvirtinta nuo šio principo leidžianti nukrypti nuostata“, kad „ši nuostata taikoma akcinėms bendrovėms, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija (SELAFA), komandinėms akcinėms bendrovėms, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija (SELCA), ir supaprastintoms akcinėms bendrovėms, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija (SELAS), nes šiose bendrovėse galima pakeisti santykį tarp balsavimo teisių ir kapitalo“, ir kad „ši nuostata taikoma ir ribotos atsakomybės akcinėms bendrovėms, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija (SELARL), atsižvelgiant į nepiniginio įnašo dalis“.
- 74 Matyti, kad atitinkamu laikotarpiu buvo taikytini tokie pagrindiniai principai: pirma, asmenys, kurie nėra profesijos atstovai, galėjo turėti ne daugiau kaip ketvirtadalį laboratorijas eksploatuojančių SEL kapitalo (CSP R 6212-82 straipsnis) ir, antra, tos pačios profesijos asmenys, bet nedirbantys laboratorijose, galėjo turėti daugiau nei pusę laboratorijas eksploatuojančių SEL kapitalo (Įstatymo Nr. 90-1258 5-1 straipsnis), jeigu laboratorijoje dirbantys specialistai turi daugiau nei pusę balsavimo teisių (Įstatymo Nr. 90-1258 5-1 straipsnio pirma pastraipa).
- 75 Iš ginčijamo sprendimo matyti, kad laboratorijų grupės pasinaudojo Įstatymo Nr. 90-1258 5-1 straipsnio pirmos pastraipos, ištrauktos pagal *Murcef* įstatymą, teikiama galimybe atverti kapitalą iš esmės dviem būdais.
- 76 Pirmasis būdas – balsavimo teisių ir finansinių dalių atskyrimas, suteikiant dvi ar kelias balsavimo teises, t. y. kai balsavimo teisių skaičius neatitinka skirtingų [SEL] narių turimų kapitalo dalių. Šis būdas nagrinėjamas ketvirtajame ieškinio pagrinde.
- 77 Antrasis būdas susijęs su akcijų nuosavybės teisės išskaidymu, t. y. iš esmės nuosavybės teisė į [SEL] akcijas suskaidoma nustatant uzufuktą, suteikiantį balsavimo teisę dėl pelno paskirstymo ir teisę gauti dividendus, ir suvaržytą nuosavybės teisę (ginčijamo sprendimo 239 konstatuojamoji dalis). Šis būdas nagrinėjamas penktajame ieškinio pagrinde.
- Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, iš esmės susijusio su CCG, kaip nario profesinio nepriklausomumo, kiek tai susiję su jo minimaliomis SEL kapitalo dalimis, garanto, vaidmens nepaisymu
- 78 Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 2 skirsnio 2 dalies 3 podaliu „Minimali farmacininkams priklausanti SEL kapitalo dalis“ (373–449 konstatuojamosios dalys), kuriame Komisija nusprendė, jog Asociacija siekė nustatyti, kad su laboratorijų grupėmis susijusiose SEL veiklą vykdančios farmacininkai turėtų minimalią šių bendrovių kapitalo dalį, o tokiu sprendimu siekiama trukdyti tokioms grupėms ir laboratorijų grupių vystymuisi. Ginčijamame sprendime nagrinėjamos dvi Asociacijos veiksmų rūšys. Pirma, anot Komisijos, Asociacija teigė, kad dalyviams, kurie nėra profesijos atstovai, vykdančios veiklą SELAS ar SELARL, negali būti suteikiama mažiau balsavimo teisių nei jų turimas akcijų skaičius dėl profesinės etikos sumetimų, nors visi Komisijos nurodyti atvejai buvo susiję su profesijos atstovų tarpusavyje sudarytais sandoriais, todėl profesiniam nepriklausomumui nebuvo pakenkta (374 ir 375 konstatuojamosios dalys). Antra, Asociacija laikėsi

nuomonės, kad farmacininkų valdoma pernelyg maža bendrovės kapitalo dalis taip pat kenkia profesinės etikos taisyklėms ir ypač farmacininkų profesiniam nepriklausomumui, nors, anot Komisijos, profesinis nepriklausomumas užtikrintas pagal galiojančius teisės aktus (377 konstatuojamoji dalis). Komisija pateikia kelis konkrečius tokios nuomonės taikymo atvejų pavyzdžius.

- 79 Iš esmės Asociacija teigia, kad tikrinti, ar nariai, kurie yra profesijos atstovai, turi minimalią SEL kapitalo dalį, yra teisės aktuose jai nustatyta užduotis, kuria siekiama užtikrinti, kad būtų paisoma veiklą vykdančių biologų profesinio nepriklausomumo. Anot Asociacijos, tuo remdamasi, ji prieštaravo tokioms schemoms, kurias taikė *Labco*, t. y. laboratorijoje dirbantiems profesijos atstovams suteikė daugumą balsavimo teisių, o kapitalo dalį – tik simbolinę, todėl šie neteko teisės gauti pelno ir veiksmingai dalyvauti valdant laboratoriją. Neturintis teisės gauti dividendų laboratorijos vadovas turi paklusti kontroliuojančiojo akcininko reikalavimams ir šio nustatytais sąlygomis gauna atlygį, prilygstantį darbo užmokesčiui, taigi remiantis laboratorijos veiklos rezultatais, o tai visų pirma kenkia vadovo finansiniam nepriklausomumui. Komisijos analize iškraipomas įstatymo siekiamas tikslas. Šiuo klausimu Asociacija remiasi ir parlamente vykusiomis diskusijomis, po kurių priimtas Įstatymas Nr. 2005-882, pagal kurį į Įstatymo Nr. 90-1258 5-1 straipsnį įtraukta antra pastraipa, o tai patvirtina tam tikrų nukrypimų buvimą. Be to, Asociacija teigia, kad šio sprendimo 29 punkte minėtas Sprendimas *Komisija prieš Prancūziją* patvirtina jos analizę ir *Ordre des médecins* (Gydytojų asociacija) poziciją, kurios ši laikėsi tam tikrais atvejais.
- 80 Be to, Asociacijos nuomone, nėra galimybės atskirti SELARL kapitalo dalių ir balsavimo teisių, nebent naudojami nepiniginiai įnašai.
- 81 *Labco* palaikoma Komisija ginčija Asociacijos argumentus. Iš esmės ji tvirtina, kad galimybė atskirti kapitalo nuosavybės teisę ir balsavimo teises nustatyta Įstatymo Nr. 90-1258 5-1 straipsnyje ir patvirtinta ministerijos aplinkraščiu. Įstatyme nustatyta ir profesijos atstovų kontrolė, kiek tai susiję su SEL veikimu. Anot Komisijos, priimdama įmonių asociacijos sprendimą Asociacija negalėjo netaikyti įstatymo, nes ji turi naudotis savo kompetencija neperžengdama galiojančiuose teisės aktuose nustatytą ribą.
- 82 Be to, *Labco* akcentuoja, kad jos struktūra visiškai teisėta.
- 83 Iš esmės šis ieškinio pagrindas susijęs su Asociacijos prieštaravimu tokioms teisinėms schemoms, kokias taikė *Labco*, kai kontroliuojančioji bendrovė turi ne didesnę nei 25% laboratorijas eksploatuojančios SEL kapitalo dalį, o šios laboratorijos pačios turi kitų SEL didžiąją kapitalo dalį, vis dėlto užtikrindama, kad tarpinės SEL pastarosiose neturėtų daugumos balsavimo teisių. Todėl šiose bendrovėse veiklą vykdančios biologai turi daugumą balsavimo teisių, bet potencialiai turi tik minimalią kapitalo dalį, o tam Asociacija nepritaria.
- 84 Priešingai, nei teigia Asociacija, pagal *Murcef* įstatymą 2001 m. pabaigoje į Įstatymo Nr. 90-1258 5-1 straipsnį įtrauktoje pirmoje pastraipoje nėra jokio dviprasmiškumo dėl tokios schemos teisėtumo pažeidimo laikotarpiu (t. y. nuo 2003 m. spalio 14 d. iki 2009 m. spalio 21 d.).
- 85 Iš šio įstatymo 5-1 straipsnio pirmos pastraipos aiškiai matyti, kad SEL nedirbantys fiziniai ir juridiniai asmenys gali turėti didžiąją dalį jos kapitalo, bet ne balsavimo teisių, jeigu šie asmenys verčiasi profesija, kuri yra nagrinėjamos bendrovės veiklos tikslas. Taigi kapitalo ir balsavimo teisių atskyrimas galimas, pavyzdžiui, tokioje bendrovėje nedirbančių biofarmacininkų ar laboratorijas eksploatuojančių SEL atžvilgiu, jeigu šie neturi daugumos balsavimo teisių.

- 86 Be to, tokia raida anksčiau buvo numatyta Aplinkraštyje Nr. 970019, pagal kurį laboratorijos vadovui gali priklausyti minimali SEL kapitalo dalis, o tai patvirtina ir Aplinkraštis Nr. 2005-506, kuriame nustatyta, kad galima pakeisti santykį tarp balsavimo teisių ir kapitalo SELAFA, SELCA ir SELAS. Prancūzijos sveikatos ministerija parengė pastarąjį aplinkraštį, kaip matyti iš jo turinio, būtent siekdama prefektams paaiškinti esminius Įstatymo Nr. 90-1258 5-1 straipsnio taikymo principus.
- 87 Šiuo klausimu Komisija teisingai teigia, kad Asociacijos pateiktas argumentas dėl profesinio nepriklausomumo gynimo šiame ginče nėra lemiamas.
- 88 Žinoma, biofarmacininkų finansinis nepriklausomumas konkrečiai minimas CSP R 4235-18 straipsnyje, pagal kurį „farmacininkas neturi patirti jokie finansinio, komercinio, techninio ar moralinio spaudimo, nesvarbu, kokio pobūdžio, galinčio pakenkti jo nepriklausomumui vykdant profesines pareigas visų pirma sudarydamas su profesija susijusias sutartis, konvencijas ar jų priedus“. Neginčyta, kad šio straipsnio taikymas yra Asociacijos užduotis.
- 89 Vis dėlto, remdamasi šia nuostata, Asociacija negali drausti įstatymą atitinkančių struktūrų, ypač kai jos susijusios su biofarmacininkų ar laboratorijas eksploatuojančių bendrovių, kuriems taip pat taikomos profesinės etikos taisyklės, valdomu kapitalu, o ne su trečiaisiais asmenimis, kurie nėra profesijos atstovai ir kuriems taikoma maksimalios 25 % laboratorijos kapitalo ribos taisyklė, nustatyta CSP R 6212-82 straipsnyje. Taigi šio sprendimo 29 punkte minėtas Sprendimas *Komisija prieš Prancūziją*, susijęs su šios nuostatos galiojimu atsižvelgiant į įsisteigimo laisvę, šiuo klausimu taip pat nėra lemiamas.
- 90 Iš tikrųjų generalinio advokato P. Mengozzi išvados, pateiktos byloje, kurioje priimtas šio sprendimo 29 punkte minėtas Sprendimas *Komisija prieš Prancūziją* (Rink. p. I-12944), tam tikri punktai ir paties sprendimo tam tikri punktai susiję su Komisijos nurodyta galimybe, atsižvelgiant į teisę į įsisteigimo laisvę, pritarti lankstesnei sistemai nei tai, pagal kurią asmenys, kurie nėra biologai, gali turėti ne daugiau kaip 25 % laboratorijas eksploatuojančių SEL kapitalo, atskiriant balsavimo ir turtines teises. Vis dėlto aišku, kad Prancūzijos įstatymų leidėjas, *Murcef* įstatymu sušvelninęs nuostatas ir į Įstatymą Nr. 90-1258 įtraukęs 5-1 straipsnio pirmą pastraipą, nustatė ne tokią sistemą, pagal kurią prireikus asmenys, kurie nėra profesijos atstovai, gali turėti daugiau nei 25 % kapitalo, jeigu profesijos atstovai išlaiko daugumą balsavimo teisių. Įstatymo Nr. 90-1258 5-1 straipsnio pirma pastraipa, susijusi su galimybe didinti SEL nedirbančių profesijos atstovų turimą kapitalą iki didžiosios dalies, nebuvo nagrinėjama byloje, kurioje priimtas šio sprendimo 29 punkte minėtas Sprendimas *Komisija prieš Prancūziją*. Aplinkybė, kad tame sprendime (85 punktas) ir generalinio advokato P. Mengozzi išvadoje (212 ir 213 punktai) nurodytas galimas spaudimas, kurį laboratorijoje dirbančiam biologui gali daryti trečiasis asmuo, turintis didžiąją kapitalo dalį, tik pagrindžia, kodėl nustatyta taisyklė, pagal kurią draudžiama asmenims, kurie nėra biologai, turėti daugiau nei 25 % kapitalo, palyginti su jiems nustatytais lankstesnėmis sistemomis.
- 91 Iš pateiktos analizės matyti, jog Prancūzijos teisės aktų leidėjas, nustatydamas *Murcef* įstatymu įvestą sistemos pakeitimą, nusprendė, kad biologų nepriklausomumas gali būti pakankamai užtikrintas kartu taikant dvi priemones: apribojus asmenų, kurie nėra profesijos atstovai, galimą turėti SEL kapitalo dalį, t. y. ne daugiau kaip 25 %, ir nustatčius, kad SEL dirbantys profesijos atstovai turi turėti daugumą balsavimo teisių. Taigi Asociacija turėjo veikti atsižvelgdama į šias ribas, o profesinio nepriklausomumo principas, kurio sąvoka plačiai apibrėžta CSP R 4235-18 straipsnyje, negali būti priežastis riboti galimybę įsigyti SEL kapitalo įstatymą atitinkančioms struktūroms.
- 92 Be to, kaip pažymėta ginčijamo sprendimo 377 konstatuojamojoje dalyje, profesijos atstovų atliekama SEL veiklos kontrolė, taigi ir jų profesinis nepriklausomumas, garantuojamas ne tik pagal kartu taikomus Įstatymo Nr. 90-1258 5 ir 5-1 straipsnius, pagal kuriuos užtikrinama balsavimo teisių dauguma, bet ir pagal kitas šio įstatymo nuostatas, kuriose, be kita ko, nustatytas minimalus narių,

kurie yra bendrovėje dirbantys profesijos atstovai, skaičius sprendimus priimančiuose organuose ir nustatyta, kad su jais turi būti tariamasi dėl tam tikrų susitarimų dėl sąlygų, kurių laikydamiesi jie verčiasi savo profesija.

- 93 Šiuo klausimu Asociacija negali veiksmingai remtis ir parlamente vykusiais Įstatymo Nr. 2005-882 rengimo darbais. Šį argumentą Komisija nagrinėja ginčijamo sprendimo 440 ir 441 konstatuojamosiose dalyse. Be kita ko, kalbama apie Prancūzijos parlamento nario P. Lang nuomonę, pateiktą dėl įstatymo pasiūlymo, susijusio su draudimu skaidyti bendrovės kapitalo dalis, vis dėlto šis draudimas nebuvo numatytas galiausiai priimtame įstatyme. Parlamento nario nuomonė, kad *Labco* teisiniai veiksmai, kurie šiai leidžia susigrąžinti visą pelną ir nustatyti atlygį biologams, prieštarauja CSP, nėra pagrindas, kuriuo remdamasi Asociacija gali kištis į įstatymą atitinkančias struktūras. Tas pats pasakytina ir apie Sveikatos ministro atsakymą į parlamente pateiktą klausimą, minimą ginčijamo sprendimo 441 konstatuojamojoje dalyje. Aplinkybė, kad Įstatymo Nr. 90-1258 5-1 straipsnio antroje pastraipoje numatyta galimybė priimti dekretą piktnaudžiavimo atveju, lygiai taip pat nėra lemiamas, nes iš tikrųjų nebuvo priimta jokie dekreto, susijusio su tokiais atvejais.
- 94 Dar, kiek tai susiję su šalių diskusijomis dėl konkretaus klausimo, ar klostantis faktinėms aplinkybėms buvo galimybė atskirti turtines teises ir balsavimo teises SELARL, pažymėtina, kad šiuo klausimu Asociacija remiasi tuo, kad Prancūzijos prekybos kodekso (*Code de commerce français*, toliau – CDC) L 223-28 straipsnio taikymo sritis yra bendro taikymo, kiek tai susiję su ribotos atsakomybės bendrovėmis. Šiame straipsnyje nustatyta, kad kiekvienas narys turi teisę dalyvauti priimant sprendimus ir jo balsų skaičius lygus jo turimų bendrovės akcijų skaičiui.
- 95 Anot Asociacijos, ši nuostata taikoma ir SELARL, todėl pagal ją draudžiama skaidyti.
- 96 Šiuo klausimu atsakyme į Bendrojo Teismo raštu pateiktus klausimus ir per teismo posėdį Komisija nebeginčijo, kad, priimdama Aplinkraštį Nr. 2005-506, Prancūzijos ministerija nurodė, jog Įstatymo Nr. 90-1258 5-1 straipsnis netaikomas SELARL, išskyrus nepiniginių įnašų atvejį. Vis dėlto tokio nepiniginio įnašo atveju, t. y. kai narys bendrovei teikia savo technines žinias, darbą ar paslaugas, šioje byloje išsamiau nagrinėti nereikia.
- 97 Tačiau neatsižvelgiant į Asociacijos argumentą, pateiktą per teismo posėdį, kad Aplinkraštis Nr. 2005-506 tik atspindi tai, kas nustatyta įstatyme, arba į klausimą, ar, priešingai, nagrinėjamame aplinkraštyje šiuo klausimu pateiktas įstatymo aiškinimas *contra legem*, neabejotina, kad iki tada, kai 2005 m. buvo priimtas šis aplinkraštis, bendrovės neginčytinai galėjo laikyti, jog Įstatymo Nr. 90-1258 5-1 straipsnis, kaip *lex specialis*, buvo viršesnis už bendrąsias CDC nuostatas.
- 98 Iš tikrųjų, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 388 konstatuojamojoje dalyje, Įstatymo Nr. 90-1258 1 straipsnyje nustatyta, kad SEL taikomos CDC II knygos nuostatos „nepažeidžiant šio įstatymo I antraštinės dalies nuostatų“. Taigi 5-1 straipsnis yra I antraštinėje dalyje.
- 99 Be to, negalima daryti išvados, kad *Murcef* įstatymu įvesdamas naują tvarką teisės aktų leidėjas siekė diskriminuoti skirtingų formų SEL, nes 5-1 straipsnyje SEL neišskiriamos pagal kapitalą, todėl šis straipsnis taikomas visų formų SEL.
- 100 Šiomis aplinkybėmis Komisija nepadarė klaidos, kai nusprendė, kad iki 2005 m. buvo galima skirtingai aiškinti su SELARL susijusius teisės aktus ir kad Asociacija nuolat taikė aiškinimą, kuris nepalankiausias rinkos atvėrimui laboratorijų grupėms. Tai yra tiesa, nors ginčijamo sprendimo 435 konstatuojamojoje dalyje neteisingai perteiktas Aplinkraščio Nr. 2005-506 tekstas, nes nurodyta, jog pagal jį Įstatymo Nr. 98-1258 5-1 straipsnis SELARL taikomas neišskiriant. Bet kuriuo atveju Asociacijos kišimosi veiksmai SELARL atžvilgiu, susiję būtent su SEL *Laboratoire d'Isle* (ginčijamo sprendimo 378 ir paskesnės konstatuojamosios dalys) ir *Norden* (ginčijamo sprendimo 391 konstatuojamoji dalis), atlikti iki 2005 m., todėl nepaneigta Komisijos analizė dėl pernelyg didelio Asociacijos kišimosi jų atžvilgiu.

- 101 Be to, Komisija nurodo kitų kišimosi atvejų, nesusijusių su SELARL.
- 102 Asociacijos argumentas, kad atsižvelgdama į veiklą vykdančių narių turimą mažą akcijų dalį, palyginti su visomis akcijomis, ji turėjo užtikrinti veiklą vykdančių biofarmacininkų finansinį nepriklausomumą nuo išorės narių, valdančių struktūros ekonominę veiklą, nepaneigia Komisijos analizės, kurioje, be kita ko, keliamas klausimas dėl Asociacijos kišimosi, kiek jis susijęs su SELAS *Laboratoire Central* ir *Groupe biologic Lam*, susijungusių su *Labco*, ar su SELAS JPBS, *Exsel Bio* ir *Labocentre*. Iš tikrųjų įstatyme aiškiai nustatyta, kad laboratorijoje dirbantys nariai gali išlaikyti tik mažą ar net labai mažą kapitalo dalį, jeigu jie turi balsavimo teisių daugumą. Ir aplinkybė, kad veiklą vykdančios nariai tam tikrais atvejais gaudavo pagal pelną neindeksuojamą atlygį, nepakeičia šios išvados. Be to, kaip teisingai pažymi Komisija, aplinkybė, kad *Ordre des médecins* nepritarė tokioms situacijoms, kai SELAS dirbantys gydytojai turi daugumą balsavimo teisių, o kapitalo dalį – tik simbolinę, nėra Asociacijos veiksmų teisėtumo įrodymas.
- 103 Dėl teismo posėdyje aptarto Asociacijos argumento, kad reikėjo patikrinti, ar SELAS išorės nariams nebuvo suteiktas mažesnis balsavimo teisių skaičius nei jų turimų akcijų skaičius, o tai šios rūšies bendrovėje draudžiama, papildomai reikia konstatuoti, kad šis argumentas nepakankamai aiškus ir bet kuriuo atveju jį reikia atmesti dėl šio sprendimo 98 ir 99 punktuose nurodytų priežasčių.
- 104 Galiausiai, primintina, kad ginčijamame sprendime minimi keli dokumentai, iš kurių matyti, jog Asociacija žinojo apie teisinę galimybę profesija besiverčiantiems investuotojams turėti didžiąją kapitalo dalį, jeigu SEL dirbantys profesijos atstovai turi daugumą balsavimo teisių, o tai, be kita ko, įrodo aplinkybė, kad Asociacija ėmėsi veiksmų, kad būtų padaryta teisės aktų pakeitimų, pagal kuriuos bendrovėje veiklą vykdančios nariai turi turėti minimalią kapitalo dalį (žr. ginčijamo sprendimo 523 išnašoje ir 442–449 konstatuojamosiose dalyse pateiktus įrodymus). Šie įrodymai kartu su būtent ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 5 skirsnyje pateiktais įrodymais, susijusiais su tikslu, apie kurį pranešta, prieštarauti finansinių grupių atėjimui į profesijos veiklą pateisina Komisijos poziciją, kad Asociacijos kišimasis grindžiamas jai tinkamu ir visada nepalankiu grupių struktūroms įstatymo taikymu. Šiuo klausimu galima nurodyti ir aplinkybę, jog Asociacijos korespondencija, kurią ji siuntė SELARL *Laboratoire d'Isle* ir *Norden*, susijusi su principine Asociacijos pozicija dėl akcijų nuosavybės teisės išskaidymo (nors šiais atvejais iš tikrųjų tai nebuvo išskaidymas siaurąja prasme).
- 105 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad ketvirtąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.
- Dėl penktojo ieškinio pagrindo, iš esmės susijusio su klaida, padaryta vertinant įstatymų leidėjo ketinimą dėl SEL kapitalo dalių išskaidymo viršijant 25 % ribą, ir su SEL kapitalo dalių išskaidymui taikytinų teisės aktų nepaisymu
- 106 Šis ieškinio pagrindas susijęs su ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 2 skirsnio 2 dalies 1 podaliu „SEL kapitalo dalių išskaidymas“ (239–295 konstatuojamosios dalys), kuriame Komisija Asociaciją kaltina tuo, kad ši uždraudė skaidyti SEL akcijų nuosavybės teisę. Nagrinėjami Asociacijos sprendimai susiję, pirma, su oficialiais pranešimais, išsiųstais SEL ar nariams (farmacininkams), vykdančioms veiklą tose SEL, kuriais siekta, kad įstatuose visiškai nebūtų nurodomas nuosavybės teisės išskaidymas ar vėl jos sujungimas, ir, antra, drausminių procedūrų atitinkamiems biofarmacininkams pradėjimu dėl farmacininko profesijai taikomų taisyklių pažeidimo (242–244 konstatuojamosios dalys), o kaip tokių pažeidimų pavyzdžius Komisija aprašo SELAFA *Schaffner Jean Bart Mathieu Wallon* (248–253 konstatuojamosios dalys) ir SELARL *Labco Artois* (256–258 konstatuojamosios dalys) atvejus.
- 107 Iš esmės Asociacija tvirtina, kad CSP R 6212-82 L straipsnyje nustatyta 25 % kapitalo turėjimo riba, taikoma tretiesiems asmenims, kurie nėra profesijos atstovai, galioja vertybiniais popieriais, kurių nuosavybės teisė nesuvaržyta, ir vertybiniais popieriais, kurių nuosavybės teisė išskaidyta. Asociacija teigia, kad ji nepritarė nuosavybės teisės išskaidymui tada, kai darė prielaidą, jog nebuvo užtikrinta,

kad, pirma, struktūroje dirbantys profesijos atstovai turėtų pusę balsavimo teisių ir, antra, tretieji asmenys, kurie nėra profesijos atstovai, turėtų mažiau nei ketvirtadalį bendrovės kapitalo. *Unilabs*, SELAFA *Schaffner Jean Bart Mathieu Wallon* ir bendrovės *Biolabs Centre Labo* atvejai susiję su schemomis, kurioms nepritarta dėl šios priežasties. Taigi CCG turėjo žinoti apie bendroves, kuriose kapitalo dalių nuosavybės teisė buvo išskaidyta, tačiau tokie atvejai leidžiami neviršijant įstatyme nustatytos 25 % ribos.

- 108 Dublike Asociacija teigia, kad Komisija painioja nuosavybės teisės išskaidymo mechanizmą ir Įstatymo Nr. 90-1258 5-1 straipsnyje nustatytą mechanizmą. Asociacija nurodo ir 2011 m. kovo 31 d. *Cour administrative d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis administracinis teismas, Prancūzija) sprendimą, kuriuo patvirtintas 2009 m. gegužės 12 d. *Tribunal administratif de Paris* (Paryžiaus administracinis teismas) sprendimas ir *Unilabs* naudoto teisinio mechanizmo neteisėtumas.
- 109 Komisija teigia, kad Asociacija dėl nuosavybės teisės išskaidymo laikėsi principinės pozicijos, dėl kurios ji kišosi ir tais atvejais, kai išskaidymas buvo visiškai teisėtas ir, be kita ko, atitiko CSP R 6212-82 straipsnį.
- 110 Kaip nurodyta šio sprendimo 77 punkte, nuosavybės teisės išskaidymo mechanizmas reiškia, kad SEL akcijų nuosavybės teisė išskaidoma į uzufuktą, suteikiantį balsavimo teisę dėl pelno paskirstymo ir teisę gauti dividendus, ir suvaržytą nuosavybės teisę (ginčijamo sprendimo 239 konstatuojamoji dalis).
- 111 Pirmiausia pažymėtina, kad Asociacija teisingai teigia, jog iš Komisijos rašytinių dokumentų matyti, kad Komisija painioja balsavimo teisių ir finansinio dalyvavimo atskyrimo mechanizmą ir nuosavybės teisės išskaidymo mechanizmą, kai atsiliepiame į ieškinį ir triplike ji nurodo Įstatymo Nr. 90-1258 5-1 straipsnyje numatytą balsavimo teisių ir turtinių teisių atskyrimą SELARL atveju ir laboratorijų *Isle bei Norden* atvejus, dėl kurių nekyla nuosavybės teisės išskaidymo problemos siaurąja prasme. Beje, šie klausimai išnagrinėti ketvirtajame ieškinio pagrinde. Vis dėlto šiuo atžvilgiu negalima neigti, jog Asociacija galėjo prisidėti prie šios tariamos painiavos, nes tam tikruose šioms laboratorijoms siųstuose dokumentuose ji pati nurodė, kad iš esmės nepitaria nuosavybės teisės išskaidymo mechanizmui, nors laboratorijų padaryti įstatų pakeitimai buvo susiję su atskyrimu (ginčijamo sprendimo 380 ir 392 konstatuojamosios dalys).
- 112 Vis dėlto šis ginčas nėra lemiamas šiam ieškinio pagrindui išnagrinėti. Kaip Komisija teigė per teismo posėdį, Įstatymo Nr. 90-1258 5-1 straipsnyje numatyta galimybei įgyvendinti galėjo būti naudojami abu mechanizmai, kad į SEL galėtų būti įnešta daugiau išorės kapitalo.
- 113 Reikia konstatuoti, kad Bendrajame Teisme Asociacija neginčija galimybės naudotis tokiu mechanizmu SEL atveju, bet teigia, kad jis turi atitikti visas taikytinas nuostatas. Asociacija apsiribojo tik tuo, kad užtikrino šiose nuostatose įtvirtintas taisykles, būtent taisyklę, pagal kurią, pirma, SEL veiklą vykdančioms nariams turi priklausyti dauguma balsavimo teisių ir, antra, asmenims, kurie nėra profesijos atstovai, negali priklausyti daugiau nei 25 % kapitalo (išskyrus ypatingą komanditinių akcinių bendrovių atvejį, kuris šioje byloje nenagrinėjamas).
- 114 Komisija neginčija, kad nuosavybės teisės išskaidymo mechanizmo naudojimas nelemia klausimo dėl tų teisės aktuose nustatytų ribų, kurių aiškinimas nekelia abejonių, bet mano, jog Asociacijos veiksmais padaryta daugiau – iš tikrųjų būtent nustatytas bendras tokio mechanizmo draudimas.
- 115 Dokumentai, kuriuose užfiksuotas šis Asociacijos tikslas visiškai nepritarti nuosavybės teisės išskaidymui, nagrinėjami ginčijamo sprendimo 277–287 konstatuojamosiose dalyse. Pavyzdžiui, matyti, kad nors 2003 m. kovo 27 d. CCG daro išvadą, jog, „žvelgiant griežtai teisiškai, atrodo, kad neįmanoma pasipriešinti SEL dalių ar akcijų nuosavybės teisės išskaidymui“, ji nusprendžia „pradėti rengti išsamią nuomonę, pagal kurią *Stés Unilabs* naudotą nuosavybės teisės išskaidymo mechanizmą būtų atsisakyta patvirtinti dėl profesinės etikos priežasčių“ (282 konstatuojamoji dalis). Be to, 2003 m. spalio mėn.

vidaus rašte nurodyta Asociacijos organų principinė pozicija, kuria siekiama nepritarti „bet kokiam bendrovių, įsteigtų siekiant eksploatuoti vaistinę ar biomedicininę tyrimų laboratoriją, kapitalo dalių nuosavybės teisės išskaidymui“ (284 konstatuojamoji dalis).

- 116 Matyti ir tai, kad Asociacija pritaria nuosavybės teisės išskaidymui tik ypatingais ir pereinamojo laikotarpio, t. y. SEL pensininkų ar profesijos atstovų, vykdyusių veiklą šioje bendrovėje, paveldėtojų atvejais. Per posėdį Asociacija paaiškino, jog tokiais atvejais situacija laikina ir uzufuktas vėl bus sujungtas su suvaržyta nuosavybės teise, todėl visos dalys vėl priklausys laboratorijos vadovui.
- 117 Reikia konstatuoti, kad Komisija teisingai mano, jog klostantis faktinėms aplinkybėms taikytinuose teisės aktuose nebuvo nustatyta tokių apribojimų. Beje, dublike Asociacija teigia, kad jos kišimosi priešzastis yra asmenims, kurie nėra profesijos atstovai, taikomos nustatytos 25 % ribos taisyklės paįsymas.
- 118 Tiesa, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 275 ir 291–295 konstatuojamosiose dalyse ir kaip Asociacija teigė Bendrajame Teisme, 2005 m. parlamente vykusios diskusijos dėl pasiūlymo keisti taikytiną įstatymą rodo tai, kad nuosavybės teisės išskaidymą reikėtų uždrausti kaip piktnaudžiavimą įstatymu. Tačiau Asociacijos palaikytas įstatymo pasiūlymas, kuriuo siekta nustatyti, kad SEL dalys būtų valdomos tik turint nesuvaržytą nuosavybės teisę, išskyrus senatvės pensijos ar paveldėjimo atvejus, nebuvo priimtas, todėl, kaip nurodyta ketvirtajame ieškinio pagrinde (žr. pirmesnę 93 punktą), Asociacija negali veiksmingai remtis šiuo argumentu. Šis argumentas tik patvirtina, kad įstatyme nebuvo nustatyta tokių apribojimų, o Asociacija mėgino tai pakeisti, beje, visiškai teisėtai, pasitelkdama lobistinę veiklą.
- 119 Vis dėlto Asociacija teisingai tvirtina, kad iš 2011 m. kovo 31 d. *Cour administrative d'appel* sprendimu patvirtinto 2009 m. gegužės 12 d. *Tribunal administratif de Paris* sprendimo, kuriuo Asociacija rėmėsi ir kuris aptartas ginčijamo sprendimo 269 ir 270 konstatuojamosiose dalyse, matyti, jog *Unilabs* naudota struktūra buvo pripažinta neteisėta išnagrinėjus ieškinį dėl Asociacijos sprendimo, susijusio su SEL *Biolab Centre Labo*. Prancūzijos administracinis teismas, be kita ko, nusprendė, kad aplinkybė, jog bendrovė *Unilabs France* valdo 25 % šios SEL kapitalo, o bendrovė *Unilabs* – 75 % to paties kapitalo uzufukto teise, nors abi bendrovės nesusijusios su profesija, pažeidžia draudimą nariams, kurie nėra profesijos atstovai, valdyti daugiau nei 25 % SEL kapitalo dalių ir ši riba taikoma tiek dalims, kurių nuosavybės teisė nesuvaržyta, tiek ir dalims, kurių nuosavybės teisė išskaidyta.
- 120 Nors šie teismo sprendimai patvirtina Asociacijos palaikomą aiškinimą *Unilabs* struktūros atžvilgiu, jie nepaneigia Komisijos argumentų ginčijamame sprendime. Iš tikrųjų, pirma, ginčijamo sprendimo 242 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse SEL *Biolab Centre Labo* atvejis nepateiktas kaip konkretus Asociacijos kišimosi pavyzdys, todėl Komisija neginčija, kad šiuo atveju akcentuojama problema dėl taisyklės, pagal kurią asmenys, kurie nėra profesijos atstovai, gali valdyti daugiausia 25 % bendrovės kapitalo, pažeidimo. Antra, iš tiesų Komisija nurodo rašytinius įrodymus, susijusius su Asociacijos vidaus pozicija dėl nuosavybės teisės išskaidymo pagal *Unilabs* modelį, tačiau jie naudojami ne tam, kad įrodytų 25 % kapitalo dalies taisyklės laikymosi užtikrinimą, o tam, kad įrodytų principinę poziciją dėl bendro nuosavybės teisės išskaidymo mechanizmo draudimo, išskyrus minėtas ribotas išimtis. Iš tikrųjų Asociacija kaltinama būtent tuo, kad gynė šią principinę poziciją, susijusią su nuosavybės teisės išskaidymo mechanizmu, net kai dėl jo taikymo nepažeista asmenims, kurie nėra profesijos atstovai, taikoma 25 % valdomo SEL kapitalo riba.
- 121 Komisijos teiginį patvirtina Asociacijos nuomonė, kurios ji laikėsi dėl SELARL *Labco Artois* (ginčijamo sprendimo 256–258 konstatuojamosios dalys), iš kurios Asociacija reikalavo pateikti įstatus, kuriuose neliko jokios nuosavybės teisės išskaidymo sąvokos nagrinėjamai SELARL gavus prefekto patvirtinimą ir nebuvo nurodyta 25 % taisyklės pažeidimo grėsmė. Beje, Asociacija nenurodė jokių argumentų dėl su šia struktūra susijusios šiame ieškinio pagrinde pateiktos Komisijos analizės.

- 122 Toliau dar reikia išnagrinėti Asociacijos kišimosi atvejį, kalbant SELAFA *Schaffner Jean Bart Matthieu Wallon*, taip pat nurodytą ginčijamame sprendime.
- 123 Dėl SELAFA *Schaffner Jean Bart Matthieu Wallon* Asociacija tvirtina, kad jos nepritarimas SEL įstatuose įtvirtintam nuosavybės teisės išskaidymui buvo teisėtas, nors, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 248 konstatuojamojoje dalyje, šis išskaidymas sietas tik su 5 % įstatinio kapitalo, nes SARL, kurios naudai ši nuosavybės teisė buvo išskaidyta, jau valdė 25 % akcijų nuosavybės teise, kuri nesuvaržyta.
- 124 Šiuo klausimu pažymėtina, kad iš Asociacijos pateikto nagrinėjamos SEL neeilinio visuotinio akcininkų susirinkimo protokolo ne visai aišku, ar nagrinėjama SARL neveikė laboratorijų sektoriuje, kaip tai tvirtina Asociacija. Atrodo, jog tokia išvada galėjo būti padaryta dėl to, kad protokole ji nurodoma kaip paprasta ribotos atsakomybės akcinė bendrovė (SARL), o ne kaip ribotos atsakomybės akcinė bendrovė, kurios vykdoma veikla yra laisvoji profesija (SELARL). Vis dėlto Komisija tvirtina, kad tai biomedikų valdoma bendrovė. Per teismo posėdį *Labco* teigė, kad tai buvo biologo valdoma bendrovė, o tai matyti ir iš minėto protokolo, tačiau ji realiai neprieštaravo Asociacijos analizei, kad tai buvo komercinė bendrovė.
- 125 Tačiau nereikia galutinai nuspręsti dėl nagrinėjamos bendrovės statuso, nes iš nurodytų dokumentų matyti, jog Asociacija laikėsi principinės pozicijos ir reikalavo, kad įstatuose visiškai nebūtų nurodytas nuosavybės teisės išskaidymas, neatsižvelgiant į tai, kokia kapitalo dalis valdoma.
- 126 Taigi iš to, kas pasakyta, matyti, jog Komisija nepadarė klaidos, kai nusprendė, kad Asociacija laikėsi principinės pozicijos dėl nuosavybės teisės išskaidymo klausimo, kuri neatitiko klostantis faktinėms aplinkybėms taikytinų teisės aktų, todėl ji nepritarė įstatymą atitinkančioms konstrukcijoms.
- 127 Todėl penktąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl pagrindų, susijusių su SEL pareiga pranešti bendrovės veiklos laikotarpiu

– Dėl antrojo ieškinio pagrindo, iš esmės susijusio su vertinimo klaida, padaryta dėl to, kad neteisingai aiškinti Prancūzijos teisės aktai, susiję su prefekto ir CCG atitinkamais vaidmenimis vykstant SEL veiklos pokyčiams

- 128 Šiam ieškinio pagrindui nagrinėti reikšmingas ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 2 skirsnio 2 dalies 4 podalis „SEL įstatų ir sutarčių pakeitimų įsigaliojimas“ (konkrečiai – 450 ir paskesnės konstatuojamosios dalys).
- 129 Teisės aktai, kurių aiškinimas nagrinėjamas, aprašyti ginčijamo sprendimo 63–92 ir 460–467 konstatuojamosiose dalyse. Juose nustatytos dvi SEL įpareigojimų rūšys: pirma, administracinio pobūdžio, susiję su leidimais, kuriuos reikia gauti iš Prancūzijos valdžios institucijų, ir, antra, susiję su profesine etika, t. y. įrašymu į sąrašą. Šie įpareigojimai vykdomi dviem skirtingais etapais – SEL steigimo momentu ir tada, kai veiklos laikotarpiu keičiami įstatai.
- 130 Jau paaiškinta, kad priėmus Įstatymą Nr. 90-1258 SEL gali būti steigiamos vienai ar kelioms laboratorijoms eksploatuoti.
- 131 Kiek tai susiję su naujai įsteigtomis SEL nustatytais administracinio pobūdžio įpareigojimais, šalys sutaria dėl aplinkybės, jog tokios bendrovės steigiamos su sąlyga, kad gauna viešojo administravimo subjekto, t. y. departamento, kuriame yra bendrovės buveinė, prefekto patvirtinimą, kaip tai matyti iš CSP reglamentuojamosios dalies, susijusios su laboratorijas eksploatuojančiomis SEL, R 6212-75 straipsnio. CSP R 6212-77 straipsnyje nurodyti šiuo atveju pateiktini dokumentai, tarp kurių turi ir būti įstatai, taip pat narių pažyma dėl įnašų pobūdžio ir įstatinio kapitalo paskirstymo.

- 132 Pažymėtina ir tai, kad iš SEL taikytino CDC L 210-6 straipsnio matyti, jog teisės aktuose nustatytus reikalavimus atitinkantis bendrovės pertvarkymas nėra naujo juridinio asmens sukūrimas.
- 133 Be to, 2010 m. sausio 15 d. galiojusios redakcijos CSP teisės aktams skirtos dalies, susijusios su laboratorijomis, L 6211-2 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta, kad nė viena laboratorija negali veikti negavusi viešojo administravimo subjekto leidimo. CSP R 3112-88 straipsnyje nurodyta, kad prie viešojo administravimo subjektui teikiamo prašymo išduoti leidimą turi būti pridėti dokumentai, patvirtinantys, kad nariai įrašyti į asociacijos sąrašą, arba jų prašymas įrašyti į sąrašą ir profesinės asociacijos, tikrinančios nagrinėjamų dokumentų atitiktį profesinės etikos taisyklėms, pastabos.
- 134 CSP reglamentuojamosios dalies, susijusios su laboratorijas eksploatuojančiomis SEL, R 6212-78 straipsnyje nustatyta, kad sprendimas dėl prašymo išduoti patvirtinimą ir dėl prašymo išduoti leidimą laboratorijos veiklai turi būti priimamas tuo pačiu metu.
- 135 Kiek tai susiję su profesine etika, vieną ar kelias laboratorijas eksploatuojančioms SEL nustatyta pareiga būti įrašytoms į asociacijos sąrašą, kaip tai matyti iš CSP R 6212-88 straipsnio.
- 136 Dėl pokyčių bendrovės veiklos laikotarpiu CSP L 6211-2 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nustatyta: „Turi būti pranešta apie visus pakeitimus, padarytus po to, kai buvo priimtas sprendimas dėl leidimo, susijusius su vadovo ar vadovo pavaduotojo asmeniu arba su eksploatavimo sąlygomis.“ Iš šio straipsnio penktos pastraipos matyti, kad leidimas panaikinamas, jeigu įstatymuose ar kituose teisės aktuose keliami reikalavimai nebetenkinami.
- 137 Šiuo klausimu ginčijamame sprendime Asociacija kaltinama tuo, kad norėjo pavėlinti su SEL susijusių įstatų ir sutarčių pakeitimų įsigaliojimą nurodydama, jog šie pakeitimai įsigalios tik tada, kai bus gauti prefektūrų nutarimai dėl pakeitimų ir tuomet įrašius į Asociacijos sąrašą, ir reikalaudama, kad šiuo klausimu į SEL pertvarkymo aktus būtų įtrauktos aiškios sąlygos (ginčijamo sprendimo 450 ir paskesnės konstatuojamosios dalys). Anot Komisijos, tokių reikalavimų pateikimas dirbtinai didina ekonominę grėsmę, kai vykdomi šie pertvarkymai. Komisija pateikia kelis tokio elgesio pavyzdžius, be kita ko, ginčijamo sprendimo 453–459 konstatuojamosiose dalyse. Be to, ginčijamo sprendimo 492–494 konstatuojamosiose dalyse Komisija aprašo SELAFA *Aubert H* atvejį, kai dėl Asociacijos veiksmų buvo sustabdyta laboratorijos veikla. Kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 460 konstatuojamojoje dalyje, Komisija mano, kad viešojo administravimo subjekto leidimas reikalingas tik steigiant SEL, steigimas sustabdomas, kol gaunamas prefekto patvirtinimas, o dėl paskesnių pertvarkymų (pavyzdžiui SELARL pertvarkant į SELAFA), nesusijusių su naujos SEL steigimu, nustatyta tik pareiga pranešti apie nagrinėjamus pakeitimus, tačiau jų galiojimas nesustabdomas.
- 138 Asociacija teigia, kad Komisija padarė pirmą teisės aktų aiškinimo klaidą, kai nusprendė, kad pareiga pranešti apie pakeitimus, padarytus SEL veiklos laikotarpiu, susijusi su pranešimu. Asociacijos nuomone, pagal šią tvarką reikalaujama prefekto patvirtinimo, nes tvarka, pagal kurią reikalaujama pranešti, susijusi tik su leidimo laboratorijos veiklai suteikimu, o ne patvirtinimu.
- 139 Antroji vertinimo klaida susijusi su prefekto ir CCG atitinkamais vaidmenimis, kai per SEL veiklos laikotarpį daromi įstatų pakeitimai; ši klaida lėmė teisės klaidą. Anot Asociacijos, kadangi pirmiausia SEL prefektui turi pateikti prašymą patvirtinti tokius pakeitimus, padarytus per bendrovės veiklos laikotarpį, CCG veiksmai dėl SEL vadovo ir (arba) SEL įrašymo į sąrašą pakeitimo tiesiogiai priklauso nuo leidimų ir prefekto išduodamų patvirtinimų pakeitimų, todėl šiuo klausimu Asociacijos kompetencija yra susijusi.
- 140 Grįsdama savo argumentus Asociacija remiasi tyrimo laikotarpiu taikytinu Aplinkraščiu Nr. 98-585, kurį Komisija tik nurodė ginčijamo sprendimo 562 išnašoje ir kuris nebuvo panaikintas Aplinkraščiu Nr. 2005-506, kuriuo remiasi Komisija šiuo klausimu. Be to, Asociacija pateikia atitikties lentelę dėl patvirtinimo datų ir SEL įrašymo į sąrašą datų, kai SEL buvo įrašytos į sąrašą arba kai pasikeitė jų

struktūra. Asociacija pabrėžia, kad, remdamiesi Aplinkraščiu Nr. 98-585, prefektai beveik visada priimdavo nutarimus dėl patvirtinimo pakeitimo. Taigi Asociacijos veiksmai SEL atžvilgiu po patvirtinimo procedūros nedidina ekonominės rizikos, o, priešingai, apsaugo SEL nuo grėsmės, kad patvirtinimas bus atšauktas, jeigu numatyti pakeitimai neteisėti.

141 Galiausiai, Asociacija primena, kad visa patvirtinimo ir patvirtinimo pakeitimo procedūra siekiama konkrečiau tikslo, t. y. visuomenės sveikatos apsaugos, ir reikia laikyti, jog šioje srityje ji veikia kaip viešosios valdžios institucija, jos veiksmai nepatenka į SESV 101 straipsnio taikymo sritį, nes Asociacijos užduotys apibrėžtos įstatyme, o galutinį sprendimą priima valstybė. Asociacijos nuomone, bet kuriuo atveju, net jeigu profesinė asociacija veikia kaip įmonių asociacija, jos sprendimai, kuriais ribojama konkurencija, gali būti pateisinami tokiu svarbesnio intereso pagrindu, kaip visuomenės sveikata.

142 *Labco* palaikoma Komisija nesutinka su šiais argumentais. Ji akcentuoja, kad pranešimas apie pakeitimus, padarytus SEL veiklos laikotarpiu, yra susijęs su pranešimo tvarka. Be to, Komisija ir *Labco* tvirtina, jog ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 2 skirsnio 2 dalies 4 podalis susijęs ne su Asociacijos vaidmeniu vykstant administracinei patvirtinimo procedūrai, per kurią ji atlieka konsultacinį vaidmenį, o su visiškai savarankiškai Asociacijos priimamais sprendimais dėl SEL įstatų pakeitimo įrašymo į sąrašą. Galiausiai, Komisija ginčija, kad nagrinėjami Asociacijos veiksmai nepatenka į SESV 101 straipsnio taikymo sritį.

143 Bendrasis Teismas nurodo, kad Asociacijos argumentai susiję su tokiais klausimais: pirma, ar CSP L 6211-2 straipsnyje nurodytam pranešimui apie SEL veiklos laikotarpiu padarytus pakeitimus taikoma paprasta pranešimo tvarka ir, antra, ar su tokiais pakeitimais susijęs Asociacijos vaidmuo siejamas su prefekto vaidmeniu, ar ji gali veikti savarankiškai.

144 Dėl pirmojo klausimo reikia konstatuoti, kad 136 punkte cituotame CSP L 6211-2 straipsnyje nustatyta, kad turi būti pranešta apie visus pakeitimus, padarytus priėmus sprendimą dėl leidimo, susijusius su vadovo asmeniu arba su eksploataavimo sąlygomis. Vadinasi, pakeitimų SEL veiklos laikotarpiu galiojimas nesustabdomas.

145 Šį aiškinimą patvirtina Aplinkraštis Nr. 2005-506. Šiame aplinkraštyje konkrečiai paaiškintos Įstatymo Nr. 90-1258 5-1 straipsnio bendros taikymo sąlygos. Dėl bendrovių įstatų suderinamumo su SEL taikomais įstatymais ir kitais teisės aktais šiame aplinkraštyje prefektams nurodyta, kokių veiksmų imtis nesuderinamumo atveju. Dėl įstatų pakeitimo SEL veiklos laikotarpiu jame nustatyta:

„Apie tokius pakeitimus turi būti pranešta [CSP] L 6211-2 straipsnyje nurodytu pareiškimu.

Pagal to paties kodekso R 6212-79 straipsnio antrą pastraipą, suteikęs galimybę bendrovei pateikti pastabas, <...>, jeigu neteisėti pakeitimai nepašalinti, turite atšaukti bendrovei išduotą patvirtinimą ir suteiktą leidimą laboratorijos veiklai <...>“

146 Asociacija prieštarauja tokiam aiškinimui, kad pranešimas susijęs tik su prašymu suteikti leidimą laboratorijos veiklai, nes SEL, kurioje įvyko pokyčių, visada privalo gauti naują patvirtinimą. Šiuo klausimu Asociacija remiasi būtent Aplinkraščiu Nr. 98-585.

147 Iš tikrųjų Aplinkraštyje Nr. 98-585 nurodoma pareiga prašyti naujo patvirtinimo, jeigu SEL veiklos laikotarpiu padaryta pakeitimų. Kiek tai susiję su bendrovės įregistravimu į Prancūzijos prekybos ir bendrovių registrą, Aplinkraštyje Nr. 98-585 nurodyta, kad „dėl bendrovės įstatų vėlesnių pakeitimų <...> pirmiausia [ji] turi prašyti patvirtinti pakeitimus, tada, gavusi patvirtinimą, naujus įstatus pateikti [Prancūzijos prekybos ir bendrovių registru]“.

- 148 Beje, šiomis aplinkybėmis Asociacija remiasi ir CSP R 6212-76 straipsniu. Šiame straipsnyje nustatyta, kad siekiant eksploatuoti laboratoriją įsteigtos SEL prašymas dėl patvirtinimo teikiamas departamento prefektui arba tuo pačiu metu kaip CSP L 6211-2 straipsnio pirmoje pastraipoje numatytas prašymas išduoti leidimą laboratorijos veiklai (žr. šio sprendimo 133 punktą), kai steigiama laboratorija, arba tuo pačiu metu kaip pranešimas apie pakeitimus, kaip tai suprantama pagal CSP L 6211-2 straipsnio ketvirtą pastraipą (žr. šio sprendimo 136 punktą), kai laboratorija ar laboratorijos, kurias SEL ketina eksploatuoti, jau veikia.
- 149 Abi šalys ir toliau nesutarė dėl Bendrojo Teismo raštu ir per posėdį pateikto klausimo, susijusio su dviejų aplinkraščių ir jų bendro galiojimo laiko atžvilgiu aiškinimo.
- 150 Vis dėlto galima daryti toliau pateiktas išvadas.
- 151 Pirma, 2005 m. lapkričio 14 d. priimtas ir iš karto taikomas Aplinkraštis Nr. 2005/206 patvirtina, kad SEL pakeitimams, susijusiems su Įstatymo Nr. 90-1258 5-1 straipsnio taikymu, nustatyta pranešimo tvarka tiek dėl SEL patvirtinimo, tiek dėl leidimo laboratorijos veiklai suteikimo, nes aplinkraštyje aiškiai nurodyti abu aspektai, kaip tai matyti iš šio sprendimo 145 punkte pateiktos citatos. Ir tik jeigu konstatuojami įstatymui prieštaraujantys pakeitimai, atitinkamos SEL paprašiusi pateikti pastabas, administracija gali atšaukti patvirtinimą, jeigu neteisėti pakeitimai nepašalinti.
- 152 Antra, toks aiškinimas neprieštarauja jokiai teisės nuostatai. CSP R 6212-76 straipsnis taikomas naujai įsteigtoms SEL, o ne jų pertvarkymui. Iš tikrųjų šiame straipsnyje nurodytas pranešimas apie pakeitimus (žr. šio sprendimo 148 punktą) susijęs su atvejais, kai gaunamas pradinis patvirtinimas, jeigu SEL steigiama, siekiant eksploatuoti jau veikiančią laboratoriją. Todėl nagrinėjamas straipsnis nesusijęs su SEL struktūros pakeitimu, o iš to negalima daryti išvados, jog nagrinėjamai SEL gavus pradinį patvirtinimą reikia gauti naują vėlesnių struktūros pakeitimų patvirtinimą.
- 153 Trečia, dėl aplinkybės, kad net priėmus Aplinkrašį Nr. 2005/206 prefektai ir toliau priimdavo nutarimus dėl patvirtinimo pakeitimo pagal Aplinkraščių Nr. 98-585 grindžiamą praktiką, atsakydama į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą Komisija teisingai teigia, jos tokia praktika nepaneigia, kad SEL pakeitimams per jų veiklos laikotarpį taikoma pranešimo tvarka: ji nenumatyta įstatyme, bet gali būti paaiškinama interesu apie tam tikrus pakeitimus pranešti visuomenei. Be to, kaip matyti iš Komisijos pateiktų įrodymų, tam tikruose iš tų nutarimų aiškiai nurodyta, kad pakeitimams taikoma pranešimo tvarka, bet CSP R 6212-75 straipsnis, susijęs su naujai steigiamai SEL nustatyta pareiga gauti patvirtinimą, nenurodomas ar bent konkrečiai nenurodomas kaip teisinis pagrindas.
- 154 Todėl bet kuriuo atveju reikia atmesti Asociacijos kaltinimą, kad Komisija padarė klaidą, kai atsižvelgė į SEL pakeitimams taikomą pranešimo tvarką, kiek jis susijęs su laikotarpiu nuo 2005 m. lapkričio 14 d., t. y. nuo iš karto taikomo Aplinkraščio Nr. 2005/206 priėmimo datos, o šiuo laikotarpiu atlikta dauguma Asociacijos organų kišimosi veiksmų SEL atžvilgiu, kurių pavyzdžiai pateikti ginčijamo sprendimo 450–494 konstatuojamosiose dalyse.
- 155 Dėl ankstesnio laikotarpio, kol nebuvo priimtas Aplinkraštis Nr. 2005/206, t. y. nuo 2003 m. spalio 14 d. iki 2005 m. lapkričio 14 d., nors tenka apgailestauti, kad ginčijamame sprendime beveik nieko nepasakyta apie Aplinkraščio Nr. 98-585 poveikį šiomis aplinkybėmis, išskyrus 562 išnašą, kurioje paminėta, jog šiame aplinkraštyje pateiktas kitoks taikytinos tvarkos aiškinimas, nes nurodyta, kad „bendrovė pirmiausia turi prašyti patvirtinti pakeitimus“, tai nereiškia, kad šioje byloje Komisija neteisingai aiškino Prancūzijos teisės aktus.
- 156 Iš tiesų, kadangi Aplinkraštyje Nr. 98-585 numatyta patvirtinimo procedūra, o įstatyme nustatyta pranešimo tvarka, Komisija teisingai kelia klausimą, ar jame teisingai taikomas įstatymas. Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 467 ir 468 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodo iki 2005 m. priimtus dokumentus, kurie prieštarauja iš šio aplinkraščio išplaukiančiai analizei. Kalbama būtent apie 2004 m. liepos mėn. Esono departamento (Prancūzija) sveikatos ir socialinių reikalų direktoriaus

advokatų kontorai siųstą raštą dėl pareigos pateikti paprastą pranešimą apie „vėlesnius pokyčius, susijusius su eksploatuojančiais subjektais“, ir 2003 m. spalio mėn. ir 2004 m. birželio mėn. Asociacijos vidaus dokumentus, nurodytus ginčijamo sprendimo 468 konstatuojamojoje dalyje, susijusius su kontrole *a posteriori* ir CSP L 6211-2 straipsnyje nustatyta pranešimo tvarka. Be to, dar galima paminėti ginčijamo sprendimo 555 išnašoje cituotame 2004 m. gegužės 27 d. rašte, skirtame *Laboratoire d'Isle*, Asociacijos nurodytą aplinkybę, kad dėl „sustabdymo sąlygų suinteresuotiesiems asmenims pažymėjome, jog jos nėra privalomos mums rūpimu atveju, tai yra paprasčiausiai biologų apsaugos priemonė jų numatomų daryti pakeitimų atžvilgiu“.

157 Todėl neįrodyta, kad Komisija padarė taikytinų teisės aktų aiškinimo klaidą, kiek tai susiję su SEL įstatų ir sutarčių pakeitimų įsigaliojimu.

158 Šiomis aplinkybėmis reikia atmesti Asociacijos kaltinimą, kad ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 2 skirsnio 2 dalies 4 podalyje Komisija neteisingai aiškino Prancūzijos teisės aktus.

159 Dėl antro Asociacijos keliamo klausimo, susijusio su tariamu jos šalutiniu vaidmeniu, palyginti su prefektu, Komisija neginčija, kad Asociacija atlieka konsultacinį vaidmenį per prefekto vykdomą patvirtinimo procedūrą ir kad pranešimai šiuo klausimu jai pateikiami tik tam, kad galėtų atlikti šį vaidmenį.

160 Dėl likusios dalies, klausimas, ar, kaip teigia Asociacija, ji atlieka šalutinį vaidmenį, palyginti su prefektu, ir turi tik susijusią kompetenciją, kai kalbama apie įrašymą į sąrašą, o tai rodo ieškinyje pateikta nutarimų dėl pakeitimų ir įrašymo į sąrašą pakeitimų datų atitikties lentelė dėl tam tikrų SEL, neturi lemiamos reikšmės, kiek tai susiję su ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 2 skirsnio 2 dalies 4 podalyje Asociacijai pateikiamais kaltinimais. Šiuo aspektu lemiamos reikšmės neturi ir tai, ar Asociacija įrašydama į sąrašą tik paprasčiausiai registruoja prefekto priimtus sprendimus ir nepavėlina pakeitimų įsigaliojimo, o gal net nėra atsisakiusi įrašyti, kaip Asociacija tai mėgina įrodyti. Beje, Komisija nepritaria šiam teiginiui ir ginčijamo sprendimo 492 bei 493 konstatuojamosiose dalyse ir Bendrajame Teisme nurodo būtent SELAFA *Aubert H* atvejį.

161 Iš ginčijamo sprendimo matyti, kad, nors ne kartą kategoriškai nurodė „sprendimus“, kuriais Asociacija siekia įvesti su SEL susijusių pakeitimų „išankstinį patvirtinimą“, ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 2 skirsnio 2 dalies 4 podalyje Komisija Asociaciją kaltina tuo, kad, pirma, ši nurodė, jog SEL pakeitimai gali įsigalioti tik po to, kai gautas prefektūros nutarimas dėl pakeitimų ir tada įrašyta į sąrašą, ir, antra, tiesiogiai SEL siųstuose dokumentuose ar netiesiogiai pateikdama pastabas prefektui Asociacija priminė, jog šiuo klausimu būtina pakeisti SEL pertvarkymo aktus, o jų kopiją turi gauti atitinkamos šalys (CSP R 6212-77 straipsnis).

162 Tačiau neatsižvelgiant į tai, ar pakeitimai buvo „patvirtinti“ ir kas tai padarė, iš pateiktos analizės matyti, kad šie Asociacijos veiksmai neatitinka teisės aktų, kaip jie išaiškinti Aplinkraštyje Nr. 2005/206, ir bet kuriuo atveju viršija tik konsultacinio vaidmens, kurį pati Asociacija nurodė, ribas. Taigi šiuo klausimu Asociacija negali naudingai remtis ir šio sprendimo 21 punkte minėtame Sprendime *Wouters* nustatytais principais.

163 Todėl antrąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

– Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, iš esmės susijusio su Prancūzijos teisės aktuose nustatytos pareigos pranešti taikymo srities nepaisymu ir CCG vaidmeniu vykdant užduotį *a posteriori* tikrinti bendrovės dokumentus

164 Šis ieškinio pagrindas susijęs su ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 2 skirsnio 2 dalies 2 podaliu „Pranešimas apie akcijų pardavimo dokumentus“ (296 ir paskesnės konstatuojamosios dalys).

- 165 Šis pagrindas pateiktas dėl CSP L 4221-19 straipsnio, kuris 2005 m. įtrauktas į CSP teisės aktams skirtą dalį, reglamentuojančią farmacininko profesijos vykdymą, aiškinimo. Šio straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta, kad „bendrovėje veiklą vykdančios farmacininkai asociacijos, kuriai jie priklauso, tarybai turi pranešti apie šios bendrovės įstatus ir jų priedus, be to, su bendrovės veikimu arba narių ryšiais susijusias konvencijas ir jų priedus“. Šio straipsnio antroje pastraipoje nustatyta, kad „apie šiuos dokumentus turi būti pranešta per mėnesį nuo konvencijos ar priedo sudarymo“.
- 166 Reikšmingi ir CSP L 6221-4 bei L 6221-5 straipsniai, įtraukti į CSP teisės aktams skirtą dalį, susijusią būtent su laboratorijų vadovų funkcijų vykdymo sąlygomis.
- 167 CSP L 6221-4 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyta, kad laboratorijų vadovai asociacijos, kuriai jie priklauso, tarybai turi pranešti apie sutartis ir jų priedus, kurių objektas profesijos vykdymas, ir tuo atveju, jeigu jie nėra įrangos ir patalpų, kuriose vykdo veiklą arba savo profesiją, savininkai, – apie sutartis ar jų priedus, pagal kuriuos jiems užtikrinamas šios įrangos ir šių patalpų naudojimas. Ketvirtoje šio straipsnio pastraipoje nurodyta, kad turi būti pranešta per mėnesį nuo sutarties ar priedo sudarymo.
- 168 CSP L 6221-5 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyta, kad apie bendrovių, kurios įsteigtos, siekiant eksploatuoti laboratoriją, įstatus ir apie šių įstatų pakeitimus bendrovės veiklos laikotarpiu vadovas ar vadovai turi pranešti per mėnesį nuo jų pasirašymo asociacijų, kurių veiklos teritorijoje yra laboratorija ir kurioms priklauso jos vadovai ar vadovų pavaduotojai, taryboms.
- 169 CSP L 6221-8 straipsnyje nustatyta, kad nepranešimas ar melagingas pranešimas apie sutartis, priedus ir įstatus, nurodytus CSP L 6221-4 ir L 6221-5 straipsniuose, yra drausminis pažeidimas, už kurį gali būti skiriamos nuobaudos.
- 170 Ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 2 skirsnio 2 dalies 2 podalyje Komisija iš esmės nusprendė, kad, Asociacija siekdama sudaryti kliūčių laboratorijų grupių vystymui, o ypač *Labco*, remdamasi 2006 m. sausio 18 d. rezoliucija (toliau – 2006 m. sausio 18 d. rezoliucija) ir Asociacijai tinkamu įstatymo aiškinimu, nuo 2006 m. sausio mėn. bent iki 2009 m. kovo mėn. labai daug kartų reikalavo, kad jai būtų pranešta apie grupei priklausančių SEL akcijų judėjimą kapitale (296 konstatuojamoji dalis). Be to, jeigu nebuvo pranešta arba pranešta praėjus keliems mėnesiams po aptariamo akcijų judėjimo, Asociacija teikė skundus ir nuolat pradėdavo drausmines procedūras dėl atitinkamų SEL (297 konstatuojamoji dalis). Komisija Asociaciją kaltina ir tuo, kad ši naudojo jokie teisinio pagrindo neturinčią įrašymo į sąrašą formą, kurioje prašoma informacijos apie SEL dalyvavimą valdant kitų laboratorijas eksploatuojančių SEL kapitalą (355–358 konstatuojamosios dalys).
- 171 Šiuo aspektu Asociacija iš esmės tvirtina, kad Komisija neteisingai aiškino SEL pareigos pranešti apie akcijų judėjimą taikymo sritį ir jos vaidmenį šiuo klausimu. Asociacija pateikė dvi dalis kaltinimų.
- 172 Pirmoje dalyje Asociacija teigia, jog jos reikalavimas, kad SEL praneštų apie visus susitarimus apie jų kapitalo finansavimo būdą ir valdymą, įtvirtintas 2006 m. sausio 18 d. rezoliucijoje, susijęs su griežtu CSP L 4221-19 straipsnio taikymu ir patvirtintas Aplinkraštyje Nr. 98-558. Ji remiasi ir CSP L 6221-4 bei L 6221-5 straipsniais. Anot Asociacijos, teisės aktų leidėjas nenorėjo išskirti skirtingų SEL rūšių, todėl taip apibrėžta pareiga pranešti turi būti taikoma ir SEL teisinėms formoms (SELAFA ir SELAS), kurių įstatuose nenurodytas kapitalo paskirstymas. Todėl Komisija, remdamasi šiuo pagrindu, negali daryti išvados dėl jos vykdomos persekiojimo strategijos buvimo.
- 173 Antroje dalyje Asociacija teigia, kad Komisija nepaisė CCG vaidmens, kurį ji atlieka vykdydama užduotį *a posteriori* tikrinti su SEL ir laboratorijomis susijusius dokumentus, ir jos pareigos perduoti pastabas prefektui vykstant patvirtinimo procedūrai. Be to, Asociacija ginčija, kad naudodama įrašymo formuliarą ji nustatė naujas pareigas. Galiausiai, Asociacija primena, kad jos veiksmai pranešimo apie dokumentus srityje susiję su viešosios valdžios prerogatyvomis.

- 174 *Labco* palaikoma Komisija dėl pirmos dalies teigia, kad, remdamasi 2006 m. sausio 18 d. rezoliucija, Asociacija viršijo jai suteiktų įgaliojimų ribas ar bent taikė pernelyg griežtą teisės aktų aiškinimą. Be to, visai nekalbama apie profesinio nepriklausomumo problematiką, ir ši rezoliucija lėmė bauginimo priemonės. Dėl antros dalies pažymėtina, kad 2006 m. sausio 18 d. rezoliucija, atitiktis patvirtinimo nustatymas ir įrašymo formos naudojimas yra persekiojimo strategijos, kuria siekta išsiaiškinti SEL priklausymą grupėms ir stabdyti jų vystymąsi, dalis. Galiausiai, Komisija ginčija, kad Asociacijos nustatyti reikalavimai susiję su viešosios valdžios prerogatyvomis.
- 175 Bendrasis Teismas mano, kad abi šias dalis reikia nagrinėti kartu.
- 176 Pirma, pažymėtina, jog Komisija neginčija, kad Asociacija, o konkrečiai – CCG, vykdydama sąrašo tvarkymo užduotį tikrina tam tikrą informaciją, susijusią su įrašytų į sąrašą farmacininkų ir SEL veikla. Neginčijama ir tai, kad Asociacijos užduotis yra užtikrinti, pirma, CSP R 6212-82 straipsnio, susijusio su taisykle, pagal kurią asmenys, kurie nėra profesijos atstovai, gali turėti daugiausia 25 % laboratorijas eksploatuojančių SEL kapitalo, taikymą ir, antra, Įstatymo Nr. 90-1258 5 ir 5-1 straipsniuose nustatytos taisyklės, pagal kurią veiklą vykdančias biologas turi turėti balsavimo teisių daugumą, taikymą.
- 177 Toks tikrinimas yra *a posteriori* kontrolė, kaip tai matyti iš taikytinų nuostatų, kuriose nurodomas terminas (paprastai 1 mėn.), per kurį Asociacijai turi būti pateikiama tam tikra informacija. Pareigos pranešti reikšmingumą rodo aplinkybė, kad už šios pareigos nevykdymą gali būti skiriamos drausminės nuobaudos, kaip tai matyti būtent iš CSP L 6221-8 straipsnio.
- 178 Antra, dėl pranešimų, kuriuos turi teikti laboratorijas eksploatuojančios SEL, reikšmingiausia nuostata yra CSP L 4221-19 straipsnis, nes CSP L 6221-4 ir L 6221-5 straipsniai, kaip tai paaiškino Asociacija, parengti tada, kai laboratorijas eksploatuojančių SEL nebuvo. Be to, tai pagrindinė nuostata, kuria rėmėsi Asociacija atlikdama su SEL susijusius veiksmus, kuriuos Komisija išvardijo šiuo klausimu. Taigi reikia nagrinėti 2006 m. sausio 18 d. rezoliuciją, Asociacijos priimtą įsigaliojus CSP L 4221-19 straipsniui. Nagrinėjamoje rezoliucijoje primintas CSP L 4221-19 straipsnio pirmos pastraipos turinys (žr. šio sprendimo 165 punktą) ir nurodyta:

„Todėl nuo 2006 m. kovo 1 d. apie visus bendrovės aktus, susijusius su įstatais, bendrovės veikimu ir narių ryšiais turi būti pranešta [CCG]. Tai taikoma būtent su bendrovės finansavimo būdais ir bendrovės kapitalo valdymu susijusioms konvencijoms ir narių susitarimams.

Po kiekvieno [laboratoriją] eksploatuojančioje bendrovėje, kurios vykdoma veikla yra laisvoji profesija, padaryto pakeitimo joje savo veiklą vykdančios biofarmacininkai turi raštu patvirtinti, kad laikėsi [CSP] L 4221-19 straipsnio nuostatų“.

- 179 Dėl klausimo, ar šioje rezoliucijoje pateiktas platus CSP L 4221-19 straipsnyje vartojamų žodžių „su jos [bendrovės] veikimu arba narių ryšiais susijusios konvencijos ir jų priedai“ aiškinimas, ginčijamo sprendimo 368 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad su narių ryšiais susijusios sutartys yra įstatus papildantys akcininkų ar narių susitarimai ir jais siekiama pasirašiusiems subjektams garantuoti teises ir apibrėžti jų pareigas, susijusias su bendrovės valdymu ar akcininkų mažumos apsauga, o ne sutartys dėl akcijų pardavimo.
- 180 Šis Komisijos pateiktas aiškinimas yra logiškas. 2006 m. sausio 18 d. rezoliucijoje nurodyti SEL finansavimo būdai ir jos kapitalo valdymas yra kitokio lygio informacija, kurios neapima SEL veiklos ar narių ryšių sąlygos.
- 181 Be to, CSP L 6221-4 straipsnyje vartojami žodžiai „sutartys ir jų priedai, kurių objektas profesijos vykdymas“ nebūtinai apima SEL dokumentus, susijusius su kapitalo judėjimu, nebent šie žodžiai būtų aiškinami taip plačiai, kad apimtų bet kokį teisės aktą, susijusį su laboratorijų vadovais.

- 182 CSP L 6221-5 straipsnis taip pat akivaizdžiai nepatvirtina Asociacijos pateikiamo aiškinimo, pagal kurį pareigos pranešti taikymas išplečiamas ir akcijų judėjimui. Šioje nuostatoje įtvirtinta vadovų pareiga pranešti Asociacijos tarybai apie SEL įstatus ir bendrovės veiklos laikotarpiu padarytus pakeitimus per mėnesį nuo jų pasirašymo. Šiuo klausimu Komisija pažymi būtent tai, kad akcijų platinimas nefiksuojamas SELAFA ir SELAS, kurioms skirti Komisijos nurodyti prašymai pateikti informacijos, įstatuose, o Asociacija to neginčija.
- 183 Tačiau Asociacija tvirtina, kad teisės aktų leidėjas nesiekė diferencijuoti skirtingų rūšių SEL. Vis dėlto reikia pripažinti, kad tai nėra pakankamas pagrindas, kuriuo remdamasi Asociacija gali nustatyti SEL pareigas, jeigu jos nenustatytos įstatyme.
- 184 Taigi pareiga pranešti apie SEL akcijų judėjimą neišplaukia iš nuostatų, kuriomis Asociacija remiasi šiuo klausimu.
- 185 Trečia, negalima neigti, jog plati SEL pareiga pateikti patvirtinimą, nustatyta 178 punkte cituotos 2006 m. sausio 18 d. rezoliucijos ištraukos antroje pastraipoje, papildoma įstatymus ir kitus teisės aktus šioje srityje, o tai apsunkina SEL pareigą pranešti. Tas pats pasakytina ir dėl įrašymo formuliario, kurį Asociacija nuo 2008 m. siuntė visoms į Gydytojų asociacijos sąrašą įrašytoms SEL, kuriose dirbo biomedikų, atsižvelgdama į naują tokių SEL nuo 2008 m. vasario mėn. vykdytiną pareigą būti įrašytoms į du sąrašus. Kaip ginčijamo sprendimo 356 konstatuojamojoje dalyje pažymi Komisija, toje formoje prašoma informacijos apie SEL dalyvavimą kitose SEL, kurios eksploatuoja laboratorijas. Šiuo klausimu, nepaisant to, kad galėjo egzistuoti kitos, t. y. ankstesnės formos, apie kurias kalbėjo Asociacija, Komisija teisingai pabrėžia, jog šis reikalavimas pateikti informacijos formoje, nurodytoje ginčijamame sprendime, nepagrįstas jokių teisės aktu, jo apimtis labai plati ir šis reikalavimas galėjo būti nustatytas siekiant išsiaiškinti laboratorijų grupes pagal vienų turimas kitų akcijas.
- 186 Ketvirta, primintina, kad Komisijos kaltinimai dėl aptariamo Asociacijos elgesio turi būti aiškinami atsižvelgiant į ketinimus. Iš tikrųjų Komisija neneigia, kad teisės aktai gali būti skirtingai aiškinami. Vis dėlto reikia atsižvelgti į ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 5 skirsnyje nurodytus dokumentus, iš kurių matyti, jog laikytasi strategijos mėginti sutrukdyti laboratorijų grupių vystymuisi rinkoje ir šiuo aspektu aiškiai pasirinktos *Labco* ir su šia grupe susijusios SEL. Ginčijamo sprendimo 556 konstatuojamojoje dalyje nurodytas 2004 m. gruodžio mėn. Asociacijos pirmininko raštas Gydytojų asociacijai yra tokio atvejo pavyzdys. Gydytojų asociacijos dėmesys atkreiptas ypač į tai, kad ji sutiko įtraukti į sąrašą *Labco* grupės struktūras ir pateiktuose dokumentuose nenustatė jokių išlygų ir kad „tokia situacija negali išlikti“. Be to, Komisija pateikia daugybę pavyzdžių – jie aprašyti ginčijamo sprendimo 305–351 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse, – iš kurių matyti, kad, pirma, ne kartą siūsti prašymai pateikti informacijos apie SEL kapitalo valdymo pokyčius, kurių didelė dalis skirta *Labco* grupei, ir juose daroma nuoroda būtent į CSP L 4221-19 straipsnį gali būti aiškinami kaip grasinimas skirti drausmines nuobaudas ir, antra, praktikoje tokios nuobaudos ne kartą skirtos (pavyzdžiui, žr. ginčijamo sprendimo 310–316 konstatuojamosiose dalyse nurodytą SELAS *Laboratoire du Littoral* atvejį).
- 187 Penkta, dėl aplinkybės, kad CSP L 4221-19 straipsnis, anot Asociacijos, turi būti aiškinamas atsižvelgiant į Aplinkraštį Nr. 98-558, kuriame nurodyta, jog prašyme dėl patvirtinimo turi būti aiškiai nurodyta, kaip paskirstytas kapitalas nariams, kurie yra profesijos atstovai, laboratorijoje nedirbantiems profesijos atstovams, buvusiems nariams, teisių perėmėjams ir išorės nariams, ir kuriame neišskiriami dokumentai, teiktini profesinei asociacijai, turinčiai pateikti nuomonę, ir prefektui teiktini dokumentai, Komisija teisingai teigia, jog šis argumentas nepateisina tam tikrų Asociacijos kišimosi veiksmų su *Labco* grupe susijusių SEL atžvilgiu. Iš tikrųjų, pirma, šie veiksmai susiję su esamų SEL struktūros pakeitimais, padarytais anksčiau, nei įsigaliojo Aplinkraštis Nr. 2005-506, patvirtinantis tik pareigą pranešti apie tokius pakeitimus, kaip paašikinta nagrinėjant antrąjį ieškinio pagrindą. Antra, bet kuriuo atveju Asociacija daug kartų reikalavo pateikti informacijos ir prireikus SEL taikė drausminę atsakomybę tuomet, kai nebuvo vykdoma patvirtinimo procedūra, ar net po to, kai patvirtinimas buvo išduotas.

- 188 Šešta, kyla klausimas, ar tam tikri prašymai pateikti informacijos vis dėlto gali būti pateisinami Asociacijos vykdoma *a posteriori* patikrinimo užduotimi, apie kurią priminta šio sprendimo 176 ir 177 punktuose.
- 189 Pavyzdžiui, Asociacija SEL *Littoral / Charrière Levy* (ginčijamo sprendimo 362 konstatuojamoji dalis), priklausančios *Labco* grupei, kurios naujas narys buvo juridinis asmuo, prašė pateikti šio juridinio asmens narių vardinių sąrašą ir įstatus.
- 190 Šiuo klausimu dėl aplinkybės, kad reikia tikrinti, ar laikomasi akcininkams, kurie nėra profesijos atstovai, nustatytos 25 % ribos, Komisija teisingai pažymi, jog Asociacija primygtinai reikalavo atsiųsti informaciją apie SEL kapitalo valdymą ir tada, kai buvo aišku, jog nagrinėjami ryšiai tarp profesijos atstovų. Be to, atrodo, prašymai pateikti informacijos, kuriais siekiama išsiaiškinti laboratorijas eksploatuojančių SEL akcininkus, turinčius akcijų SEL, kuriose įvyko pokyčių, buvo grindžiami Asociacijos palaikomu įstatymų ir kitų teisės aktų aiškinimu, kad reikia užtikrinti SEL veiklą vykdančių biologų nepriklausomumą nuo toje bendrovėje nedirbančių biologų. Tačiau ketvirtajame ieškinio pagrinde jau nurodyta, kad toks aiškinimas prieštarauja *Murcef* įstatymu padarytais pakeitimais siekiamam atvėrimui (žr. šio sprendimo 91 punktą).
- 191 Užduotis tikrinti, ar SEL dirbantys biofarmacininkai turi daugumą balsavimo teisių, taip pat negali pateisinti jokio prašymo pateikti informacijos apie SEL, kurios yra akcininkės, kapitalą ir akcininkus, nes šios taisyklės laikymasis gali būti tikrinamas renkant informaciją apie akcininkų balsavimo teisių santykį ir jų tapatybę, o tai mažesnės apimties informacija nei ta, kurią apima plati pareiga pranešti apie akcijų judėjimą, už kurios nevykdymą gresia drausminės nuobaudos.
- 192 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Komisijos analizėje, pagal kurią atsižvelgiant į teisės aktus, kurie gali būti skirtingai aiškinami, o tai neginčyta, Asociacija nepaisė teisės aktuose jai nustatytų įgaliojimų ribų, neteisėtai sau priskyrė tam tikrą teisę priimti teisės aktus ir apsunkino SEL, norinčių pasinaudoti teisėta galimybe atverti savo kapitalą, pareigas, nepadaryta klaidos, ypač jeigu tam tikri veiksmai vertinami atsižvelgiant į ginčijamame sprendime užfiksuotą strategiją visų pirma dėl *Labco*.
- 193 Taigi trečiąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.
- Dėl šeštojo ieškinio pagrindo, iš esmės susijusio su SESV 101 straipsnio aiškinimo ir taikymo klaida tiek, kiek skirtos drausminės nuobaudos sustiprina potencialius ar realius atitinkamų sprendimų padarinius
- 194 Asociacija teigia, jog, nors Komisija sako, kad pateiktuose kaltinimuose neatsižvelgė į drausmines nuobaudas, ji mano, kad drausminės atsakomybės taikymas ir skirtos nuobaudos sustiprina potencialius ar realius sprendimų, kuriais Asociacija kaltinama, padarinius, todėl inkriminuotos priemonės susijusios ir su drausminės atsakomybės taikymu bei skirtomis nuobaudomis. Šiuo klausimu Asociacija primena, kad naudojimasis įgaliojimais drausminės atsakomybės srityje yra viena iš jos, kaip viešosios valdžios, prerogatyvų ir nepatenka į konkurencijos teisės taikymo sritį, beje, to Komisija neginčija. Taigi nusprendama, kad drausminės atsakomybės taikymas ir skirtų nuobaudų dydis sustiprina jos elgesio antikonkurencinį pobūdį, Komisija pati sau prieštarauja ir klaidingai aiškina SESV 101 straipsnį nepaisydama šio sprendimo 21 punkte minėto Sprendimo *Wouters*.
- 195 Komisija tvirtina, kad ieškinio pagrindas netinkamas, nes Asociacijai nebuvo pateiktas kaltinimas dėl drausminių nuobaudų skyrimo. Vis dėlto ji nurodo, kad nuobaudų skyrimas neturi būti painiojamas su grasinimu nuobaudomis (ar Asociacijos įgaliojimų šioje srityje priminimu) ir skundų pateikimu, kurie buvo bendro plano dalis ir Asociacijos plano veiksmingumo garantas. Komisija mano, kad, nevertindama sprendimų dėl drausminės atsakomybės, ginčijamame sprendime ji turėjo teisę atskleisti visus taikyto plano aspektus.

- 196 *Labco* taip pat teigia, kad Asociacija naudojo galimybę skirti drausmines nuobaudas kaip spaudimo priemonę ir bendro plano veiksmingumo garantą.
- 197 Šiuo klausimu primintina, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 21 punkte minėto Sprendimo *Wouters* 57 punkte, Sutarties konkurencijos teisės normos netaikomos veiklai, kuri dėl savo pobūdžio, jai taikomų taisyklių ar savo dalyko nepatenka į ekonominės veiklos sritį (šiuo klausimu, kiek tai susiję su socialinės apsaugos viešosios paslaugos valdymu, žr. 1993 m. vasario 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Poucet ir Pistre*, C-159/91 ir C-160/91, Rink. p. I-637, 18 ir 19 punktus) arba kuri yra susijusi su viešosios valdžios prerogatyvų įgyvendinimu (šiuo klausimu, kiek tai susiję su oro erdvės kontrole ir stebėjimu, žr. 1994 m. sausio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *SAT Fluggesellschaft*, C-364/92, Rink. p. I-43, 30 punktą ir, kiek tai susiję su jūros taršos kontrole, 1997 m. kovo 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Diego Cali & Figli*, C-343/95, Rink. p. I-1547, 22 ir 23 punktus).
- 198 Asociacija mano, kad jos drausmės bylų komisijų veikla priskiriama prie viešosios valdžios prerogatyvų įgyvendinimo, kaip tai suprantama pagal šią teismo praktiką, ir nepatenka į SESV 101 straipsnio taikymo sritį, todėl Komisija visai negalėjo nuspręsti, kad naudojimasis Asociacijos įgaliojimais drausminės atsakomybės srityje sustiprina nagrinėjamų sprendimų potencialų ar realų poveikį.
- 199 Ginčijamo sprendimo 514 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad „nagrinėjamas elgesys pasireiškia visais Asociacijos sprendimais, kuriais rinkos dalyvių reikalaujama tam tikro elgesio rinkoje, o tai apima, be kita ko, Asociacijos vadovų pateiktus skundus, susijusius su vaistinėmis ir SEL“. Vis dėlto 515 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodo ir tai, kad „tačiau kaltinimuose neatsižvelgiama į Asociacijos organų veiklą, kai vykdomos drausminės atsakomybės procedūros, per kurias gali būti skiriamos drausminės nuobaudos“. Tačiau 516 konstatuojamojoje dalyje Komisija patikslina, kad valstybės priskirti Asociacijos įgaliojimai drausminės atsakomybės srityje sustiprina jos sprendimų potencialų ar realų poveikį, nors jie nekeičia pažeidimo sudėties elementų. Komisija subsidiariai konstatuoja (517–520 konstatuojamosios dalys), kad visais atvejais, susijusiais su kapitalo dalių išskirimu, nuosavybės teisės išskaidymu ar bendrovių įstatų pakeitimu, Asociacijos G skyriaus drausmės bylų komisija sistemingai skiria nuobaudą, t. y. ilgesniam ar trumpesniam laikotarpiui uždraudžia vaistinės veiklą.
- 200 Komisija nagrinėja sprendimus dėl drausminės atsakomybės ir ginčijamo sprendimo 6 skyriuje (579–584 konstatuojamosios dalys) ir pakartoja, kad nustatydamą inkriminuojamus veiksmus neatsižvelgė į Asociacijos organų vykdomas drausmines procedūras, o tik paprasčiausiai papildomai konstatavo, kad tos drausminės nuobaudos sustiprino atitinkamų antikoncepcinių veiksmų potencialų ar realų poveikį, ir toliau pateikė tam tikrą pavyzdžių.
- 201 Be to, iš ginčijamo sprendimo 583 konstatuojamosios dalies matyti, kad per administracinę procedūrą Asociacija jau pažymėjo, jog jos drausmės bylų komisijų sprendimai nepatenka į SESV 101 straipsnio taikymo sritį. Komisija į tai atsakė ginčijamo sprendimo 584 konstatuojamojoje dalyje ir nurodė, kad klausimo dėl Asociacijos įgaliojimų drausminės atsakomybės srityje pobūdžio nereikia nagrinėti, nes kaltinimuose ji neatsižvelgė į sprendimus dėl drausminės atsakomybės.
- 202 Galiausiai, ginčijamo sprendimo 761 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodo Asociacijos organų elgesį nagrinėdama pažeidimo sunkumą ir pažymi, jog sistemingas drausminių procedūrų pradėjimas, kai pateikiamas skundas dėl įmonių, susijusių su laboratorijų grupėmis, siekiant sustiprinti antikoncepcinių sprendimų poveikį, yra nagrinėjamo elgesio sunkumą didinanti aplinkybė.
- 203 Nepaisant ginčijamame sprendime pateiktų tam tikrų pakankamai išsamių samprotavimų naudojimosi Asociacijos drausminės atsakomybės įgaliojimais klausimu, kurie, kaip teisingai teigia Asociacija, kartais neaiškūs, vis dėlto iš to sprendimo 5 skyriaus, susijusio su „veiksmiais, kurie yra šios procedūros dalykas“, matyti, kad Komisija nelaukė naudojimosi Asociacijos drausminės atsakomybės įgaliojimais

šios atžvilgiu nustatytą konkurenciją ribojančių veiksmų dalimi (žr. visų pirma 515 konstatuojamąją dalį, kurios turinys primintas šio sprendimo 199 punkte). Tai pakartota ir ginčijamo sprendimo 6 skyriuje, būtent 579–584 konstatuojamosiose dalyse (žr. šio sprendimo 200 punktą).

- 204 Priešingai, nei teigia Asociacija, toks Komisijos veikimo būdas neprieštarauja Sprendimui *Wouters* ir nėra klaidingas SESV 101 straipsnio taikymas.
- 205 Taip būtų, jeigu Komisija būtų konstatavusi konkurencijos teisės pažeidimą dėl veiksmų, kurie nepatenka į SESV 101 straipsnio taikymo sritį. Tačiau tai, kad Komisija nurodė tam tikrą praktiką kaip įrodymą kvalifikuodama veiksmus, kurie patenka į šio straipsnio taikymo sritį, nėra klaidingas 21 punkte minėto Sprendimo *Wouters* ar SESV 101 straipsnio taikymas, nes naudojimasis Asociacijos įgaliojimais drausminės atsakomybės srityje, t. y. šiuo klausimu priimti sprendimai, nelaikomas ribojančiu konkurenciją, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį.
- 206 Konkrečiau kalbant, iš ginčijamo sprendimo matyti, kad Komisija iš naudojimosi tais drausminės atsakomybės įgaliojimais išskyrė tokio naudojimosi tiesiogines ar netiesiogines grėsmes ar skundų pateikimo veiksmus, nurodytus, be kita ko, ginčijamo sprendimo 761 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėdama pažeidimo sunkumą, kaip galėjusius sustiprinti jos nurodyto visumos plano įgyvendinimą. Taigi dėl skundų pateikimo Komisija teisingai tvirtina, kad iš CSP R 4234-1 straipsnio matyti, jog skundus gali teikti kelios asmenų kategorijos. Iš tikrųjų pagal šio straipsnio 1 dalį drausminę bylą farmacininkui gali iškelti, be kita ko, tam tikri ministrai ir administracijos nariai, kurių kompetencija susijusi su farmacijos sektoriumi, taip pat prefektas, tam tikri vadovaujantys Asociacijos nariai, kitas farmacininkas ar privatus asmuo. Todėl negalima nuspręsti, kad tokios bylos iškelimas yra naudojimasis drausminės atsakomybės įgaliojimais.
- 207 Bet kuriuo atveju, nors šiomis aplinkybėmis nebūtina galutinai nuspręsti dėl klausimo, kiek naudojimasis Asociacijos drausminės atsakomybės įgaliojimais priskiriamas prie naudojimosi viešosios valdžios prerogatyvomis, todėl nepatenka į SESV 101 straipsnio taikymo sritį, reikia nurodyti ir tai, kad tokios prerogatyvos buvimas nesuteikia absoliučios apsaugos nuo bet kokio kaltinimo dėl konkurenciją ribojančių veiksmų, nes akivaizdžiai netinkamas naudojimasis tokiais įgaliojimais visada yra piktnaudžiavimas šiais įgaliojimais.
- 208 Todėl šeštąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio pagrindų, susijusių su kaltinimais dėl kainų

Dėl septintojo ieškinio pagrindo, pateikto kaip pagrindinio, iš esmės susijusio su įgaliojimų viršijimu dėl to, kad nesilaikyta įgaliojimo atlikti patikrinimą ribų

- 209 Asociacija teigia, kad skunde, dėl kurio pradėtas tyrimas, *Labco* nenurodė minimalios kainos politikos klausimo, o tik tariamą norą trukdyti *Labco* vystymuisi ir riboti jos pajėgumą konkuruoti su kitomis laboratorijomis biomedicininų tyrimų rinkoje. Sprendime atlikti patikrinimą, 2008 m. lapkričio 19 d. Komisijos rašte ir 2009 m. vasario 3 d. prašyme pateikti informacijos taip pat nenurodyti su kainomis susiję veiksmai, o pastarajame prašyme neminimas ir galimas tyrimo ribų išplėtimas šiuo klausimu. 2009 m. birželio 18 d. prašyme pateikti informacijos buvo prašoma pateikti dokumentus, kuriuose nagrinėjamos su nuolaidomis susijusios problemos, bet dėl to nepateikta jokių konkrečių paaiškinimų. Asociacija tvirtina, kad tik pranešimo apie kaltinimus etape ji sužinojo, jog po patikrinimo tyrimo ribos išplėtos ir jos apims veiksmus kainų ir nuolaidų srityje. Todėl, anot Asociacijos, nors sprendime atlikti patikrinimą Komisija neturi nurodyti tikslaus pažeidimų, dėl kurių atliekamas tyrimas, kvalifikavimo, teismo praktikoje dėl Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalies nustatyta, kad turi būti aiškiai nurodytos prielaidos, kurias ji ketina tikrinti, o šiuo atveju tai nebuvo padaryta, kiek tai susiję su kainomis.

- 210 Be to, Asociacija mano, kad atmestina galimybė, jog sprendime atlikti patikrinimą nurodytas toks platus objektas, kaip „pažeidimų biomedicinos srityje tyrimas“, gali atitikti teismo praktiką. Sprendimo atlikti patikrinimą 1 straipsnyje vartojamas žodžių junginys „be kita ko“ taip pat neatitinka keliamų tikslumo reikalavimų.
- 211 Asociacija sutinka, jog Komisija gali pradėti tyrimo procedūrą, kad patikrintų informacijos, kurią atsitiktinai sužinojo atlikdama patikrinimą, tikslumą ar ją papildytų, ir pripažįsta, jog jai nedraudžiama pradėti naują tyrimą, remiantis šia nauja informacija. Vis dėlto Asociacija teigia, kad šiuo atveju Komisija pažeidė jos teisę į gynybą, nes naudojo per patikrinimą gautą informaciją, kuri buvo renkama kitu, nei nurodyta sprendime atlikti patikrinimą, tikslu. Anot jos, visi per patikrinimą paimti dokumentai, kuriais siekiama įrodyti, kad buvo sudarytas susitarimas dėl kainų, negali būti laikomi įrodymais ir šiuo klausimu ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas.
- 212 Be to, Asociacija teigia, kad šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *CNOP ir CCG prieš Komisiją* šis aspektas nenagrinėtas dėl to, kad tame procese šiuo klausimu ieškinio pagrindas atmestas kaip nepriimtinas, nes pateiktas pavėluotai.
- 213 Komisija ginčija, kad viršijo įgaliojimus, ir teigia, jog turi būti atsižvelgta į visus per patikrinimą surinktus įrodymus ir atsakymus į prašymus pateikti informacijos.
- 214 Šis ieškinio pagrindas susijęs su klausimu, ar ginčijamame sprendime Komisija, remdamasi bylos medžiaga, galėjo nuspręsti, kad padarytas pažeidimas dėl minimalios kainos nustatymo uždraudžiant taikyti nuolaidas, nes su tuo susiję įrodymai surinkti gavus skundą, o sprendimas atlikti patikrinimą, Asociacijos nuomone, buvo susijęs tik su laboratorijų grupių vystymąsi ribojančiais veiksmais. Taigi šis pagrindas susijęs su sąlygomis, kuriomis Komisija, gavusi 2007 m. spalio 12 d. *Labco* skundą ir 2007 m. spalio 22 d. pradėjusi tyrimą, vykdė išankstinį patikrinimą. Šios išankstinės stadijos svarbūs etapai yra būtent 2008 m. lapkričio 12 d. ir 13 d. patikrinimas, atliktas remiantis sprendimu atlikti patikrinimą ir vėliau Asociacijai išsiųstais prašymais pateikti informacijos.
- 215 Iš esmės ši ieškinio pagrindą sudaro du kaltinimai. Pirmasis kaltinimas susijęs su klausimu, ar patikrinimo objektas ir tikslas, kuriuos Komisija privalo nurodyti sprendime atlikti patikrinimą pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį, buvo apibrėžti pernelyg plačiai, atsižvelgiant į toje stadijoje Komisijos turėtus įrodymus, pateiktus *Labco* skunde. Antrasis kaltinimas susijęs, pirma, su tuo, ar per patikrinimus paimti dokumentai apie veiksmus nuolaidų srityje gauti pažeidžiant Asociacijos teisę į gynybą, nes nei objektas, nei tikslas, kaip jie apibrėžti sprendime atlikti patikrinimą, tariamai neapima šių dokumentų, ir, antra, su sąlygomis, kuriomis Komisija gali išplėsti jau vykdomo tyrimo ribas ar turi pradėti naują tyrimą.

– Dėl pirmojo kaltinimo

- 216 Dėl to, kad šiame kaltinime kalbama apie įtariamą gautų įrodymų apie nuolaidas neteisėtumą, nes skunde šiuo klausimu nieko nepasakyta, pažymėtina, kad iš tikrųjų šis kaltinimas susijęs su klausimu, ar atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalyje nustatytą pareigą sprendime atlikti patikrinimą nurodyti patikrinimo objektą ir tikslą šis patikrinimas nebuvo savavališkas, nes Komisija neturėjo pakankamai svirių įrodymų, kad jį atliktų dėl veiksmų nuolaidų srityje.
- 217 Tačiau primintina, kad Bendrasis Teismas jau nagrinėjo sprendimo atlikti patikrinimą teisėtumą šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *CNOP ir CCG prieš Komisiją*. Nagrinėjamas kaltinimas grindžiamas faktinėmis aplinkybėmis, apie kurias sprendimo atlikti patikrinimą priėmimo etape ieškovės žinojo. Kadangi *Labco* skundas Asociacijai išsiųstas 2008 m. kovo 10 d. ir ši į jį atsakė 2008 m. balandžio 15 d., t. y. gerokai anksčiau, nei atliktas – 2008 m. lapkričio 12 d. ir 13 d. – patikrinimas, niekas netrukdė pateikti kaltinimo, susijusio su sprendimo atlikti patikrinimą ir skunde nurodytų aplinkybių neatitikimu, ieškinio byloje T-23/09 pareiškimo metu. Bet kuriuo atveju, kiek šis

kaltinimas nesusijęs su sprendimo atlikti patikrinimą teisėtumo klausimu, kurį Bendrasis Teismas jau išnagrinėjo ir dabar atitinkamoms ieškovėms jis jau turi *res judicata* galią, jis negali būti pateiktas šioje stadijoje, nes būtų pažeistas SESV 263 straipsnyje nustatytas ieškinio pareiškimo terminas.

218 Todėl kaltinimas nepriimtinas.

– Dėl antrojo kaltinimo

219 Pirma, pažymėtina, jog šis kaltinimas susijęs su teismo praktikos dėl pareigos motyvuoti, nustatytos Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalyje, pagal kurią sprendime atlikti patikrinimą turi būti nurodytas „patikrinimo objektas ir tikslas“, kad šiame tyrimo etape būtų apsaugota atitinkamų įmonių teisė į gynybą, taikymu.

220 Taigi šiuo klausimu primintina, jog šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *CNOP ir CCG prieš Komisiją* Bendrasis Teismas nusprendė, kad sprendimas atlikti patikrinimą buvo pakankamai teisiškai motyvuotas. To sprendimo 34 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad sprendimo atlikti patikrinimą motyvavimas leido suprasti, be kita ko, patikrinimo objektą ir tikslą. Bet kuriuo atveju, kaip 217 punkte jau nurodyta dėl kaltinimo, susijusio su tariamu sprendimo atlikti patikrinimą savavališku pobūdžiu, nors kaltinimui dėl sprendimo atlikti patikrinimą motyvavimo stokos netaikoma *res judicata* galia, jis nebegali būti pateiktas šioje stadijoje, nes būtų pažeistas SESV 263 straipsnyje nustatytas ieškinio pareiškimo terminas.

221 Todėl šiuo atveju reikia nuspręsti, kad ginčijamame sprendime Komisija, kaip to reikalaujama pagal teismo praktiką, kuo tiksliau įvardijo įtarimus, kuriuos ketino patikrinti, t. y. ko ieškojo, ir aplinkybes, su kuriomis susijęs patikrinimas (šiuo klausimu dėl Reglamento Nr. 17 žr. 1989 m. spalio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dow Benelux prieš Komisiją*, 85/87, Rink. p. 3137, 10 punktą; 1989 m. rugsėjo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Hoechst prieš Komisiją*, 46/87 ir 227/88, Rink. p. 2859, 41 punktą ir 2002 m. spalio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Roquette Frères*, C-94/00, Rink. p. I-9011, 48 punktą).

222 Antra, reikia išnagrinėti Asociacijos argumentą, jog iš esmės atsižvelgiant į tai, kad apie jos veiksmus nuolaidų srityje surinkti įrodymai nėra patikrinimo objektas, jie surinkti neteisėtai. Todėl jie negalėjo būti naudojami kaip įrodymai. Be to, Asociacija teigia, kad Komisija negalėjo jais remtis ir 2009 m. birželio 18 d. prašyme pateikti informacijos, o turėjo pradėti naują tyrimą dėl su nuolaidomis susijusių veiksmų.

223 Šiuo klausimu reikia atmesti Komisijos argumentą, kad nei atsakyme į 2009 m. birželio 18 d. prašymą pateikti informacijos, nei atsakyme į pranešimą apie kaltinimus Asociacija netvirtino, jog nuolaidų klausimas buvo naujas ar patikrinimas jo neapėmė. Iš tikrųjų, nors tai, kad įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai pripažįsta faktines ar teises aplinkybes per Komisijos vykdomą administracinę procedūrą, gali būti papildomas įrodymas vertinant ieškinio pagrįstumą, toks pripažinimas negali riboti teisės pareikšti ieškinį Bendrajame Teisme, kurią fizinis ar juridinis asmuo turi pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, įgyvendinimo (šiuo klausimu žr. 2010 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Knauf Gips prieš Komisiją*, C-407/08 P, Rink. p. I-6375, 90 punktą).

224 Dėl esmės primintina, kad Komisija surinko įrodymus dėl nuolaidų skirtinguose išankstinio tyrimo procedūros etapuose. Komisija teigia, o Asociacija šiuo klausimu neprieštaravo, kad per patikrinimą buvo paimti penki su nuolaidomis susiję laiškai. Be to, antrajame, t. y. 2009 m. birželio 18 d., prašyme pateikti informacijos Komisija prašė informacijos apie Asociacijos politiką, o tam tikri klausimai buvo susiję su nuolaidų problema, be kita ko, Asociacijos prašyta pateikti kopijas tam tikrų CCG atsiųstų raštų dėl prašymų pateikti informacijos apie laboratorijų taikomas nuolaidas. Maža to, ginčijamo sprendimo dalis dėl pažeidimo, kiek jis susijęs su nuolaidomis, nustatymo (133 ir paskesnės

konstatuojamosios dalys) grindžiama ir CCG administracijos susirinkimų protokolais, kurių kopijos gautos būtent po to, kai Asociacijai buvo išsiųstas 2009 m. vasario 3 d. prašymas pateikti informacijos ir laboratorijoms adresuoti prašymai pateikti informacijos.

- 225 Vis dėlto nagrinėjant šį kaltinimą kyla pagrindinis klausimas, ar patikrinimo objektas, kaip jis apibrėžtas sprendime atlikti patikrinimą, pagrįstai galėjo būti suprantamas taip, kad jis apima Asociacijos veiksmus nuolaidų srityje.
- 226 Šiuo klausimu sprendimo atlikti patikrinimą pirmoje konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog „Komisija turi informacijos, kad [ONP] vienijamų Prancūzijos farmacininkų susitarimais ir (arba) suderintais veiksmais, ir (arba) [ONP], ir (arba) [CNOP], ir (arba) [CCG] sprendimais siekiama sukliudyti konkurencijai vidaus rinkoje, būtent – biomedicininį tyrimų paslaugų rinkoje, ją apriboti ar iškraipyti ir (arba) daromas toks poveikis bent jau nuo 2003 m.“ ir kad, „be kita ko, šiuos veiksmus sudarė priimti sprendimai, kuriais siekiama sukliudyti farmacininkams ir (arba) juridiniams asmenims patekti į biomedicininį tyrimų paslaugų rinką, apriboti jų veiklą šioje rinkoje arba juos pašalinti iš šios rinkos“.
- 227 Sprendimo atlikti patikrinimą 1 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyta, kad „[ONP], [CNOP] ir [CCG] privalo leisti atlikti patikrinimą, susijusį su [ONP] vienijamų Prancūzijos farmacininkų dalyvavimu sudarant susitarimus ir (arba) atliekant suderintus veiksmus, ir (arba) galimu jų įgyvendinimu ir tuo, kad šie susitarimai ir (arba) suderinti veiksmai buvo sprendimai, prieštaraujantys [EB] 81 straipsniui ir (arba) [EB] 82 straipsniui, būtent biomedicininį tyrimų paslaugų rinkoje“, ir kad, „be kita ko, tai buvo veiksmai priimant sprendimus, kuriais siekta farmacininkams ir (arba) juridiniams asmenims sukliudyti patekti į biomedicininį tyrimų paslaugų rinką, apriboti jų veiklą šioje rinkoje arba juos pašalinti iš šios rinkos“.
- 228 Priešingai, nei tvirtina Asociacija, šis aprašymas skirtas ne vien Asociacijos veiksmams, susijusiems būtent su laboratorijų grupių vystymusi atsižvelgiant į jų struktūrą. Žinoma, iš to galima daryti išvadą, jog tyrimas atliekamas pirmiausia dėl tokių veiksmų. Būtent taip yra atsižvelgiant į 4 konstatuojamąją dalį, kurioje nurodyta, jog „Komisija turi informacijos, kad [ONP] vienijamų Prancūzijos farmacininkų susitarimus ir (arba) suderintus veiksmus, susijusius su farmacininkais ir (arba) juridiniais asmenimis, norinčiais teikti biomedicininį tyrimų paslaugas, sudarė priimti sprendimai neįrašyti jų į G skyriaus sąrašą, neatnaujinti jų įrašymo į sąrašą ir (arba) jiems uždrausti verstis veikla, siekiant apriboti konkurenciją biomedicininį tyrimų paslaugų rinkoje ir (arba) darant tokį poveikį“, nes Asociacijos veiksmai dėl įrašymo į sąrašą glaudžiai susiję su LABM grupių struktūros problematika, kaip tai matyti iš pirmiau išnagrinėtų antrojo–šeštojo pagrindų.
- 229 Vis dėlto logiška, kad sprendimo atlikti patikrinimą pirmoje konstatuojamojoje dalyje ir rezoliucinės dalies 1 straipsnyje padaryta nuoroda į Asociacijos ir jos organų sprendimus, kuriais siekta apriboti farmacininkų ir (arba) juridinių asmenų veiklą biomedicininį tyrimų paslaugų rinkoje, gali apimti ir kitokius veiksmus, kuriais daromas toks poveikis, o ne vien tik susijusius su įrašymu į sąrašą. Kaip teisingai tvirtina Komisija, atsižvelgiant į tai, kad sektoriaus veikla griežtai reglamentuota, neginčytina, jog kaina yra esminis elementas, pagal kurį rinkos dalyviai galėjo susiskirstyti.
- 230 Todėl reikia atmesti Asociacijos argumentą, kad objektas „visiškai nesusijęs su kaltinimu dėl nuolaidų“.
- 231 Asociacijos argumentas, kad sprendimo atlikti patikrinimą pirmoje konstatuojamojoje dalyje ir rezoliucinės dalies 1 straipsnyje vartojamas žodžių junginys „be kita ko“ neatitinka teismų praktikoje keliamų tikslumo reikalavimų, susijęs su klausimu dėl sprendimo atlikti patikrinimą motyvavimo pakankamumo, kurį Bendrasis Teismas jau išnagrinėjo šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *CNOP ir CCG / Komisija*, kaip tai priminta pirmesniuose 220 ir 221 punktuose. Vis dėlto siekiant išsamumo galima pakartoti, kad, kaip tai pripažįsta Asociacija, nors Komisija turi kuo tiksliau nurodyti įtarimus, kuriuos ketina patikrinti, ji neprivalo pateikti tikslaus įtariamų pažeidimų kvalifikavimo. Komisija privalo tik aprašyti esminius įtariamo pažeidimo požymius, nes ji dar neturi tikslios informacijos, kad pateiktų konkretų teisinį vertinimą, bet pirmiausia ji turi patikrinti įtarimų

pagrįstumą ir veiklos apimtį (šiuo klausimu žr. 221 punkte minėto Sprendimo *Roquette Frères* 55 punktą ir nurodytą teismo praktiką; taip pat žr. 2013 m. rugsėjo 6 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Deutsche Bahn ir kt. prieš Komisiją*, T-289/11, T-290/11 ir T-521/11, dar nepaskelbto Rinkinyje, 173 ir 174 punktus ir 2014 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nexans SA ir kt. prieš Komisiją*, C-37/13 P, dar nepaskelbto Rinkinyje, 37 punktą).

- 232 Šiuo klausimu Komisija teisingai pažymi, kad priimdama sprendimą atlikti patikrinimą ji neturėjo reikalingos informacijos, kad galėtų išskirti Asociacijos antikonkurencinių veiksmų biomedicininį tyrimų paslaugų rinkoje skirtingus aspektus. Taigi, nors tiesa, kad Komisija aiškiai nepaminėjo Asociacijos prieštaravimo dėl nuolaidų, ji neakcentavo ir jos prieštaravimo dėl SEL akcijų išskaidymo ar dėl minimalios biologų akcijų dalies SEL kapitale. Žinoma, akivaizdu, kad šie veiksmai labiau susiję su įrašymo į sąrašą problematika, konkrečiai nurodyta sprendime atlikti patikrinimą, nei su nuolaidomis susiję veiksmai, bet šios aplinkybės nepakanka, kad į patikrinimo objektą nebūtų įtraukti kiti Asociacijos veiksmai, kuriais siekta apriboti farmacininkų ir (arba) juridinių asmenų veiklą toje pačioje rinkoje.
- 233 Be to, Komisija teisingai tvirtina, kad Asociacijos veiksmai dėl nuolaidų susiję ir su laboratorijomis ar SEL, kurios nepriklauso laboratorijų grupei, šie veiksmai padarė poveikį ir tokioms grupėms, o jos neabejotinai pajėgiausios kurti masto ekonomiją ir prirėkus siūlyti nuolaidas.
- 234 Iš pateiktos analizės matyti, kad sprendimo atlikti patikrinimą objektas galėjo pagrįstai apimti Asociacijos veiksmus nuolaidų srityje, todėl šiuo klausimu per patikrinimą paimti įrodymai yra surinkti teisėtai. Tas pats taikytina ir įrodymams, gautiems pateikus 2009 m. vasario 3 d. ir birželio 16 d. prašymus pateikti informacijos, nes šie prašymai tiesiogiai ar netiesiogiai buvo grindžiami per patikrinimą surinktais įrodymais.
- 235 Trečia, dėl šios priežasties nereikia papildomai nagrinėti sąlygų, kuriomis Komisija turi pradėti naują tyrimą, kad išnagrinėtų tam tikros rūšies pažeidimą, ar gali išplėsti jau vykstančio tyrimo ribas. Šis klausimas susijęs su teismų praktikos taikymu, pagal kurią, nors iš esmės atliekant patikrinimus surinkta informacija negali būti naudojama kitiems nei sprendimuose atlikti patikrinimą nurodytiems tikslams, Komisija turi teisę pradėti tyrimo procedūrą, siekdama patikrinti duomenų teisingumą arba papildyti atsitiktinai per ankstesnį patikrinimą surinktą informaciją, jeigu iš šios informacijos būtų matyti, jog atliekami Sutarties konkurencijos taisyklėms prieštaraujantys veiksmai (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 221 punkte minėto Sprendimo *Dow Benelux prieš Komisiją* 18 ir 19 punktus).
- 236 Kadangi Bendrasis Teismas mano, kad per patikrinimus surinkta informacija apie Asociacijos veiksmus kainų srityje atitinka tyrimo objektą, kaip jis apibrėžtas sprendime atlikti patikrinimą, Komisija dėl šių veiksmų neturėjo pradėti naujo tyrimo, priešingai, nei teigia Asociacija.
- 237 Galiausiai, dėl likusios dalies, pažymėtina, kad, kaip Komisija tvirtino per teismo posėdį, iš pareiškimo matyti, jog Asociacija mano, kad, gavusi antrąjį, t. y. 2009 m. birželio 18 d., prašymą pateikti informacijos ir – neabejotinai – gavusi pranešimą apie kaltinimus, suprato, kad tyrimas apima kaltinimus dėl jos veiksmų kainų srityje. Todėl negalima nuspręsti, kad per administracinę procedūrą, vykstančią pagal rungimosi principą, ji neturėjo galimybės veiksmingai pareikšti savo nuomonės dėl šiuo klausimu Komisijos nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo ir reikšmingumo.
- 238 Taigi reikia atmesti antrąjį kaltinimą, todėl ir visą septintąjį ieškinio pagrindą.

Dėl papildomai pateikto aštuntojo ieškinio pagrindo, iš esmės susijusio su taikytinų teisės aktų taikymo srities ir teisės aktų leidėjo valios vertinimo klaida

239 Šis ieškinio pagrindas susijęs būtent su ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 1 skirsniu „Kišimasis į rinkos kainas“, kuriame Komisija aprašo Asociacijos neteisėtus veiksmus kaip sprendimų, kuriais siekta nustatyti minimalią rinkos kainą, visumą, t. y. nuomonės ir kišimasi dėl laboratorijų sudarytų bendradarbiavimo sutarčių ar konvencijų, kuriose nustatytos nuolaidos (133–221 konstatuojamosios dalys).

240 Konkrečiau kalbant, šis pagrindas susijęs su CSP L 6211-6 straipsniu ir būtent jame vartojama „nuolaidos“ sąvoka.

241 CSP L 6211-6 straipsnyje nustatyta:

„Nepažeisdami L 6211-5 straipsnyje nurodytų sutarčių ar susitarimų, kurie gali būti sudaromi pagal sveikatos draudimo sistemas ar su sveikatos priežiūros įstaigomis arba viešomis ar privačiomis sveikatos priežiūros įstaigomis, ir [laboratorijų bendradarbiavimo sutarčių], biomedicininį tyrimų laboratorijas eksploatuojantys fiziniai asmenys, bendrovės ir įstaigos tretiesiems asmenims jokia forma negali suteikti nuolaidų už jiems pavestus atlikti analizę ar tyrimus.

Jie negali sudaryti sutarties ar susitarimo, pagal kuriuos visos iš biomedicininį tyrimų laboratorijos veiklos gautos pajamos ar dalis jų suteikiamos trečiajam asmeniui.“

242 Kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 106 konstatuojamojoje dalyje, 2010 m. sausio 13 d. nutarimu, įsigaliojusiu 2010 m. sausio 16 d., laboratorijoms be išimčių uždrausta taikyti nuolaidas. Iš tikrųjų tada CSP L 6211-6 straipsnio pirmą pastraipą pakeitė nuostata, kurioje nustatyta, kad „už biomedicininį tyrimų laboratorijos atliktus biomedicinos tyrimus atlyginama pagal biomedicininį veiksmų nomenklatūros tarifus“.

243 Asociacija teigia, jog Komisija neteisingai aiškina CSP L 6211-6 straipsnį, manydama, kad, kol nebuvo įsigaliojęs Nutarimas Nr. 2010-49, pagal šį straipsnį laboratorijos turėjo teisę laisvai taikyti sumažintas kainas už kompensuojamas biomedicininį tyrimų paslaugas, jeigu jos buvo nustatytos tarp laboratorijų arba su stacionariomis gydymo įstaigomis sudarytose konvencijose ar bendradarbiavimo sutartyse. Anot Asociacijos, šioje nuostatoje įtvirtintas principinis tokio kainų mažinimo draudimas, o tai patvirtina parlamento darbai, vykę prieš balsavimą dėl 1975 m. liepos 11 d. Įstatymo dėl biomedicininį tyrimų laboratorijų ir jų vadovų ir vadovų pavaduotojų (*Loi n° 75-626, du 11 juillet 1975, relative aux laboratoires d'analyses de biologie médicale et à leurs directeurs et directeurs adjoints*), kuriuo įtrauktas CSP L 6211-6 straipsnis, būtent Kultūros, šeimos ir socialinių reikalų komisijos vardu parlamento nario J. Bichat pateikta ataskaita, susijusi su Įstatymo Nr. 750 dėl biomedicininį tyrimų laboratorijų projektu, pridėta prie 1975 m. balandžio 10 d. *Assemblée nationale française* (Prancūzijos Nacionalinė Asamblėja) posėdžio protokolo (toliau – Bichat ataskaita).

244 Be to, Asociacija Komisiją kaltina tuo, kad ši ginčijamame sprendime neapibrėžė „nuolaidų“ sąvokos, o tik ginčijamo sprendimo 207 konstatuojamojoje dalyje kategoriškai tvirtino, kad tai yra „neginčytinai komercinis elgesys“. Nuolaidų draudimo išimtyms buvo susijusios arba su honoraro pasidalijimu tarp laboratorijų, arba su užmokesčiu už kitos sutarties šalies suteiktas paslaugas.

245 Komisija ginčija Asociacijos argumentus.

246 Šiuo klausimu būtent iš ginčijamo sprendimo 136 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija mano, jog iš CSP L 6211-6 straipsnio, visų pirma iš šio straipsnio pirmos pastraipos, išplaukia, kad subjektas, su kuriuo laboratorija pasirašo sutartį ar konvenciją, nesvarbu, ar tai yra sveikatos draudimo kasa, vieša ar privati stacionarus gydymo įstaiga ar kita laboratorija, gali pasirinkti geriausią kainą iš lygiavertės kokybės paslaugas teikiančių dviejų laboratorijų pasiūlymų, todėl už tas paslaugas mokėti mažesnę nei

teisės aktuose nustatytą maksimalią kompensuojamą, dar vadinamą nomenklatūrine, kainą. Taigi Komisija mano, kad nuolaidos, kaip komercinio pobūdžio veiksmas, kuriuo sumažinama nomenklatūroje nustatyta kompensuojama kaina, gali būti taikomos tik tokiomis kaip CSP L 6211-6 straipsnio pirmoje pastraipoje, kurios turinys primintas šio sprendimo 241 punkte, nustatytomis aplinkybėmis, t. y. kai sudarytos laboratorijų bendradarbiavimo sutartys ir kai sudaryti laboratorijų ir sveikatos draudimo įstaigų arba viešų ar privačių sveikatos priežiūros įstaigų susitarimai.

- 247 Reikia konstatuoti, kad nagrinėjama nuostata nepaneigia tokio aiškinimo.
- 248 Vis dėlto Asociacija mano, kad iš tikrųjų pagal CSP L 6211-6 straipsnį galimos tik dvi situacijos: pirma, honorarų pasidalijimo atveju, kai teikdamos biomedicininę tyrimų paslaugas laboratorijos pasiskirsto užduotis, arba, antra, kai laboratorijų ir sveikatos priežiūros įstaigų sutartyse nustatyti mokesčiai, atitinkantys kompensaciją už tų įstaigų suteiktas paslaugas. Bet kokie komercinio pobūdžio veiksmai draudžiami.
- 249 Pirmasis Asociacijos pateiktas aiškinimas, kad CSP L 6211-6 straipsnio pirmoje pastraipoje vartojama sąvoka „nuolaida“ apima tik honorarų pasidalijimą, kai sudarytos laboratorijų bendradarbiavimo sutartys, grindžiamas parlamente vykusiais darbais iki šio straipsnio įtraukimo, kaip tai matyti iš Bichat ataskaitos. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad, kaip teigia Komisija, pirma, CSP L 6211-6 straipsnio pirma pastraipa aiški ir, antra, Bichat ataskaitoje pateikiamas aiškinimas dėl nuostatos, kuri neatitinka priimtos jos redakcijos. Toje ataskaitoje nurodyta, be kita ko, kad „oficialiai draudžiama taikyti nuolaidas tretiesiems asmenims, išskyrus pateisinamus atvejus, kai vaistinės farmacininkas ar kita laboratorija daro atskaitymą“, o priimtame CSP L 6221-6 straipsnyje taip nenustatyta.
- 250 Taigi, priešingai, nei teigia Asociacija, iš Bichat ataskaitos negalima daryti išvados, kad, kai sudarytos laboratorijų bendradarbiavimo sutartys, o ši išimtis aiškiai nurodyta CSP L 6211-6 straipsnio pirmoje pastraipoje, draudžiami komercinio pobūdžio veiksmai tarp aptariamų laboratorijų, išskyrus griežtą nomenklatūroje nustatytą atlygio pasidalijimą.
- 251 Bet kuriuo atveju Komisija neginčija, kad CSP L 6211-6 straipsnio pirmoje pastraipoje, kiek ji susijusi su laboratorijų bendradarbiavimo sutartimis, kalbama apie susitarimus, kuriuose nustatyta, kaip jos pasidalija galutinę kliento mokamą kainą, taigi apie honorarų pasidalijimo būdą. Komisija prieštarauja dėl to, kaip Asociacija kišosi sprendžiant šį klausimą, o jis yra devintojo ieškinio pagrindo nagrinėjimo dalykas. Be to, dėl aplinkybės, kad Komisija neatsižvelgė į tai, jog Asociacija galiausiai pateikė palankią nuomonę dėl nagrinėjamų sutarčių, pažymėtina, kad šis argumentas nereikšmingas, siekiant išnagrinėti šį ieškinio pagrindą, susijusį su tuo, ar Komisija teisingai aiškino įstatymą.
- 252 Todėl neįrodyta, kad Komisija klaidingai aiškino CSP L 6211-6 straipsnį, kiek jis susijęs su laboratorijų bendradarbiavimo sutartimis.
- 253 Dėl Asociacijos pateikto antrojo aiškinimo, kad laboratorijų ir sveikatos priežiūros įstaigų sudarytose sutartyse sąvoka „nuolaida“ būtinai siejama su laboratorijos taikomu nomenklatūroje nustatytos kainos sumažinimu, kai kompensuojama už atitinkamos sveikatos priežiūros įstaigos mainais suteiktą paslaugą, pažymėtina, kad Komisija išnagrinėjo ir atmetė šį argumentą ginčijamo sprendimo 199–212 konstatuojamosiose dalyse.
- 254 Bendrajame Teisme šiuo klausimu Asociacijos pateikti argumentai taip pat neįrodo, kad Komisija neteisingai aiškino taikytinus teisės aktus.
- 255 Pirma, Asociacija nurodo Prancūzijos teismų praktiką dėl gydytojo profesijai taikomų teisės aktų aiškinimo.

- 256 Iš tikrųjų Bendrajame Teisme nurodyti Prancūzijos *Cour de cassation* sprendimai susiję su CSP L 4113-5 straipsnio taikymu, pagal kurį „kiekvienam asmeniui, neatitinkančiam keliamų vertimosi profesija reikalavimų, draudžiama pagal susitarimą gauti visus honorarus arba pajamas už vienos iš šioje knygoje reglamentuojamų profesijų nario profesinę veiklą ar dalį šių honorarų ar pajamų“. Asociacija teigia, kad šioje teismų praktikoje, būtent 2006 m. lapkričio 21 d. Prancūzijos *Cour de cassation* sprendime, nurodyta, jog atlygio mokėjimui taikomos dvi sąlygos: pirma, jis mokamas už įstaigos suteiktas paslaugas, kurių pobūdis ir sąnaudos atitinka praktikuojantiems medicinos specialistams suteiktą paslaugą, ir, antra, kad visų ar tam tikrų iš šių paslaugų sąnaudos nebūtų padengiamos socialinio draudimo įstaigos. Iš tikrųjų *Cour de cassation* sprendimais ir kitais Asociacijos nurodytais sprendimais, kiek jie susiję su ieškiniais dėl mokesčių, mokamų pagal CSP L 4113-5 straipsnį, draudžiamas bet koks užmokestis, neatitinkantis faktinės gydytojams suteiktos paslaugos kainos, nes iš šios nuostatos, kuria siekiama apsaugoti užmokestį už gydytojų veiklą, matyti, jog iš šio užmokesčio atskaitoma suma turi atitikti praktikuojančiam gydytojui suteiktos paslaugos pobūdį ir sąnaudas.
- 257 CSP L 4113-5 straipsnis yra CSP teisės aktams skirtos IV dalies I knygoje „Sveikatos priežiūros profesijos“, skirtoje medicinos profesijoms; būtent iš L 4113-1 straipsnio matyti, kad šios profesijos apima gydytojus, odontologus ir akušerius, o farmacininkų veikla reglamentuojama CSP II knygoje „Farmacijos profesijos“.
- 258 Žinoma, kaip Asociacija nurodė atsakyme į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą, CSP L 4113-5 straipsnio ir CSP L 6211-6 straipsnio antros pastraipos formuluotė panaši ir neatrodo, kad ginčijamame sprendime Komisija į tai atsižvelgė prieštaraudama dėl aptariamų teismų praktikos. Vis dėlto ši antra pastraipa aiškiai susijusi su ypatinga laboratorijas eksploatuojančių subjektų finansinio nepriklausomumo problematika, o CSP L 4113-5 straipsnis susijęs su gydytojų finansiniu nepriklausomumu. Tačiau neįrodyta, kad ši problematika būtinai sutampa su galimybe taikyti nuolaidas pagal specifines sutartis, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad, be CSP L 6211-6 straipsnio pirmos pastraipos, susijusios su nuolaidomis, kartu egzistuoja ir antra pastraipa, todėl, teisės aktų leidėjo nuomone, nuolaidos nebūtinai kenkia šiam finansiniam nepriklausomumui. Be to, pažymėtina, kad pateiktose pastabose dėl nuolaidų dydžio Asociacija bendrai nenurodo laboratorijas eksploatuojančių subjektų finansinio nepriklausomumo.
- 259 Šiomis aplinkybėmis negalima nuspręsti, kad sąlygos, kuriomis pagal CSP L 4113-5 straipsnį leidžiamas užmokestis, turi būti taikomos ir pagal CSP L 6211-6 CSP straipsnį leidžiamoms nuolaidoms.
- 260 Maža to, Komisija teisingai akcentuoja, kad šiuo klausimu Asociacijos pateiktuose argumentuose yra tam tikro nenuoseklumo. Pirma, jei už suteiktą paslaugą atskaitomos sumos turi tiksliai atitikti paslaugos vertę, Asociacija neturėtų nustatyti fiksuotos 10 % atskaitymo ribos (taip pat žr. šio sprendimo 263 punktą). Antra, šiuo aiškinimu neatsižvelgiama į tai, kad kainų konkurencija leidžiama darbo medicinos srityje, už kurią nekompensuojama pagal socialinio draudimo sistemą, kaip tai nurodyta ginčijamo sprendimo 155 konstatuojamojoje dalyje, o Asociacija to nepaneigė. Galiausiai, ginčijamo sprendimo 151 konstatuojamojoje dalyje nurodytas atvejis susijęs su nuolaida, suteikta pagal laboratorijos ir viešosios ligoninės sutartį, kuriai Asociacija pritarė, nors kompensavimas už suteiktas paslaugas nebuvo aiškiai nurodomas.
- 261 Antra, CSP R 4235-75 straipsnio, įtraukto į dalį, susijusią su biofarmacininkams taikomomis profesinės etikos taisyklėmis, pirmoje pastraipoje nustatyta, kad „biofarmacininkas negali mažinti savo honorarų siekdamas nesąžiningos konkurencijos arba prastindamas teikiamų paslaugų kokybę“ ir kad „jeigu sudaryta laboratorijų bendradarbiavimo sutartis, su perdavimais susiję honorarai turi būti nustatomi taktiškai ir su saiku“.
- 262 Taigi šioje nuostatoje atsižvelgiama į galimybę nustatyti kitokio dydžio nei nomenklatūroje nurodytą kainą, jeigu nesudaroma nesąžininga konkurencija ir paisoma priežiūros paslaugų kokybės ir, be to, kiek tai susiję su laboratorijų bendradarbiavimo sutartimis, tai daroma „taktiškai ir su saiku“.

- 263 Taigi, kaip Komisija pažymi būtent ginčijamo sprendimo 141 konstatuojamojoje dalyje, dar iki 2010 m. sausio mėn. Asociacija laikėsi principinės pozicijos, pagal kurią taikydama maksimalaus 10 % dydžio nuolaidų politiką nustatė minimalias kainas ir nenurodė, jog ieško nesąžiningos konkurencijos ar galimo neigiamo poveikio priežiūros paslaugų kokybei įrodymų. Konkrečiai kalbant, šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 141 konstatuojamojoje dalyje cituojamas 2005 m. rugsėjo 14 d. CCG administracijos posėdyje priimtas sprendimas, pagal kurį „Taryba patvirtina ankstesniuose raštuose pateiktas pastabas, t. y. kad kiekviena nuolaida turi būti nustatoma taktiškai ir su saiku, o didesnė nei 10 % nedaro garbės mūsų profesijai“ ir „tokia nuolaida neturi būti taikoma“.
- 264 Tiesa, kad 10 % ribą galima aptikti gydytojų profesiją reglamentuojančiuose teisės aktuose, nes CSP R 6141-35 straipsnyje, kuris panaikintas 2011 m. kovo 31 d., stacionaraus gydymo įstaigai leidžiama taikyti nuolaidas kaip kompensaciją už bendrosios praktikos gydytojams suteiktas paslaugas. Vis dėlto, kai Bendrasis Teismas konkrečiai dėl šio aspekto pateikė klausimus raštu ir per posėdį, Asociacija negalėjo nurodyti jokio klostantis faktinėms aplinkybėms būtent farmacininkams ar biofarmacininkams taikyto įstatymo ar kito teisės akto, kuriame būtų nustatyta tokia 10 % riba.
- 265 Šiomis aplinkybėmis negalima kaltinti Komisijos tuo, kad ji nusprendė, jog dėl to, kad biofarmacininkams nustatyta maksimali 10 % kainos sumažinimo ar nuolaidos riba, išplečiamas biofarmacininkams taikomų įstatymų ir kitų teisės aktų taikymas.
- 266 Trečia, 2010 m. sausio 5 d. Prancūzijos konkurencijos institucijos nuomonės Nr. 10-A-01, susijusios su Nutarimo dėl biomedicinos organizavimo projektu, kurioje kalbama apie Prancūzijos teisės aktų leidėjo motyvus Nutarimu Nr. 2010-49 uždrausti galimybę taikyti nuolaidas, 156–158 punktuose nurodyta:
- „156[Pagal planuojamą nuostatą] draudžiamos bet kokios biomedicinos veiksmų nomenklatūroje nustatytų tarifų nuolaidos, išskyrus konkretų bendradarbiavimo sutarčių atvejį.
- 157 Ši nuostata iš dalies apribos dabar egzistuojančią tarifų nustatymo laisvę. Iš tikrųjų [CSP] L 6211-6 straipsnyje draudžiamos nuolaidos, bet „nepažeidžiant susitarimų ar konvencijų, kurie gali būti sudaromi pagal sveikatos draudimo sistemas ar su sveikatos draudimo įstaigomis arba viešomis ar privačiomis sveikatos priežiūros įstaigomis“.
- 158 Taigi medicinos tyrimų laboratorijų ir viešų ar privačių sveikatos priežiūros įstaigų finansiniai santykiai iš anksto neapibrėžti nomenklatūroje ir nenustatyti apdraustiesiems kompensuojami tarifai, t. y. maksimali kaina, todėl atsižvelgiant į šią ribą jiems galioja pagal bendrąją teisę taikoma kainų laisvė, dabar įtvirtinta *Code de commerce* L 410-2 straipsnio pirmoje pastraipoje.“
- 267 Taigi šiomis Prancūzijos konkurencijos institucijos pastabomis taip pat palaikomas aiškinimas, kad klostantis faktinėms aplinkybėms laboratorijos turėjo galimybę derėtis dėl taikomos nuolaidos CSP L 6211-6 straipsnyje nustatytomis aplinkybėmis.
- 268 Ketvirta, priimtas Nutarimas Nr. 2010-49 ir jame įtvirtintas visiškas draudimas mažinti nomenklatūroje nustatytą kainą už biomedicininis tyrimus leidžia nuspręsti, kad tokio bendrojo draudimo pagal CSP L 6211-6 straipsnį nebuvo.
- 269 Galiausiai, aplinkybė, kad bylos medžiagoje esančiuose tam tikruose Komisijos dokumentuose nurodomi mokesčiai kaip kompensacija už suteiktas paslaugas, neįrodo, kad tai yra vienas iš nedaugelio šio termino aiškinimų pagal CSP L 6211-6 straipsnį ar kad iš šios nuostatos darytina išvada, jog suteiktos nuolaidos vertė būtinai turi atitikti suteiktos paslaugos vertę.
- 270 Todėl darytina išvada, kad Asociacija pateikia iškraipytą iki 2010 m. galiojusio CSP L 6211-6 straipsnio aiškinimą, nes pagal šią nuostatą buvo leidžiama tam tikra kainų konkurencija ne vien honorarų pasidalijimo atveju ar tuo atveju, kai nuolaidos vertė būtinai atitiko suteiktos paslaugos vertę.

271 Galiausiai, bet kuriuo atveju reikia nurodyti, kad net jeigu reikėtų nuspręsti, jog Komisija padarė CSP L 6211-6 straipsnyje nurodytų atvejų aiškinimo klaidą, tai nebūtinai leistų pripažinti teisėtu Asociacijos kišimasi dėl konkrečiose sutartyse laboratorijų šiuo klausimu nustatytų procentinių dydžių. Kiti argumentai, Asociacijos nuomone, pateisinantys tokį kišimasi, nagrinėjami devintajame ieškinio pagrinde, būtent antroje jo dalyje, t. y. 279 ir paskesniuose punktuose.

272 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad aštuntąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl papildomai pateikto devintojo ieškinio pagrindo, iš esmės susijusio su faktinių aplinkybių vertinimo klaida, dėl kurios padaryta teisės klaida

273 Šis ieškinio pagrindas, kaip ir aštuntasis ieškinio pagrindas (žr. šio sprendimo 239 punktą), susijęs būtent su ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 1 skirsniu „Kišimasis į rinkos kainas“, kurio 133–221 konstatuojamosiose dalyse išsamiai išnagrinėti Asociacijos veiksmai, kuriais siekta įvesti valstybės nustatytoms kainoms taikomų nuolaidų maksimalų dydį. Vis dėlto šis pagrindas iš esmės susijęs su klausimu, ar Komisija pakankamai teisiškai įrodė šį pažeidimo epizodą.

274 Ginčijamo sprendimo 662–666 konstatuojamosiose dalyse daromos išvados dėl 5 skyriuje konstatuotų aplinkybių. Jose nurodyta:

„<...>

(662) Dėl ONP sprendimų, kuriais siekta nustatyti [minimalią] rinkos kainą, 5 skyriaus 1 skirsnyje įrodyta, kad pirmuoju iš šių sprendimų, priimtu 2003 m. gruodžio mėn., siekta nustatyti „tam tikras taisykles dėl finansinių sąlygų, kurios turi būti įtrauktos į bendradarbiavimo sutartis“.

(663) Be to, iš bylos medžiagos matyti, kad nuo 2004 m. rugsėjo mėn. iki 2007 m. rugsėjo mėn. ONP vis atkakliau mėgino nustatyti [minimalią] rinkos kainą, motyvuodama tuo, kad bet koks nukrypimas nuo šio minimumo „nedaro garbės profesijai ir gali rodyti profesijos narių solidarumui prieštaraujantį elgesį“ <...>

(664) ONP, siekdama nustatyti [minimalią] rinkos kainą, daugybei laboratorijų, kurios, kaip to reikalaujama pagal įstatymą, pranešė apie bendradarbiavimo sutartis su kitomis laboratorijomis ar stacionaraus gydymo įstaigomis, išsiuntė raštus nurodydama sutartis, kuriose, kaip nusprendė ONP, buvo nustatytos pernelyg didelės nuolaidos. Visuose raštuose ONP aiškiai darė nuorodą į profesinės etikos kodeksą, todėl netiesiogiai į savo įgaliojimus skirti drausmines nuobaudas. Tam tikrais atvejais ONP šių raštų kopijas net išsiuntė decentralizuotoms valstybės tarnyboms.

(665) Dėl pranešimo apie kaltinimus pateiktose pastabose ONP teisingai primena, jog ji nepradėjo su nuolaidomis susijusios drausminės procedūros, remdamasi CSP 4235-75 straipsnio pažeidimu dėl drausminių įpareigojimų nevykdymo. Vis dėlto pagal nusistovėjusią teismų praktiką atsakomųjų priemonių nustatymas nėra būtina sąlyga veiksams, kuriais siekiama nustatyti rinkos kainą, konstatuoti. SESV 101 straipsnio 1 dalyje aiškiai nurodyta, kad konkurenciją riboja įmonių asociacijų sprendimai, kuriais „tiesiogiai ar netiesiogiai nustatomos <...> kainos“.

(666) Todėl nekyla klausimo dėl tokios rūšies pažeidimo apraiškų antikonkurencinio tikslo, juo labiau kad šis tikslas oficialiai įtvirtintas 2005 m. rugsėjo 14 d. ONP sprendime, kuriame nurodyta, jog didesnė nei 10 % procentų nuolaida nedaro garbės mūsų profesijai. Tokia nuolaida neturi būti taikoma.“

275 Dėl ginčijamame sprendime pateiktos analizės šiuo klausimu Asociacija nurodo argumentus, kuriuos sudaro dvi dalys.

276 Pirmoje dalyje Asociacija tvirtina, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog, siekdama apsaugoti mažųjų laboratorijų interesus, ji sistemingai mėgino nustatyti minimalią kainą biomedicininų tyrimų paslaugų rinkoje.

277 Antroje dalyje Asociacija tvirtina, jog Komisija negali nuspręsti, kad teisės aktuose jai nustatytos užduotys neapima jos veiksmų dėl nuolaidų ir kad šiais veiksmais siekiama antikonkurencinio tikslo.

278 Pirmiausia reikia nagrinėti antrą dalį.

– Dėl antros dalies

279 Asociacija tvirtina, jog Komisija negali nuspręsti, kad teisės aktuose jai nustatytos užduotys neapima jos veiksmų dėl nuolaidų ir kad šiais veiksmais siekiama antikonkurencinio tikslo. Asociacijos nuomone, visais Komisijos nurodytais atvejais jos veiksmais siekta užtikrinti, kad būtų laikomasi profesinės etikos taisyklių ir paisoma profesinio nepriklausomumo, kad būtų apsaugota biofarmacininkų atliktų veiksmų kokybė vykdant *a posteriori* kontrolę, kuri yra teisės aktuose nustatyta priežiūros užduotis. Ji neprieštaravo dėl paties nuolaidų principo, o pateikė pastabų tada, kai šios nuolaidos galėjo pakenkti viešiesiems finansams, priežiūros paslaugų teikimo kokybei ar sveikatos priežiūros specialistų nepriklausomumui. Asociacija primena užduotis, jai nustatytas CSP L 4231-1 straipsnyje (užtikrinti profesinių pareigų vykdymą ir profesijos nepriklausomumą, dalyvauti gerinant visuomenės sveikatą ir sveikatos priežiūros paslaugų kokybę) ir CSP R 4235-75 straipsnyje (užtikrinti, kad biofarmacininkai nemažintų savo honorarų, siekdami nesąžiningos konkurencijos arba prastindami teikiamų paslaugų kokybę). Asociacija daro nuorodą ir į Bichat ataskaitą ir Prancūzijos socialinės apsaugos kodekso (*Code de la sécurité sociale*) L 162-13-2 straipsnį.

280 Be to, Asociacija teigia, kad nomenklatūroje nustatyta kaina yra valstybės nustatyta subalansuota kaina, kuria atsižvelgiama į realias tyrimo sąnaudas, užmokestį už sveikatos priežiūros veiksmus ir viešųjų finansų apsaugą, o ne į rinkos kainą. Anot Asociacijos, paprastai pripažįstama, kad yra tam tikras ryšys tarp ligonių gaunamų paslaugų kokybės ir užmokesčio pobūdžio ir jo mokėjimo būdo. Šiuo klausimu ji nurodo 2006 m. gruodžio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Cipolla ir kt.* (C-94/04 ir C-202/04, Rink. p. I-11421, 67 punktą). Todėl, atsižvelgdama į tai, kad teisės aktų leidėjas Asociacijai pavedė užtikrinti CSP R 4235-75 straipsnyje įtvirtintų profesinės etikos taisyklių laikymąsi, visų pirma, kiek tai susiję būtent su biofarmacininkais, ji būtinai turėjo susirūpinti dėl tam tikrų didelių nuolaidų (dauguma atvejų didesnių nei 30 % ir siekiančių 50 %) kaip dempingo veiksmų rodiklio.

281 Komisija ginčija Asociacijos argumentus.

282 Reikia konstatuoti, kad Asociacijos argumentai, jog savo veiksmais ji tik taikė įstatymą, sutampa su tais, kuriuos pateikė aštuntajame ieškinio pagrinde, bet šioje dalyje Asociacija primena būtent savo pareigą užtikrinti, kad būtų laikomasi CSP L 4231-1 ir R 4235-75 straipsnių.

283 Pirmiausia reikia atmesti su Bichat ataskaita susijusį argumentą dėl šio sprendimo 249 ir 250 punktuose nurodytų priežasčių.

284 CSP L 4231-1 straipsnio turinys primintas šio sprendimo 2 punkte. Iš šio straipsnio matyti, kad ONP užduotys apima, be kita ko, pareigą užtikrinti profesinių pareigų vykdymą, profesijos garbės ir nepriklausomumo gynimą, farmacininkų kompetenciją ir dalyvauti gerinant visuomenės sveikatą ir sveikatos priežiūros paslaugų kokybę, ypač profesinių veiksmų saugumą.

- 285 CSP R 4235-75 straipsnio turinys jau nurodytas nagrinėjant aštuntąjį ieškinio pagrindą. Primintina, jog šio straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta, kad „biofarmacininkas negali mažinti savo honorarų, siekdamas nesąžiningos konkurencijos arba prastindamas teikiamų paslaugų kokybę“, ir „jeigu sudarytos laboratorijų bendradarbiavimo sutartys, su perdavimais susiję honorarai turi būti nustatomi taktiškai ir su saiku“.
- 286 Anot Asociacijos, iš esmės veiksmis, dėl kurių ji kaltinama nuolaidų srityje, ji tik taikė įstatymą, primindama, kad tam tikros nuolaidos pernelyg didelės ar neįprastos, nes sistemingas didelių nuolaidų taikymas daro poveikį paslaugų kokybei, sveikatos priežiūros specialistų nepriklausomumui ir kelia piktnaudžiavimo viešaisiais finansais grėsmę. Be to, ji primena, kad turi užtikrinti ir tai, kad biofarmacininko honoraras nebūtų mažinamas siekiant nesąžiningos konkurencijos. Taigi jos veiksmas nepatenka į SESV 101 straipsnio taikymo sritį.
- 287 Šiuo aspektu negalima neigti, jog ginčijamame sprendime aprašyti Asociacijos veiksmas kainų srityje susiję su biofarmacininkų profesinės etikos taisyklėse nustatytų pareigų laikymosi saugotojo užduotimi, o Komisija, beje, tai taip pat pripažįsta, kai ginčijamo sprendimo 174 konstatuojamojoje dalyje nurodo, jog Asociacijai teisės aktuose nustatytos užduotys apima profesinės etikos taisyklių laikymosi farmacininkų nustatomų kainų srityje priežiūrą.
- 288 Be to, ginčijamame sprendime nurodytas Asociacijos kišimasis dauguma atvejų susijęs su didelėmis nuolaidomis, kurios sudaro 30 % ar net 50 % nomenklatūroje nustatytos kainos už biomedicininį tyrimą. Šis kišimasis susijęs su sutartimis, Asociacijai pateiktomis remiantis CSP L 6221-5 straipsniu, pagal kurį laboratoriją eksploatuojančios SEL privalo Asociacijai pranešti apie „šių bendrovių sudarytas sutartis ir jų priedus, kuriomis joms siekiama užtikrinti laboratorijos veiklai reikalingų įrangos ar patalpų naudojimą“, o nuo 2005 m. rugpjūčio mėn. ši nuostata sugriežtinta CSP L 4221-19 straipsniu, pagal kurį įpareigojama apie sutartis ir jų priedus pranešti per mėnesį nuo jų sudarymo.
- 289 Vis dėlto ginčijamo sprendimo 175–221 konstatuojamosiose dalyse Komisija išsamiai paaiškino, kodėl ji mano, kad Asociacijos veiksmas šioje srityje susiję su įstatymo aiškinimu veikia siekiant ekonominio tikslo, o ne šio įstatymo griežtu aiškinimu.
- 290 Reikia konstatuoti, kad nė vienas Asociacijos pateiktas argumentas nepaneigia Komisijos išvadų, kad inkriminuojami veiksmai nėra tiesiog įstatymo taikymas. Iš tikrųjų Asociacija, nustatydamas savo pačios pateiktą ekonominį įstatymo aiškinimą, ne kartą peržengė teisės aktuose jai priskirtų užduočių ribas.
- 291 Pirma, kaip teisingai tvirtina Komisija, iš ginčijamo sprendimo 142–164 konstatuojamosiose dalyse nurodytų laiškų ar protokolų nematyti, kad kišdamasi dėl laboratorijų sudarytų sutarčių Asociacija remiasi sveikatos priežiūros paslaugų kokybe, sveikatos priežiūros specialistų nepriklausomumu ar piktnaudžiavimu viešaisiais finansais. Beje, Asociacija nepateikia jokio konkretaus dokumento argumentams šiuo klausimu pagrįsti.
- 292 Dėl ryšio tarp taikomų nuolaidų ir priežiūros paslaugų kokybės Komisija tvirtina, o Asociacija jai šiuo klausimu neprieštarauja, kad ši visiškai neįrodė, jog suteiktos nuolaidos padarė poveikį atitinkamos laboratorijos suteiktų paslaugų kokybei. Be to, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 218 konstatuojamojoje dalyje, pati Asociacija akcentuoja, jog kokybės kontrolė priskiriama išimtinai Prancūzijos sveikatos apsaugos ministerijos kompetencijai.
- 293 Dėl šio sprendimo 280 punkte minėto Sprendimo *Cipolla ir kt.* pažymėtina, kad iš tiesų to sprendimo 67 punkte Teisingumo Teismas nurodo, jog negalima atmesti, kad advokatams nustatytas minimalus tarifas padeda išvengti to, kad tokiomis specifinėmis aplinkybėmis, kaip labai konkurencinga Italijos rinka, advokatai būtų skatinami siūlyti paslaugas sumažinta kaina sukeldami pavojų, jog gali suprastėti teikiamų paslaugų kokybę. Tačiau, be to, kad šis sprendimas susijęs su laisve teikti paslaugas, jame

nagrinėjamos paslaugos, kurias teikiant paprastai klientų vartotojų ir paslaugų teikėjų turima informacija nėra tokia pati, priešingai nei ginčijamame sprendime nurodytais atvejais, susijusiais su ryšiais tarp sektoriaus specialistų. Todėl šis sprendimas nėra lemiamas Asociacijos teiginiui pagrįsti.

- 294 Dėl galimos grėsmės viešiesiems finansams Asociacija nurodo būtent Prancūzijos *Code de la sécurité sociale* L 162-13-2 straipsnį, pagal kurį laboratorijų vadovai analizę ir tyrimus turi atlikti laikydamiesi griežčiausio taupumo, atitinkančio tikslų reikalavimų vykdymą. Tačiau reikia konstatuoti, kad Asociacijos raštuose visai neužsiminta apie galimą grėsmę viešiesiems finansams. Be to, Komisija teisingai tvirtina, kad, pirma, valstybinėms ar sveikatos draudimo kontroliuojamoms ligoninėms suteiktos nuolaidos galėjo būti tik naudingos viešiesiems finansams. Antra, ji teisingai tvirtina ir tai, kad jeigu būta piktnaudžiavimo atvejų pagal laboratorijų ir privačių ligoninių konvencijas, nes šios ligoninės galėjo gauti nuolaidų ir kartu susigrąžinti nomenklatūroje nustatytą kainą, tai buvo teisės aktų trūkumas, kurį reikėjo šalinti kitais būdais nei Asociacijos kišimusi, kai nuolaidos buvo leidžiamos pagal įstatymą. Beje, pažymėtina, kad, kaip iš esmės nurodė Komisija (ginčijamo sprendimo 197 konstatuojamoji dalis), jeigu Asociacija manė, kad dėl pačių nuolaidų kyla sukčiavimo problema, ji turėjo reaguoti ir dėl mažesnių nei 10 % nuolaidų.
- 295 Dėl tariamo ryšio tarp pernelyg didelių nuolaidų ir biofarmacininkų profesinio nepriklausomumo, kurią Asociacija taip pat užtikrina, pažymėtina, kad jos argumentai yra tik paprasti teiginiai, nepagrįsti jokiais įrodymais, paaiškinančiais neakivaizdų ryšį tarp šių dviejų aspektų.
- 296 Antra, Komisijos ginčijamame sprendime cituotose laiškų ištraukose nuolat nurodoma aplinkybė, kad nuolaidos turi būti nustatytos „taktiškai ir su saiku“ ir kad tam tikro procentinio dydžio, žinoma, pakankamai didelės nuolaidos (dažnai nuo 30 % iki 50 %), „nedaro garbės profesijai“ ar „gali rodyti profesijos narių solidarumui prieštaraujantį elgesį“.
- 297 Kaip Komisija tvirtina ginčijamo sprendimo 179 konstatuojamojoje dalyje, nuoroda į CSP R 4235-75 straipsnį, pagal kurį honorarai turi būti nustatyti „taktiškai ir su saiku“, susijusi tik su sutartimis tarp laboratorijų, t. y. dėl „su perdavimais susijusių honorarų“, o ne su laboratorijų ir kitų įstaigų sutartimis, apie kurias kalbėdama Asociacija vis dėlto ne kartą rėmėsi šia nuoroda.
- 298 Be to, ginčijamo sprendimo 175–179 konstatuojamosiose dalyse Komisija tvirtina, kad sąvoka „taktiškai ir su saiku“ siejama su pernelyg didelių honorarų grėsme pagal biofarmacininkams taikytinus teisės aktus, palyginti su kitiems sveikatos priežiūros specialistams taikytiniais įstatymo straipsniais, o šiai analizei Asociacija konkrečiai neprieštaravo.
- 299 Trečia, dėl aplinkybės, kad viena iš Asociacijos užduočių – užkirsti kelią nesąžiningos konkurencijos grėsmei, Komisija teisingai teigia, jog nepakanka to, kad Asociacija tai abstrakčiai nurodo. Iš tikrųjų tokią grėsmę lemia ne tik nuolaidos dydis, ypač tokiomis aplinkybėmis, kai pačios Asociacijos nurodytose ataskaitose, t. y., pirma, 2008 m. rugsėjo 23 d. M. Ballereau Prancūzijos sveikatos, jaunimo, sporto ir asociacijų veiklos ministrui pateiktoje ataskaitoje dėl biomedicinos reformos projekto ir, antra, 2006 m. balandžio mėn. *Inspection générale des affaires sociales française* (IGAS) (Prancūzijos generalinė socialinių reikalų inspekcija) narių F. Lalande, I. Yeni ir C. Laconde pateiktoje Ataskaitoje Nr. 2006 045, teigiama, kad Prancūzijoje mokamos kainos yra didesnės nei kitose valstybėse narėse. Ši išvada lieka galioti, nors Asociacija teisingai teigia, jog antrosios ataskaitos išvados išsamesnės ir jomis pripažįstama, kad negalima lyginti biomedicinos veiksmų, kurie apima kelis etapus ir todėl yra sudėtingesni, kainos Prancūzijoje ir kitose Sąjungos šalyse paprastai taikomų kainų. Iš tikrųjų Komisijos išvada, kad laboratorijos turi tam tikrą laisvę taikyti nuolaidas, jeigu jos nedirba nuostolingai, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 186 konstatuojamojoje dalyje, grindžiama ir kelių farmacininkų atsakymais į Komisijos klausimyną, pagal kuriuos kainos visiškai padengia sąnaudas.
- 300 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad devintojo ieškinio pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

– Dėl pirmos dalies

- 301 Pirma, anot Asociacijos, Komisijos užfiksuoti Asociacijos kišimosi veiksmai nuolaidų srityje nėra reikšmingi, nes tyrimo laikotarpiu nuo 2003 m. gruodžio mėn. iki 2008 m. pabaigos, t. y. daugiau nei per 5 metus, Komisija surado tik 18 laiškų, o realiai 14 iš jų susiję su sutartimis ir 3 su prašymais pateikti informacijos. Atsižvelgiant į tai, kad Prancūzijoje yra 4 270 laboratorijų, tai sudarė 0,3 % laboratorijų, dėl kurių imtasi veiksmų, per 5 metus.
- 302 Antra, ginčijamo sprendimo 185 konstatuojamojoje dalyje Komisija klaidingai nusprendė, kad Asociacijos tikslas nuolaidų srityje – apsaugoti mažas laboratorijas ir nuolat pulti grupes, nes laboratorijos, dėl kurių imtasi veiksmų, 11 iš 18 laiškų atveju buvo mažos struktūros ir tik 3 atvejais laišakai siūsti regiono tinklui priklausančioms SEL, o 1 laiškas siūstas specializuotai laboratorijai ir 3 – laboratorijų grupėms. Taigi aiškiai matyti, kad nuolaidų srityje Asociacija siekė ne nuolat pulti laboratorijų grupes, o apsaugoti visuomenės sveikatą užtikrindama biofarmacininko profesinio nepriklausomumo principo laikymąsi, kad būtų išsaugota biomedicininų veiksmų kokybė.
- 303 Trečia, Asociacijos veiksmų dėl nagrinėjamų sutarčių analizė nepatvirtina Komisijos išvadų. Ginčijamo sprendimo 161 ir 162 konstatuojamosiose dalyse Komisija jos atžvilgiu rėmėsi dviejų laboratorijų konvencijomis dėl honorarų pasidalijimo, dėl kurių CCG pateikė palankią nuomonę. Tada ginčijamo sprendimo 159, 163 ir 164 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė tris konvencijas, sudarytas tarp laboratorijų ir privačių sveikatos priežiūros įstaigų, o tai yra privilegijuoto vykdymo sutartys arba sutartys su praktikuojančiais gydytojais, pagal kurias nuolaidos leidžiamos, tačiau kaina nėra laisvai nustatoma, nes jai taikoma biomedicininų veiksmų nomenklatūra. Keldama klausimą dėl nomenklatūroje nustatytos kainos nuolaidos, kurią sudarė 15 %–48 %, CCG veikė neperžengdama teisės aktuose jai nustatytų užduočių ribų, siekdama profesinės etikos taisyklių laikymosi, nes buvo grėsmė, kad bus pakenkta viešiesiems finansams. Kituose Komisijos nurodytuose susitarimuose, sudarytuose su viešosiomis sveikatos priežiūros įstaigomis (ginčijamo sprendimo 147–151 ir 153 konstatuojamosios dalys) ir sveikatos draudimo įstaigomis (ginčijamo sprendimo 144, 145 ir 152 konstatuojamosios dalys), buvo nustatytos pacientams nenaudingos nuolaidos, kurias taikant negalima užtikrinti geriausios priežiūros paslaugų kokybės, tačiau kurios potencialiai patvirtina nesąžiningos konkurencijos veiksmus. Būtent vykdydama *a posteriori* kontrolę CCG šioms laboratorijoms pateikė pastabas, kuriomis priminė CPR 4235-75 straipsnyje nustatytus principus, bet nesiuntė „persekojamųjų“ laiškų ir niekada nenaudojo savo įgaliojimų drausminės atsakomybės srityje.
- 304 Komisija ginčija Asociacijos argumentus ir iš esmės primena, kad Asociacijos padarytas pažeidimas nuolaidų srityje yra pažeidimas dėl tikslo.
- 305 Šiuo klausimu primintina, jog iš teismo praktikos matyti, kad SESV 101 straipsnio 1 dalyje vartojamos sąvokos „susitarimas“, „įmonių asociacijų sprendimai“ ir „suderinti veiksmai“ subjektyviai suvokiamos kaip tokio paties pobūdžio susitarimai, kurie skiriasi tik savo intensyvumu ir pasireiškimo formomis (žr. 2009 m. birželio 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *T-Mobile Netherlands ir kt.*, C-8/08, Rink. p. I-4529, 23 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 306 Be to, kalbant apie antikonkurencinio suderintų veiksmų pobūdžio vertinimą, be kita ko, reikia vadovautis jais siekiamais objektyviais tikslais ir jų ekonominėmis bei teisinėmis aplinkybėmis (šiuo klausimu žr. 305 punkte minėto Sprendimo *T-Mobile Netherlands ir kt.* 27 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 307 Teismo praktikoje nurodyta, kad „pažeidimas dėl susitarimo tikslo“ ir „pažeidimas dėl susitarimo poveikio“ skiriasi tuo, jog tam tikros susitarimo tarp įmonių formos dėl paties savo pobūdžio gali būti laikomos žalingomis normaliai konkurencijai veikti (305 punkte minėto Sprendimo *T-Mobile Netherlands ir kt.* 29 punktą ir 61 punkte minėto Sprendimo *Allianz Hungária Biztosító ir kt.* 35 punktą).

- 308 Taigi pripažįstama, kad tam tikri slapti veiksmai, kaip antai lemiantys horizontalų kainų nustatymą karteliuose, gali būti laikomi darančiais tokią didelę neigiamą įtaką kainai, prekių kiekiui ar kokybei ir paslaugoms, kad gali būti pripažįstama, jog taikant SESV 101 straipsnio 1 dalį neverta įrodinėti, kad tais veiksmais daromas konkretus poveikis rinkai (šiuo klausimu žr. 1985 m. sausio 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Clair*, 123/83, Rink. p. 391, 22 punktą).
- 309 Jeigu atlikus tam tikros rūšies įmonių veiksmų derinimo analizę neatskleidžiamas pakankamai kenksmingas tokių veiksmų poveikis konkurencijai, tuomet reikia nagrinėti jų pasekmes ir, kad jie būtų uždrausti, įrodyti, jog konkurencija iš tikrųjų buvo smarkiai trukdoma, ribojama arba iškraipoma (61 punkte minėto Sprendimo *Allianz Hungária Biztosító ir kt.* 34 punktas ir nurodyta teismo praktika).
- 310 Siekiant įvertinti, ar įmonių susitarimas arba įmonių asociacijos sprendimas yra pakankamai kenksmingas, kad galėtų būti laikomas konkurencijos ribojimu „dėl tikslo“, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį, reikia išnagrinėti jo nuostatų turinį, siekiamus tikslus ir ekonominį bei teisinį taikymo kontekstą. Vertinant tą kontekstą taip pat reikia atsižvelgti į prekių ar paslaugų, kuriems jis taikomas, pobūdį, į realias nagrinėjamos rinkos ar rinkų veikimo sąlygas ir struktūrą (šiuo klausimu žr. 61 punkte minėto Sprendimo *Allianz Hungária Biztosító ir kt.* 36 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 311 Šiuo atveju pirmiausia primintina, kad iš aštuntojo ieškinio pagrindo nagrinėjimo matyti, jog Komisija nepadarė klaidos, kai nusprendė, kad Asociacijos veiksmai nuolaidų srityje susiję su taikytinų teisės aktų plačiu aiškinimu, todėl Komisija teisėtai jį galėjo vertinti atsižvelgdama į SESV 101 straipsnio 1 dalį.
- 312 Paskui, būtent iš ginčijamo sprendimo 5 skyriaus 1 skirsnio ir šio sprendimo 274 punkte cituotos 7 skirsnio pastraipos matyti, jog Komisija remiasi rašytiniais įrodymais, kad pagrįstą išvadą, jog padarytas pažeidimas dėl tikslo, nes sudarytas horizontalus kainų susitarimas, nors 754 konstatuojamojoje dalyje dėl pažeidimo sunkumo ji pripažįsta, kad tai nėra įprastas atvejis.
- 313 Taigi, anot Komisijos, šis pažeidimas pradėtas daryti, kai 2003 m. gruodžio 11 d. CCG administracijos susirinkime priimtas sprendimas, be kita ko, nurodytas ginčijamo sprendimo 139 ir 662 konstatuojamosiose dalyse, kuriuo siekta nustatyti „tam tikras taisykles dėl finansinių sąlygų, kurios turi būti įtrauktos į laboratorijų sudarytas bendradarbiavimo sutartis“. Šiuo klausimu Komisija teisingai nusprendė, kad šis sprendimas nesusijęs su Prancūzijos valstybės Asociacijai patikėtomis viešųjų paslaugų užduotimis priimti sprendimus šioje srityje.
- 314 Komisija nurodo ir 2004 m. balandžio 15 d. CCG administracijos susirinkimo protokolą, iš kurio matyti, jog prieš „priimdama sprendimą dėl šių skirtingų sutarčių ir konvencijų“ ši nusprendė gauti informacijos iš tam tikrų specializuotų įstaigų apie biomedicinos laboratorijų bendrą vidutinį pelningumą.
- 315 Kitas esminę reikšmę turintis dokumentas – 2005 m. rugsėjo 14 d. CCG administracijos susirinkimo protokolas, nurodytas 141 ir 666 konstatuojamosiose dalyse ir jau minėtas nagrinėjant aštuntąjį ieškinio pagrindą (žr. šio sprendimo 263 punktą). Anot Komisijos, tame susirinkime Asociacija oficialiai įtvirtino savo politiką. Kaip nurodyta ginčijamame sprendime, šiame protokole dėl laboratorijos ir universitetinės ligoninės sudarytos sutarties užfiksuota, kad „Taryba patvirtina ankstesniuose raštuose pateiktas pastabas, t. y. kad kiekviena nuolaida turi būti nustatoma taktiškai ir su saiku, o didesnė nei 10 % procentų nuolaida nedaro garbės mūsų profesijai“ ir kad „tokia nuolaida neturi būti taikoma“.
- 316 Reikia konstatuoti, kad, išskyrus bendro pobūdžio argumentą, jog jos veiksmais taikomas įstatymas, Asociacija nepateikia argumentų dėl nagrinėjamų protokolų ir aplinkybės, kad iš jų matyti, jog ji priėmė sprendimą imtis veiksmų dėl bendradarbiavimo sutarčių sąlygų ar laboratorijų klientams

suteiktų nuolaidų. Vis dėlto tai yra svarbūs dokumentai Komisijos surinktų įrodymų grandinėje visų pirma dėl to, kad iš jų galima nustatyti, jog Asociacijos organai priėmė sprendimą prieštarauti tam tikro dydžio nuolaidoms.

- 317 Be to, grįsdama išvadą dėl veiksmų, kuriais nustatyta minimali kaina (arba maksimalus nuolaidų dydis), Komisija remiasi visais nuo 2004 m. iki 2008 m. siųstais laiškais. Bendrojo Teismo prašymu Komisija pateikė kelių šių laboratorijoms siųstų laiškų ir Asociacijos vidaus susirinkimų, kuriuose kaskart buvo primenama, kad kiekviena 10 % ribą viršijanti nuolaida, paprastai vadinta „kainos sumažinimu“, nedaro garbės profesijai ir gali rodyti profesijos narių solidarumui prieštaraujantį elgesį, protokolų kopijas.
- 318 Be to, ginčijamo sprendimo 146 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodo Asociacijos ir SEL *Eimer* vienos kitai siųstus laiškus, kuriuose Asociacija reiškė susirūpinimą dėl suteiktų nuolaidų dydžio ir dėl kurių *Direction générale de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes française* (DGCCRF) (Prancūzijos konkurencijos, vartojimo ir kovos su sukčiavimu generalinis direktoratas), į kurią Asociacija kreipėsi, 2009 m. pranešė, jog nagrinėjamų laiškų siuntimas gali būti analizuojamas kaip veiksmai, kurių „potencialus tikslas ar poveikis yra įmonių komercinės laisvės apribojimas jas skatinant atlikti su tarifais susijusius veiksmus neatsižvelgiant į faktines sąnaudas“.
- 319 Kiti ginčijamame sprendime nurodyti laišakai taip pat patvirtina Komisijos analizę, nes jie susiję su situacijomis, kaip antai nurodytosiomis ginčijamo sprendimo 150 ir 160 konstatuojamosiose dalyse, kai Asociacija nesiėmė veiksmų dėl nustatytų mažesnių nei 10 % nuolaidų.
- 320 Maža to, Asociacija nepateikia argumentų ir dėl ginčijamo sprendimo 155–158 konstatuojamosiose dalyse aptartų laiškų, kuriuos ji ir laboratorijos siuntė vienos kitoms, susijusių su Asociacijos kišimusi dėl sutarčių dėl biomedicininų tyrimų darbo medicinos srityje. Taigi, kaip Komisija primena ginčijamo sprendimo 155 konstatuojamojoje dalyje, o Asociacija šio klausimo neginčijo, sveikatos draudimo įstaigos tokių tyrimų nekompensuoja, todėl jų kaina laisvai nustatoma ir deryboms dėl šios kainos taikoma CDC nustatyta bendra kainų nustatymo laisvės tvarka.
- 321 Bendrasis Teismas mano, jog šio sprendimo 313–320 punktuose nurodyti įrodymai patvirtina, kad įmonių Asociacijos sprendimas aiškintinas kaip horizontalus netiesioginio kainų nustatymo susitarimas, kuriuo rinkos dalyviams nustatytas leidžiamas maksimalus nuolaidų dydis, t. y. 10 %, taikomas pagal sutartis kompensuojamai kainai, tokiomis aplinkybėmis, kai iki 2010 m. pagal įstatymą laboratorijos turėjo teisę taikyti mažesnes kainas.
- 322 Todėl atsižvelgdama į ginčijamame sprendime aprašytas ekonomines ir teisineis aplinkybes, būtent tai, kad reglamentuotoje ir saugomoje biomedicininų tyrimų paslaugų rinkoje palikta nedidelė kainų konkurencijos galimybė (t. y. taikyti nuolaidas už darbo medicinos srityje atliktus tyrimus) tarp laboratorijų ir su stacionaraus gydymo įstaigomis ar socialinio draudimo įstaigomis, Komisija teisingai nusprendė, kad ginčijamame sprendime nurodytais Asociacijos sprendimais ir inkriminuojamais veiksmais siekta nustatyti rinkos kainas ir jų antikonkurencinis tikslas neginčytinas. Todėl, remdamasi šio sprendimo 308 punkte nurodyta teismo praktika, Komisija galėjo juos pripažinti prieštaraujančiais SESV 101 straipsnio 1 daliai ir neįrodinėti jų konkretaus poveikio rinkai.
- 323 Be to, dar reikia patikslinti, jog ginčijamo sprendimo 703–706 konstatuojamosiose dalyse Komisija nusprendė, kad SESV 101 straipsnio 3 dalyje nustatytos išimties netaikytinos, nes nuo administracinės procedūros pradžios Asociacija nepateikė jokių įrodymų, leidžiančių nuspręsti, jog tos išimties taikytinos. Be to, Komisija papildomai pažymi, kad vadinamieji sunkūs apribojimai nesukuria objektyvių ekonominių privalumų ir neteikia naudos vartotojams ir kad bet kuriuo atveju iš jokios aplinkybės nematyti, kad tenkinamos SESV 101 straipsnio 3 dalies sąlygos. Šiame ieškinyje dėl šios nuostatos ginčijamame sprendime Komisijos pateikta analizė neginčijama.

- 324 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, Asociacijos argumentas, susijęs su ginčijamame sprendime nurodytų dokumentų tariamai nepakankamu skaičiumi, nėra lemiamas siekiant paneigti išvadą, kad jos elgesys ypač žalingas likusiai konkurencijai, kuri leidžiama pagal kitaip ribojančius teisės aktus.
- 325 Žinoma, nurodyta tik 18 laiškų, siųstų per 5 metus. Vis dėlto ginčijamo sprendimo 221 konstatuojamojoje dalyje Komisija teisingai tvirtina, kad toks nedidelis laiškų skaičius gali būti paaiškinamas aplinkybe, jog Asociacija įvedė drausmę.
- 326 Be to, šiomis aplinkybėmis nėra lemiamas klausimas, ar, kaip tvirtina Asociacija, nagrinėjami laiškai buvo susiję ir (ar net daugiausia) su mažomis laboratorijomis (t. y., anot Asociacijos, taip buvo 11 iš 18 atvejų). Nors Komisijos atsakymas į šį argumentą, kad tai paprasčiausias Asociacijos politikos nenuoseklumo įrodymas, iš tikrųjų nėra įtikinamas, reikia pažymėti, jog konkretūs Asociacijos veiksmai, susiję su laboratorijomis, kuriais ji mėgino nustatyti ribojamąją kainų konkurencijos politiką, nėra mažiau neteisėti atsižvelgiant į tai, ar ji taikoma mažoms, ar didelėms laboratorijoms.
- 327 Dėl likusios dalies, t. y. dėl Asociacijos argumento, kad jos tikslas nuolaidų srityje buvo apsaugoti visuomenės sveikatą užtikrinant biofarmacininko profesinio nepriklausomumo principo laikymąsi, o ne apsaugoti mažas laboratorijas, pažymėtina, kad, kaip matyti iš išnagrinėto aštuntojo ieškinio pagrindo ir devintojo ieškinio pagrindo antros dalies, Asociacijos veiksmai nuolaidų srityje grindžiami plačiu teisės aktų aiškinimu. Tačiau, kadangi Asociacija šioje srityje neturi teisės priimti teisės aktų, ji turėjo veikti griežtai laikydamosi įstatymo nustatytų ribų. Bet kuriuo atveju aplinkybė, kad Asociacija galėjo siekti teisėto tikslo, nereiškia, kad jos veiksmai nuolaidų srityje negali būti laikomi tokiais, kuriais siekiama tikslo riboti konkurenciją (šiuo klausimu žr. 2008 m. lapkričio 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Beef Industry Development Society ir Barry Brothers, C-209/07*, Rink. p. I-8637, 19–21 punktus), jeigu toks tikslas įrodytas, o šiuo atveju neginčytina, kad taip yra.
- 328 Be to, aplinkybė, kad Asociacija galiausiai pateikė palankią nuomonę dėl tam tikrų honorarų pasidalijimo atvejų, nepaneigia jos pradinių kišimosi veiksmų, dėl kurių priimtas konkurenciją ribojantis sprendimas, neteisėto pobūdžio.
- 329 Dėl klausimo, ar Komisija vartoja pernelyg griežtus žodžius, kai nurodo „persekiojamųjų laiškų“ siuntimą, iš ginčijamame sprendime pateiktų pavyzdžių matyti, kad Asociacija bent dviem atvejais, gavusi atitinkamos laboratorijos pastabas dėl tam tikrų suteiktų nuolaidų (žr. ginčijamo sprendimo 150 ir 159 konstatuojamosiose dalyse cituotus pavyzdžius), pakartojė savo poziciją. Be to, klausimas, ar buvo siunčiami persekiojamieji laiškai, o gal net aiškus reikalavimas pakeisti sutartis, neturi lemiamos reikšmės vertinimui, ar padarytas SESV 101 straipsnio pažeidimas dėl tikslo.
- 330 Tas pats pasakytina ir dėl klausimo, kiek Asociacija grasino panaudosianti savo drausminius įgaliojimus reaguodama į tai, ką ji laikė nukrypimais. Vis dėlto reikia pažymėti, kad atsižvelgiant į pirmiau išnagrinėtus įrodymus negalima neigti, jog Asociacija netiesiogiai užsiminė apie tų įgaliojimų naudojimo galimybę, kai atkreipė dėmesį į galimą profesiniam solidarumui prieštaraujančių veiksmų buvimą.
- 331 Galiausiai, dėl aplinkybės, kad tam tikri Asociacijos kišimosi atvejai susiję su susitarimais, pagal kuriuos galėjo būti atliekami nesąžiningos konkurencijos veiksmai, pažymėtina, kad šis argumentas jau išnagrinėtas šio ieškinio pagrindo antroje dalyje. Šiuo klausimu nurodyta, jog tai tik abstraktus Asociacijos argumentas, dėl kurio minėtuose laiškuose nėra jokių konkrečių įrodymų, patvirtinančių nesąžiningą konkurenciją.
- 332 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad reikia atmesti devintojo ieškinio pagrindo pirmą dalį, todėl ir visą devintąjį ieškinio pagrindą.

Dėl vieno ir tęstinio pažeidimo ginčijimo

- 333 Anot Komisijos, atrodo, jog Asociacija dublike pirmą kartą ginčija tai, kad pažeidimas yra vienas ir tęstinis, taigi pateikia naują nepriimtina pagrindą. Be to, jos nuomone, Asociacija nepateikė jokių argumentų šiam tariamam pagrindui pagrįsti, todėl jis nepriimtinas ir dėl šios priežasties.
- 334 Šiuo klausimu reikia priminti, kad iš kartu skaitomų Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto ir 48 straipsnio 2 dalies nuostatų matyti, jog ieškinyje turi būti nurodytas bylos dalykas ir teisinių pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka, o vykstant procesui negalima pateikti naujų pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie grindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Tačiau pagrindas, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai papildo anksčiau pradiniame ieškinyje nurodytą pagrindą ir su juo yra glaudžiai susijęs, yra priimtinas (žr. 2008 m. birželio 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Alferink ir kt. prieš Komisiją*, T-94/98, Rink. p. II-1125, 38 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 335 Šiuo atveju dublike Asociacija ginčija, kad esą buvo bendras planas, kuris „yra vienas ir tęstinis pažeidimas“. Tai dirbtinė konstrukcija, kurios faktinių aplinkybių analizė nepatvirtina.
- 336 Reikia išnagrinėti, ar tiek, kiek galima iš šių argumentų daryti išvadą, kad ginčijama, jog pažeidimas yra vienas ir tęstinis, tai yra naujas ieškinio pagrindas.
- 337 Šiuo klausimu bendras planas netiesiogiai nurodytas dviejose ieškinio pastraipose, o tai yra Komisijos analizės dėl vieno ir tęstinio pažeidimo buvimo pagrindinis elementas.
- 338 Pirma, ieškinyje pateiktame septintajame ieškinio pagrinde Asociacija teigia, kad Komisija peržengė įgaliojimo atlikti patikrinimą ribas, kai per patikrinimą paėmė tam tikrus su kainomis susijusius dokumentus, todėl pažeidė jos teisę į gynybą. Be to, dublike Asociacija teigia, kad Komisija mėgino dirbtinai ir *a posteriori* susieti laboratorijų grupių ir nuolaidų keliamą problematiką kaip bendrą planą, kad pateisintų per patikrinimą surinktų įrodymų naudojimą.
- 339 Antra, ieškinyje pateikto devintojo ieškinio pagrindo pirmoje dalyje Asociacija ginčija Komisijos argumentą, kad jos pagrindinis tikslas nuolaidų srityje buvo poveikis grupėms, nes laiškai, kuriais remtasi, siūsti daugybei mažų laboratorijų.
- 340 Ieškinyje pateiktas devintasis ieškinio pagrindas susijęs su klausimu, ar Komisija pakankamai teisiškai įrodė SESV 101 straipsnio pažeidimą, kiek jis susijęs su nuolaidų politika. Asociacija remiasi tuo, kad jos laiškai dėl nuolaidų siūsti daugybei mažų laboratorijų, pirmoje dalyje tik tvirtindama, kad Komisija neteisingai nusprendė, jog siekdama apsaugoti mažų laboratorijų interesus ji mėgino nustatyti minimalią kainą biomedicininį tyrimų paslaugų rinkoje.
- 341 Reikia konstatuoti, kad ieškinyje nei septintajam ieškinio pagrindui pagrįsti pateiktuose argumentuose, nei devintojo ieškinio pagrindo pirmoje dalyje Asociacija nenurodė, bent netiesiogiai, kad ginčija tai, jog padarytas vienas ir tęstinis pažeidimas.
- 342 Šiomis aplinkybėmis negalima nuspręsti, kad pirmą kartą dublike pateiktas ieškinio pagrindas, kuriame ginčijama, kad padarytas vienas ir tęstinis pažeidimas, papildo anksčiau ieškinyje nurodytą pagrindą. Atsižvelgiant į tai, kad šis ieškinio pagrindas pateiktas pavėluotai, jį reikia pripažinti nepriimtinu.

Išvada dėl Sprendimo „Wouters“ taikytinumo ir ieškinio pagrindų, kuriais grindžiamas prašymas panaikinti

- 343 Šiame nagrinėjimo etape dar reikia nuspręsti dėl Sprendimo *Wouters* taikytinumo šioje byloje.

- 344 Iš išnagrinėtų antrojo ir trečiojo ieškinio pagrindų matyti, kad Asociacijos veiksmai dėl SEL pareigos pranešti susiję, pirma, su jos nepagrįstu reikalavimu SEL veiklos laikotarpiu padarytiems pakeitimams taikyti sustabdymo sąlygą ir šiuo klausimu pakeisti tam tikrų bendrovių dokumentus ir, antra, su prašymais pateikti pagal įstatymą nereikalaujamos informacijos, o jos nepateikus grasinta nuobaudomis, be kita ko, *Labco* grupės SEL, kurias Asociacijos vadovaujantys organai nurodė kaip keliančias grėsmę.
- 345 Bet kuriuo atveju šie veiksmai viršija konsultacinio vaidmens, kurį Asociacija atlieka per prefekto vykdomas patvirtinimo procedūras, ribas; šių veiksmų nepateisina ir aplinkybė, kad tvarkydama sąrašą Asociacija atsižvelgia į prefektūros nutarimus, nes šiai užduočiai taikomos atskiros nuostatos. Taigi Asociacija negali teigti, kad veikia paprasčiausiai kaip prefekto įgaliojimus šiuo klausimu papildantis subjektas. Be to, kaip teisingai teigia Komisija, Asociacija neturi įgaliojimų priimti teisės aktus.
- 346 Iš išnagrinėto trečiojo ieškinio pagrindo matyti ir tai, kad prašymams pateikti informacijos apie SEL akcijų judėjimą Asociacijos taikytų taisyklių griežtas aiškinimas negali būti pateisinamas jos užduotimi *a posteriori* tikrinti teisės nuostatas. Taigi siekiant išvengti SESV 101 straipsnio 1 dalies taikymo, kiek tai susiję su nagrinėjamais veiksmais, negalima remtis argumentu, kad jų galimas konkurenciją ribojantis poveikis būtinas geram profesijos, organizuojamos pagal įstatymą, vykdymui, kaip tai buvo nuspręsta dėl tam tikrų advokatų asociacijos priimtų taisyklių šio sprendimo 21 punkte minėto Sprendimo *Wouters* 109 ir 110 punktuose.
- 347 Maža to, Asociacijos veiksmai dėl laboratorijų grupių vystymosi, nagrinėti ketvirtajame ir penktajame ieškinio pagrinduose, ar su nuolaidomis susiję veiksmai analizuojami taip pat. Žinoma, vykdydama teisės aktuose nustatytas užduotis Asociacija turi užtikrinti profesinės etikos pareigų vykdymą, be kita ko, biofarmacininkų nepriklausomumo gynimą ir visuomenės sveikatos gerinimą. Vis dėlto ji turi veikti neperžengdama teisės aktų leidėjo ir viešojo administravimo subjektų teisės aktuose nustatytą ribų, o pati Asociacija neturi įgaliojimų priimti teisės aktus. Todėl, kai ji veikia remdamasi kitokiu nei pažodinis teisės aktų aiškinimu ar net laikydamosi tam tikros strategijos nustato labiausiai ribojantį aiškinimą, negali būti išvengta SESV 101 straipsnio 1 dalies taikymo tokiems veiksams, remiantis argumentu, kad šie veiksmai susiję su siekiamu teisėtu tikslu. Šiuo klausimu Komisija teisingai nusprendė, kad privataus juridinio asmens atstovaujantieji organai negali išplėsti įstatymo teikiamos apsaugos apimties, kad apsaugotų grupės interesus, jeigu teisės aktų leidėjas nustatė teikiamos apsaugos ribas ir paliko tam tikros konkurencijos galimybę.
- 348 Taigi šio sprendimo 21 punkte minėtame Sprendime *Wouters* įtvirtinti principai neleidžia bendrai nuspręsti, kad ginčijamame sprendime nurodytiems Asociacijos ribojamiesiems veiksams netaikomas SESV 101 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas.
- 349 Vadinasi, reikia atmesti pirmąjį ieškinio pagrindą.
- 350 Todėl reikia atmesti visus reikalavimus dėl panaikinimo.

2. Dėl papildomo prašymo sumažinti baudą

- 351 Primintina, kad Komisijos priimtų sprendimų teisėtumo kontrolę papildoma neribota jurisdikcija, kuri Sąjungos teismui suteikta pagal Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnį, remiantis EB 261 straipsniu. Ši jurisdikcija, be paprastos sankcijos teisėtumo kontrolės, teismui suteikia teisę pakeisti Komisijos vertinimą savuoju, todėl ir panaikinti, sumažinti ar padidinti skirtą vienkartinę arba periodinę baudą.
- 352 Todėl naudodamasis neribota jurisdikcija Bendrasis Teismas savo sprendimo priėmimo dieną turi įvertinti, ar ieškovėms buvo skirta bauda, kurios dydis teisingai atspindi nagrinėjamo pažeidimo sunkumą ir trukmę (šiuo klausimu žr. 2012 m. rugsėjo 27 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Shell Petroleum ir kt. prieš Komisiją*, T-343/06, 117 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

- 353 Vis dėlto reikia pabrėžti, kad naudojimasis neribota jurisdikcija neprilygsta patikrinimui savo iniciatyva, ir priminti, kad Sąjungos teismuose vyksta rungimosi procesas (57 punkte minėto Sprendimo *Chalkor prieš Komisiją* 64 punktą).
- 354 Šiuo atveju, kaip nurodyta šio sprendimo 11 punkte, nustatydamas baudos dydį Komisija taikė gairių 37 punktą. Šiame punkte nustatyta:
- „Nors šiose Gairėse nurodomas bendras baudų apskaičiavimo metodas, tam tikros bylos ypatumai ar būtinybė siekti atgrasomojo poveikio konkrečioje byloje gali pateisinti Komisijos nukrypimą nuo šių metodų ar nuo 21 punkte nustatytų apribojimų.“
- 355 Matyti, kad ginčijamo sprendimo 769 konstatuojamojoje dalyje Komisija abstrakčiai nustatė 5 milijonų EUR baudą, nors joje mini veiksnius, į kuriuos atsižvelgė nustatydamas baudą. Baudos dydžio pasirinkimas paaiškinamas ginčijamo sprendimo 746–772 konstatuojamosiose dalyse. Iš jų matyti, kad Komisija ją nustatė atsižvelgdama į tai, kad pažeidimas labai sunkus, kad jis susijęs su reikšminga rinka, į aplinkybę, kad ši byla yra pirmasis atvejis, kai galima taikyti Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 4 dalį, ir į tai, kad gali būti, jog Asociacijos nariai nevisiškai suvokė taikytinų nuostatų apimtį. Ji atsižvelgė ir į tai, kad nagrinėjami veiksmai nebuvo slapti. Dėl vieno ir tęstinio pažeidimo trukmės Komisija nustatė, kad iš viso pažeidimas truko 6 metus, iš kurių dėl 2 metų ir 11 mėnesių įrodyti abu neteisėto elgesio epizodai. Galiausiai, Komisija atmetė Asociacijos nurodytas lengvinančias aplinkybes.
- 356 Pirmiausia Bendrasis Teismas nurodo, jog Asociacija neginčija to, kad bauda nustatyta abstrakčiai. Šiuo aspektu, nors ir pageidautina, kad ginčijamame sprendime Komisija pateiktų motyvų dėl skaičių, leidžiančių įvertinti, kaip atsižvelgta į baudos dydžiui nustatyti reikšmingus skirtingus parametrus, tame sprendime nėra motyvavimo stokos, nes Komisija nurodė vertinimo elementus, kurie jai leido nustatyti pažeidimo sunkumą ir trukmę (žr. 2002 m. spalio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P-C-252/99 P ir C-254/99 P, Rink. p. I-8375, 463–464 punktus ir nurodytą teismo praktiką).
- 357 Taigi, nors Asociacija neginčija gairių 37 punkto taikymo, ji prašo sumažinti baudą dėl kelių priežasčių.
- 358 Pirma, anot Asociacijos, šiuo atveju bauda neturėjo būti skirta, remiantis Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalimi. Ar bent, jeigu bauda turėjo būti skirta, ji turėjo būti simbolinė, nes tai būtų buvusi pakankamai atgrasanti ir proporcinga priemonei profesinei asociacijai, kuriai patikėtoms su viešąja paslauga susijusios užduotys ir kuri nesiekia pelno. Ji primena ir tai, kad galimos baudos atgrasomąjį poveikį pašalina priimtas Nutarimas Nr. 2010-49 nuolaidų srityje. Galiausiai, Komisija jai turėjo taikyti tokį patį požiūrį, kokį taikė Belgijos architektų organizacijai 2004 m. birželio 24 d. Sprendime (byla COMP / A.38549 – Belgijos architektų organizacija), kuriai už horizontalų kainų susitarimą skirta tik 100 000 EUR bauda.
- 359 Šiuo klausimu, nors Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje, pagal kurią Komisija gali skirti baudą, bet tai tikrai nėra konstatuoto pažeidimo logiškas ir savaiminis padarinys, jai paliekama diskrecija nuspręsti, ar skirti baudą, ar ne, kai ji konstatuoja SESV 101 straipsnio pažeidimą, negalima nuspręsti, kad šiuo atveju turėjo būti skirta simbolinė bauda ar net visai neskirta.
- 360 Dėl Belgijos architektų organizacijai skirtos 100 000 EUR baudos už tai, kad privertė savo narius taikyti minimalią kainą, primintina, jog Komisijos sprendimų praktika negali būti teisinis pagrindas skirti baudas konkurencijos srityje, o sprendimai kitose bylose, kiek tai susiję su galima diskriminacija, yra tik orientacinio pobūdžio, nes mažai tikėtina, kad tų bylų aplinkybės, kaip antai rinkos, prekės, įmonės ir atitinkami laikotarpiai, bus tapačios (žr. 2008 m. spalio 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Carbone-Lorraine prieš Komisiją*, T-73/04, Rink. p. II-2661, 92 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

- 361 Be to, tame sprendime Komisija iš pradžių nustatė 4 500 000 EUR baudos bazinę sumą, tačiau ją vis dėlto sumažino iki 100 000 EUR, nes atsižvelgė į aplinkybę, kad bauda skirta 2004 m., t. y. tada, kai ji tik pradėjo svarstymus apie konkurenciją laisvųjų profesijų sektoriuje. Tačiau tuo metu, kai Asociacija darė pažeidimus, Komisija jau buvo paskelbusi pranešimą apie konkurenciją laisvųjų profesijų sektoriuje, kuriame valstybėms narėms pateiktos rekomendacijos šiuo klausimu. Kita aplinkybė, dėl kurios šios dvi bylos skiriasi, yra tai, kad Belgijos architektų organizacija, priešingai nei Asociacija, iš karto po to, kai Komisija pradėjo procedūrą, pakeitė savo praktiką.
- 362 Dėl aplinkybės, kad šiuo atveju nustatytos baudos atgrasomąjį poveikį pašalina 2010 m. padarytas teisės akto pakeitimas, t. y. priimtas Nutarimas Nr. 2010-49, pagal kurį be išimčių uždrausta taikyti nuolaidas (žr. šio sprendimo 242 punktą), pažymėtina, jog atgrasomasis pobūdis visų pirma susijęs su galimais konkurencijos teisės pažeidimais ateityje, kurie nebūtinai turi būti susiję su tos pačios rūšies pažeidimais kaip ginčijamame sprendime nurodyti veiksmai. Be to, Asociacijos veiksmai nuolaidų srityje yra tik vienas iš dviejų vieno tęstinio pažeidimo, už kurį ginčijamame sprendime skirta bauda, epizodų. Taigi argumentas yra netinkamas.
- 363 Be to, aplinkybė, kad Asociacija nesiekia pelno ir vykdo su viešąja paslauga susijusias užduotis, nereiškia, jog konkrečiai vykdydama šias užduotis ji negali teikti pirmumo tam tikriems privatiems interesams, todėl ir šis argumentas nepateisina baudos neskyrimo ar skirtinos simbolinės baudos. Beje, tai, kad, anot Asociacijos, negalima įsivaizduoti, jog pagal įstatymą įsteigta profesinė asociacija nepaisytų Europos institucijos raginimo, yra argumentas, kuriuo tik spekuliuojama, ir šiuo klausimu jis taip pat negali būti lemiamas.
- 364 Antra, dublike Asociacija teigia, kad iš atsiliepimo į ieškinį matyti, jog Komisija klaidingai neatsižvelgė į dvi aplinkybes, leidžiančias sumažinti baudą, t. y. į jos savanorišką bendradarbiavimą dėl kainų teikiant atsakymą į prašymą pateikti informacijos, grindžiamą Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 2 dalimi, ir, antra, įgaliojimo atlikti patikrinimą ribų peržengimą, kuris pažeidžia jos teisę į gynybą. Visų pirma Bendrasis Teismas turi atsižvelgti į šį procesinį pažeidimą netgi tuo atveju, jeigu nuspręs, kad dėl jo neturi būti panaikintas ginčijamas sprendimas.
- 365 Nereikia nagrinėti Komisijos teiginio, kad šie argumentai nepriimtini, nes pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą yra pateikti pavėluotai, todėl juos reikia atmesti. Iš prašymui dėl panaikinimo pagrįsti pateiktų ieškinio pagrindų nagrinėjimo matyti, kad Komisija neperžengė įgaliojimo atlikti patikrinimą ribų ir nepažeidė Asociacijos teisės į gynybą. Dėl argumento, susijusio su tariamu Asociacijos savanorišku bendradarbiavimu teikiant 2009 m. vasario 10 d. atsakymą į 2009 m. vasario 3 d. Komisijos prašymą pateikti informacijos, Komisija teisingai teigia, kad su tarifais susijęs pažeidimo epizodas nustatytas ne dėl prisipažinimo ar dėl to, kad Asociacija savo noru apie jį pranešė, o dėl to, kad, remdamasi jau turima informacija, be kita ko, Asociacijos organų susirinkimų protokolais, Komisija paprašė daugiau informacijos apie veiksmus nuolaidų srityje.
- 366 Trečia, Asociacija nurodo tam tikras konkrečias bylos aplinkybes, kurios pateisina baudos sumažinimą.
- 367 Anot Asociacijos, jai turėjo būti taikomos lengvinančios aplinkybės atsižvelgiant į tai, kad su nuolaidomis susiję jos veiksmai padarė tik menką poveikį, kad ji nesiekė palaikyti mažųjų laboratorijų, kad jos veiksmais dėl laboratorijų vystymosi siekta apsaugoti farmacininkų nepriklausomumą ir jie atlikti pagal įstatymą, kad atitinkami veiksmai buvo viešo pobūdžio ir kad profesijos atstovų narystė privaloma.
- 368 Pirma, dėl atitinkamų veiksmų viešo pobūdžio reikia pripažinti, kad Komisija nurodo, jog į tai atsižvelgė ginčijamo sprendimo 756 konstatuojamojoje dalyje, nes nurodė, jog dėl šios priežasties šie veiksmai neturi būti laikomi ypač sunkiais.

- 369 Dėl narystės privalomo pobūdžio ginčijamo sprendimo 757 konstatuojamojoje dalyje Komisija taip pat nurodo, kad į tai atsižvelgė naudodamasi diskrecija nustatyti baudos dydį, nes įmonės gali būti laikomos atsakingomis už Asociacijos veiksmų padarinius neatsižvelgiant į realų jų dalyvavimo laipsnį. Iš tikrųjų akivaizdu, kad šis dalyvavimo laipsnis gali būti nevienodas ir kad, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 754 konstatuojamojoje dalyje, tam tikri sprendimai Asociacijos nariams galėjo būti taikomi prieš jų valią.
- 370 Vis dėlto šias aplinkybes reikia palyginti su kitais pažeidimo požymiais. Taigi su nuolaidomis susiję veiksmai yra horizontalaus kainų susitarimo forma, priskiriama prie didžiausių konkurencijos apribojimų. Dėl sprendimų, kuriais siekta trukdyti laboratorijų grupių vystymuisi, pažymėtina, kad jie yra kliūtys gamybai, techniniam vystymuisi ir investicijoms rinkoje, ir galima pagrįstai nuspręsti, kad dėl jų galėjo sulėtėti tarptautinių grupių veikla Prancūzijos rinkoje ir buvo suskaidyta vidaus rinka, kaip Komisija tai priminė ginčijamo sprendimo 755 konstatuojamojoje dalyje. Be to, atsižvelgdama į pažeidimo trukmę (žr. šio sprendimo 355 punktą), paveiktos rinkos, kuri 2008 m. įvertinta 4,4 milijardo EUR, dydį (ginčijamo sprendimo 759 konstatuojamoji dalis), ir į tai, kad Asociacijos veiksmų poveikis didelis, nes į sąrašą įrašytiems biofarmacininkams bendrai priklauso 95 % biomedicininų tyrimų paslaugų rinkos, Komisija nusprendė, kad nurodytos aplinkybės nepakeitė pažeidimo pobūdžio, t. y. kad tai yra sunkus pažeidimas.
- 371 Antra, dėl aplinkybės, kad su nuolaidomis susijęs pažeidimo epizodas padarė tik mažą poveikį ir kad, be kita ko, su nuolaidomis susijusiais veiksmais nesiekta apsaugoti mažųjų laboratorijų, primintina, jog antikonkurencinės praktikos įtaka nėra lemiamas kriterijus vertinant baudos dydžio tinkamumą ir kad kiti elementai, kaip antai ketinimo elementas, gali turėti daugiau reikšmės nei su šia įtaka susiję elementai visų pirma tada, kai pagal savo pobūdį tai yra sunkus pažeidimas, pavyzdžiui, kainų nustatymas ir rinkos padalijimas (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 13 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Schindler Holding ir kt. prieš Komisiją*, T-138/07, Rink. p. II-4819, 222 punktą ir nurodytą teismų praktiką).
- 372 Taigi iš pateikto reikalavimų dėl panaikinimo nagrinėjimo matyti, kad Komisija turi rašytinių įrodymų, patvirtinančių, pirma, Asociacijos valdymo organų ketinimą trukdyti laboratorijų grupių tam tikrų struktūrų vystymuisi ir, antra, ketinimą prieštarauti didesnėms nei 10 % nuolaidoms, o šis tikslas neturi teisinio pagrindo ir todėl negali būti pateisinamas biofarmacininkų nepriklausomumo ar visuomenės sveikatos apsauga.
- 373 Be to, Asociacijai nepavyko nuginčyti Komisijos išvados, primintos ginčijamo sprendimo 761 konstatuojamojoje dalyje, kad su nuolaidomis susiję veiksmai buvo įgyvendinti, kaip tai visų pirma matyti iš devintojo ieškinio pagrindo pirmos dalies nagrinėjimo.
- 374 Taigi Komisija nepadarė klaidos dėl to, kad nustatydamą baudos dydį nesuteikė reikšmės šioms aplinkybėms.
- 375 Trečia, dėl argumento, kad Asociacija tik aiškino įstatymą, pažymėtina, kad ji nepateikė argumentų, leidžiančių daryti kitokią nei Komisijos padarytą išvadą, kad Asociacijos įstatymo aiškinimas prieštaravo teisės aktams ir juo siekta riboti konkurenciją, kiek tai susiję su didele dalimi jai inkriminuoto vieno ir tęstinio pažeidimo aspektų. Komisija nepadarė klaidos dėl to, kad ginčijamo sprendimo 768 konstatuojamojoje dalyje nepripažino lengvinančios aplinkybės dėl Asociacijos nurodytų argumentų, susijusių su tuo, kad jos veiksmai buvo leidžiami, o gal net skatinami, viešosios valdžios institucijų ar pagal teisės aktus.
- 376 Vis dėlto šią išvadą reikia įvertinti atsižvelgiant į ginčijame sprendime (450 ir paskesnės konstatuojamosios dalys) pateiktus kaltinimus dėl SEL įstatų ir sutarčių pakeitimų įsigaliojimo.

- 377 Iš tikrųjų, nors iš šio sprendimo 128–157 punktuose išnagrinėto antrojo ieškinio pagrindo matyti, kad Komisija nepadarė vertinimo klaidos, kurią lėmė neteisingas Prancūzijos teisės aktų aiškinimas, kiek jis susijęs su SEL įstatų ir sutarčių pakeitimų jų veiklos laikotarpiu įsigaliojimu iš karto, vis dėlto šio sprendimo 155 punkte nuspręsta, jog tenka apgailestauti, kad ginčijame sprendime beveik nieko nepasakyta apie Aplinkraščio Nr. 98-585 poveikį šiomis aplinkybėmis, išskyrus 562 išnašą, kurioje paminėta tai, jog šiame aplinkraštyje pateiktas kitoks taikytinos tvarkos aiškinimas, nes nurodyta, kad „bendrovė pirmiausia turi prašyti patvirtinti pakeitimus“.
- 378 Iš tikrųjų, nors šis aplinkraštis ir pagal jį prefektų priimami nutarimai dėl patvirtinimo pakeitimo nepaneigia Komisijos analizės teisėtumo, tai yra aplinkybės, galėjusios turėti įtakos Asociacijos nuomonei, dėl kurios ji kaltinama. Neatsižvelgiant į Aplinkraščio Nr. 98-585 ir prefektų veiksmų teisėtumo klausimą dėl šio konkretaus aspekto, šios aplinkybės paaikškina Asociacijos pateikiamą dvigubos sistemos analizę: laboratorijai suteikto leidimo pakeitimui taikoma pranešimo tvarka, o kai SEL reikalingas naujas patvirtinimas, galiojimas sustabdomas. Tačiau prielaida dėl šios dvigubos sistemos ginčijame sprendime nenagrinėjama.
- 379 Todėl atsižvelgiant ir į tai, kad iš ginčijamo sprendimo 453 ir paskesnių konstatuojamųjų dalių matyti, jog keletas nuomonių, kuriomis kaltinama Asociacija, SEL atžvilgiu taikytos anksčiau nei priimtas Aplinkraštis Nr. 2005/206, šiuo atveju reikia nuspręsti, kad Komisija padarė klaidą dėl to, kad nepripažino lengvinančios aplinkybės, susijusios su šiuo konkrečiu pažeidimo epizodu, dėl dalies nagrinėjamo laikotarpio, t. y. būtent iki Aplinkraščio Nr. 2005/206 įsigaliojimo 2005 m. lapkričio 14 d.
- 380 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia pritarti kaltinimui, susijusiam su tuo, kad nustatydamas baudos dydį Komisija neatsižvelgė į tam tikras lengvinančias aplinkybes. To padariniai baudos dydžio nustatymui nagrinėjami toliau.
- 381 Reikia konstatuoti, jog šio sprendimo 376–379 punktuose nustatyta lengvinanti aplinkybė susijusi tik su viena iš keturių rūšių sprendimų, kuriais remiamasi prieš Asociaciją, t. y. dėl veiksmų, kuriais siekta trukdyti laboratorijų grupių vystymuisi, epizodo. Be to, ši aplinkybė susijusi tik su laikotarpiu, kuriuo šios rūšies aktai priimti, dalimi (nuo 2003 m. pabaigos iki 2005 m.). Tačiau Komisija turi įrodymų apie kitus laboratorijų grupių vystymosi srityje iki 2005 m. priimtus sprendimus.
- 382 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, dėl nagrinėjamos klaidos pagrįstai galima sumažinti baudą tik minimaliai. Taigi Bendrasis Teismas mano, kad sumažinus 250 000 EUR bus tinkamai į tai atsižvelgta, todėl reikia nustatyti, kad Asociacijai skirta bauda sudaro 4 750 000 EUR.
- 383 Galiausiai, dar reikia išnagrinėti Asociacijos argumentus, kad bauda neproporcinga ar netinkama dėl Asociacijos silpno finansinio pajėgumo, todėl gali būti pakenkta jos geram veikimui. Šį klausimą reikia išnagrinėti atsižvelgiant į taip perskaičiuotą baudą.
- 384 Kaip Komisija nurodo ginčijamo sprendimo 743 konstatuojamojoje dalyje, aplinkybė, kad baudos apskaičiavimo metodu neatsižvelgiama į Asociacijos silpną finansinį pajėgumą, nėra lemiamas, nes pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį leidžiama atsižvelgti į kiekvieno nario, veikiančio pažeidimo paveiktoje rinkoje, apyvartą.
- 385 Visų pirma iš ginčijamo sprendimo 744 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija skyrė baudą, remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalimi. Nagrinėjamos 2 dalies trečioje pastraipoje nustatyta, kad jei asociacijos įvykdytas pažeidimas susijęs su jos narių veikla, bauda negali viršyti 10 % visų jos narių, veikiančių šio pažeidimo paveiktoje rinkoje, bendros apyvartos. Siekiant patikrinti, ar bauda nėra pernelyg didelė, reikės atsižvelgti į šios nuostatos trečią pastraipą ir palyginti su perskaičiuota bauda.

- 386 Be to, Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 4 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta: „Jei bauda skiriama įmonių asociacijai atsižvelgiant į jos narių apyvartą ir asociacija yra nemoki, asociacija privalo pareikalauti iš savo narių įnašų baudos dydžiui padengti.“
- 387 Reikia konstatuoti, kad ginčijamame sprendime Komisijos pateiktoje analizėje aiškiai atsižvelgta į Asociacijos narių pajėgumą mokėti įnašus. Iš tikrųjų 746–751 konstatuojamosiose dalyse Komisija remiasi tuo, kad ši nuostata, įvesta Reglamentu Nr. 1/2003, yra nauja ir kad Asociacija, siedama sumokėti baudą, privalo veiksmingai reikalauti įnašų iš savo narių, nors jie nevienodai galėjo prižiūrėti valdymo organų priimtus sprendimus. Komisija taip pagrindžia, kodėl šiuo atveju ji nukrypo nuo gairėse nustatyto apskaičiavimo metodo, o Asociacija neginčija, kad taikytas gairių 37 punktą jai palankesnis nei tose gairėse nustatyto bendro metodo taikymas, kaip Komisija nurodo ginčijamo sprendimo 751 konstatuojamojoje dalyje.
- 388 Kiek tai susiję su baudos finansinio poveikio patikrinimu, Asociacija neginčija Komisijos naudotų finansinių duomenų. Iš ginčijamo sprendimo 771 konstatuojamosios dalies galima daryti išvadą, kad 2008 m. Prancūzijoje privačių biomedicininų tyrimų laboratorijoms sumokėtų honorarų 95 % vertės sudarė 4,2 milijardo EUR (o ne „4 205 033 milijonų EUR, kaip nurodyta, nors tai tik spausdinimo klaida), o naujesnių duomenų tuo metu nebuvo. Be to, iš tos 771 konstatuojamosios dalies matyti ir tai, kad Komisija atsižvelgė į 95 % visų honorarų vertės, kad neįtrauktų tų laboratorijų, kuriose yra tik vienas narys biomedikas, apyvartos, o jos sudarė apie 5 % visų privačių laboratorijų. Šie skaičiai patvirtinti ginčijamo sprendimo 23 ir 759 konstatuojamosiose dalyse, kuriose apibūdinant rinkos dydį nurodyta, kad 2008 m. privačių laboratorijų apyvarta sudarė 4,4 milijardo EUR.
- 389 Bendrajam Teismui nebuvo pateikta kitokios nei ginčijamame sprendime nurodytoji privačių biomedicininų tyrimų laboratorijų apyvartos paveiktoje rinkoje. Vis dėlto reikia akcentuoti, kad nebuvo teigiama, jog dabar ši apyvarta nebeatspindi tikrovės. Bet kuriuo atveju galima pagrįstai nuspręsti, jog pagal ją nenustatyta pernelyg didelė paveiktos rinkos vertė sprendimo priėmimo dieną.
- 390 Taigi Bendrojo Teismo sumažinta skirta bauda sudaro tik kiek daugiau nei 1 % šios apyvartos. Todėl bauda nėra pernelyg didelė.
- 391 Be to, iš bylos medžiagos nematyti, kad perskaičiuota bauda galėtų pakenkti paveiktoje rinkoje veikiančių G skyriaus narių gyvybingumui tuo atveju, jeigu ateityje iš jų bus pareikalauta įnašų.
- 392 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia panaikinti ginčijamo sprendimo 3 straipsnį, sumažinti baudą iki 4,75 milijono EUR, t. y. sumos, kurią naudodamasis savo neribota jurisdikcija Bendrasis Teismas laiko tinkama atsižvelgdamas į šios bylos aplinkybes, ypač susijusias su Komisijos nustatyto pažeidimo sunkumu ir trukme, ir į bendrus Asociacijos išteklius, kuriais ji gali naudotis, ir atmesti likusią ieškinio dalį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 393 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Bendrasis Teismas gali paskirstyti išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas.
- 394 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalį Bendrasis Teismas gali nurodyti į bylą įstojusiai šaliai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

395 Šioje byloje iš dalies priimtas tik pateiktam prašymui sumažinti baudos dydį pagrįsti subsidiariai pateiktas kaltinimas ir dėl šios priežasties sumažinta Asociacijai skirta bauda. Todėl, teisingai įvertinus bylos aplinkybes, reikia nuspręsti, kad Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir vieną dešimtąją Asociacijos patirtų bylinėjimosi išlaidų, o Asociacija padengia devynias dešimtąsias savo bylinėjimosi išlaidų.

396 *Labco* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

1. Nustatyti, kad 2010 m. gruodžio 8 d. Komisijos sprendimo C(2010) 8952 *final* dėl procedūros pagal [SESV] 101 straipsnį (byla 39510 – *Labco* / ONP) 3 straipsniu *Ordre national des pharmaciens* (ONP), *Conseil national de l'Ordre des pharmaciens* (CNOP) ir *Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens* (CCG) skirta kartu ir solidariai mokėtina bauda sudaro 4,75 milijono EUR.
2. Atmesti likusią ieškinio dalį.
3. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir vieną dešimtąją ONP, CNOP ir CCG patirtų bylinėjimosi išlaidų.
4. ONP, CNOP ir CCG padengia devynias dešimtąsias savo bylinėjimosi išlaidų.
5. *Labco* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Berardis

Czucz

Popescu

Paskelbta 2014 m. gruodžio 10 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Faktinės bylos aplinkybės ir ginčijamas sprendimas	2
Procesas ir reikalavimai	4
Dėl teisės	4
1. Dėl prašymo panaikinti	4
Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su SESV 101 straipsnio aiškinimo ir taikymo klaida atsižvelgiant į Sprendimą „Wouters“	5
Dėl ieškinio pagrindų, susijusių su veiksmais, darančiais poveikį laboratorijų grupių vystymuisi	8
Dėl pagrindų, susijusių su bendrovių, kurių vykdoma veikla yra laisvoji profesija, kapitalo formavimu ir keitimu	11
– Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, iš esmės susijusio su CCG, kaip nario profesinio nepriklausomumo, kiek tai susiję su jo minimaliomis SEL kapitalo dalimis, garanto, vaidmens nepaisymu	13
– Dėl penktojo ieškinio pagrindo, iš esmės susijusio su klaida, padaryta vertinant įstatymų leidėjo ketinimą dėl SEL kapitalo dalių išskaidymo viršijant 25 % ribą, ir su SEL kapitalo dalių išskaidymui taikytinų teisės aktų nepaisymu	17
Dėl pagrindų, susijusių su SEL pareiga pranešti bendrovės veiklos laikotarpiu	20
– Dėl antrojo ieškinio pagrindo, iš esmės susijusio su vertinimo klaida, padaryta dėl to, kad neteisingai aiškinti Prancūzijos teisės aktai, susiję su prefekto ir CCG atitinkamais vaidmenimis vykstant SEL veiklos pokyčiams	20
– Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, iš esmės susijusio su Prancūzijos teisės aktuose nustatytos pareigos pranešti taikymo srities nepaisymu ir CCG vaidmeniu vykdant užduotį a posteriori tikrinti bendrovės dokumentus	24
Dėl šeštojo ieškinio pagrindo, iš esmės susijusio su SESV 101 straipsnio aiškinimo ir taikymo klaida tiek, kiek skirtos drausminės nuobaudos sustiprina potencialius ar realius atitinkamų sprendimų padarinius	28
Dėl ieškinio pagrindų, susijusių su kaltinimais dėl kainų	30
Dėl septintojo ieškinio pagrindo, pateikto kaip pagrindinio, iš esmės susijusio su įgaliojimų viršijimu dėl to, kad nesilaikyta įgaliojimo atlikti patikrinimą ribų	30
– Dėl pirmojo kaltinimo	31
– Dėl antrojo kaltinimo	32
Dėl papildomai pateikto aštuntojo ieškinio pagrindo, iš esmės susijusio su taikytinų teisės aktų taikymo srities ir teisės aktų leidėjo valios vertinimo klaida	35
Dėl papildomai pateikto devintojo ieškinio pagrindo, iš esmės susijusio su faktinių aplinkybių vertinimo klaida, dėl kurios padaryta teisės klaida	39

– Dėl antros dalies	40
– Dėl pirmos dalies	43
Dėl vieno ir tęstinio pažeidimo ginčijimo	47
Išvada dėl Sprendimo „Wouters“ taikytinumo ir ieškinio pagrindų, kuriais grindžiamas prašymas panaikinti	47
2. Dėl papildomo prašymo sumažinti baudą	48
Dėl bylinėjimosi išlaidų	53